

له چاپی (22) هه مینه وه وه رگیراوه

عائشه العمران

له باشییدا به

وه رگیرانی: نارام عوسمان

کتابخانه ی (PDF)

له چاپی (۲۲) هه مینه وه وه رگیراوه

له باشیدا به

(نه و کتیبه ی ناگادارت ده کاته وه)

هه وئدانیکه بو

رازیکردنی که سینک تاهه لیکه تر به ژیان بدات

بو به خته وه ربوون

عائشه العمران

وه رگیرانی: نارام عوسمان

گروپی کتیبخانہی (PDF)

ئیمہ ہمیشہ بہر دہ و امین لہ خزمہت کردنتان

وہ بہرہم و کاری نوی

کتیبخانہی (PDF)

گروپیک بو خزمہتکردن بہ خوینہران و
خویندکاران و کتیب دؤستان

EDIT

> کتیبخانہی (PDF)

Public group · 100K Members

پیرست:

پیشه کی:

به شی به کم: له ناخه وه له باشیدا به

له خودا نزیك ببه ره وه

ئه وهی له هه موو كه سیك زیاتر ده تناسیت

گۆرانکاری له ناخه وه ده ستیپیده كات

نه خشه ی راكردن بو زیندانیان دابنی

خۆت له روبه پروو بوونه وهی واقیع مه دزه ره وه

به شی دووهم: له باشیدا به له پروو بوونه وهی خه مدا

خۆت له خه فته ت پپاریزه

بو فیتره تی به ره نگار بوونه وه وه لامگۆبه

خه فته ت بكه ره سوته مه نی

كه سانیک هه ن خراپتریان به سه ره اتوو ه

تو له بارودۆخه كان به هیتریت

ئه مه كۆتایی جیهان نیه

ژیان به رده وامه

به شى سييه م: له باشيدابه دهربازبوون نزيكه

ئه م دوخه كاتيه

له كاتي زرياندا ماله كهت مه فروشه ئايا به ياني نزيك نيه

مه ودای به رده ستت فراوانه

تاريكترين ساته كان چهند ساتيك پيش به ره به يانه

له وانه يه نزيكترين دهرچه له دواته وه بيت

به شى چوارهم: له باشيدابه و پاريزگاري له خوت بكه

له خوت ببوره

خوتت خوشبويت

شكو به خوت ببه خشه

خوت سه رقالا بكه

ئه وكه سهى چيژ له هاوړپيه تي خوځى وه رده گريت ته نيا نيه

به شى پينجه م: له باشيدابه له گهل كه سانيتر

چاوه رپي هيچ له كهس مه كه

خوت به سته مليكراو دهرانيت

هه ولمه ده هه وله كانى گوړپيني خه لك ببه ته وه ري ژيانت

سوالى خوشه ويستي مه كه

سو پاس بو دستوه ردانت له ژيانم

به شی شه شه م: له باشیدا به و کاری به خته وه ره کان دوو باره
بکه ره وه

له کاتی روودانیدا روودا وه کان به باشه لیکبده ره وه
قه باره ی شته کان راسته قینه نین
دووربین به

هیزی گه وره له هه نگاهه بچوکه کاندایه
هونه ری چاره سه ره مامنا وه نده کان
بگه ری ره وه بو ئاره زوه کانت
به خمه بچوکه کانت پیبکه نه
به دوا ی ئیلهامدا بگه ری
به (رۆتین) دا رۆمه چۆ
به هه شتی بیئاگایی
چیژ له گه شت ببینه

پیشه کی:

بۆ دهروونی خۆم نووسیوه، بههه موو ئهوانه ی پئویستم
پیه تی که له کاتی نارچه تیدا هاوړپیه کم پیم بلیت، له کاتی
دلخوشیدا نوویومه، له بهرئه وهی دووربوون له خه م داناییه کت
پیده به خشیت که رینیشاندهرت ده بیت بۆ روناکی رینوینی،
که کریکاریک له سه ره تای هه لکه ندنی کانیکدا ههستی پی ناکات.
نووسیومه بهه مان ئه وههستی که هاوړپیه کی خه مبار
هانام بۆ دهینیت. سه رسام بووم له توانای خۆم بۆ
په خسرده وهی ئاسوده ییه ک که نه متوانی بۆ خۆمی په خش
بکه مه وه، بریارمدا بینووسمه وه و ئاراسته ی کهسانی تری
بکه م، پاشان بۆ خۆمی بخوینمه وه و پیشکشی جیهان / توی
بکه م.

به هیوام وشه کان دهستیکی نه رم و نیان بن بۆسه ر شانه
ماندوو ه کانتان، به و خه مانه ی نه ده بوو به سه رتدا زالبن،
واده زانم ئه م کتیه دهستیکی گریمانه یی بیت به دهستیکی
سپیه وه، وهک ئه وهی فرۆشیاران سعه اته سویسریه
گرانبه هاکان له دهستی ده کهن. ئه م دهسته دهسته سړیکی
ئاوریشم به وپه ری نه رمیه وه ئه مدیواودیو بکات و بهینیت

به رو خساری ئەو خوینەرەى كه تنۆكى خو شحالی به بۆنى ئەو
 عەترەى پىي خو شه يان به بۆنى نانه كەى داىكى له زستانى كدا.
 حەزم دە كرد كه ميک بتناسم بۆ ئەو وەى بۆ شاييه كان
 به يادە وەر ييه جوانه كانت پر بکه مه وه، كه پيوسته بيانگه رينيته وه
 کاتى هیوا رووتتیده کات. ئەم ههسته هیزت پیده به خشیت بۆ
 روبه پروو بوونه وەى خراپه، كه خوئى له فرميسكو خهفته و
 دلته نگیيه كى له ناکاودا ده بينيته وه و پيوسته بهر له وەى
 گه وره بييت به پروویدا بوه ستيته وه. له وانیه بهم وشانه م كه ميک
 پشتیوانت بم، له وانیه هه نديک له ريگا كهت بۆ رووناك بکه مه وه
 به ره و ئارامگرى و گه شيبينى و به ره نگارى، ئەو ريگايهى به ته نيا
 ده يگرته بهر بۆ گه يشتن به ئاسوده يى.

پيمخوشه ئەم کتیبه خنجیلانه يه م دوور بييت له رפה
 به رزه كان و نزيك بييت له روحوه وه، له ته نيشت جيگای نوستنه وه،
 يان بليم له ژير پاكه تى دەرمانه كان. بۆ ئەو وەى له ته نيشت
 بييت کاتى به هر هۆيه كه وه ئازار روويتی کردیت، خستومه ته
 به رده ستت بۆ ئەو وەى پيش فریدانى دلته بۆنىو دهریای قولى
 غه م هه ليگرته وه و بلييت: مژده بييت.. ئەمه کتیبه.

له گه ل يه كه مين قومی ئەو خوار دنه وه گه رمه ي كه پيتخوشه
 چاوه كانت دابخه، پاشان ته ماشايه كى ناو نيشانه كان بکه، به و
 ريزه ندييه بيخوينه ره وه كه پيتخوشه، هيجيان په يوه ست نين
 به زانينى ئەو وەى پيش خو يه وه، له مكاته دا هيج شتيك گرنگ نيه
 جگه له وەى كه تو باشييت.

عائشه العمران

به شی یه کم
له ناخه وه له باشیدا به

له خودا نزيك ببه ره وه

«هه موومان به متمانه وه باسي ژيان ده كه ين، وهك ئه وهى
به ته واوى زانياريمان له باره يه وه هه بييت، ئه گهر خوداي پاكو
بيهاوتا نه بووايه ئه وا يار ييه كي دؤراوى بي مانا ده بوو، له به ختى
باشمان خودا بوونى هه يه، ئه ويش له ئيمه زاناتره به وهى چى
دهكات.»

نه جيب مه حفوز

ده بييت له ناخى خوتدا دلنيايي له دؤخى خوت بدؤزيتته وه
كه داوته ته دهست خودا، شاعير (لسان الدين بن الخطيب)
ده لييت:

من له خودا ده پار يمه وه ته نانهت وه كو ئه وهى

به گومان يكي جوان بزاتم كه خودا چيم بو دهكات

به لام ئه گهر تو له وه كه سانهيت كه به زه بيان به خو ياندا
ديته وه، ئه وه واتا تو له وه راستيه تينه گه يشتوويت كه خودا
ئاگاي له بارو دؤخته، ئه گهر تو له وه كه سانهيت كه داخو
حه سرهت و ره شبينيان زوره، ئه وا باوه ر كه ت پيويستي به
چاوپيدا خشان دنه وه هه يه، ناكر يت لاي مرو قيك سكاللا بكه يت و
بيرت بچيت دهسته كانت به رزبكه يتته وه بو ئاسمان، مه گه
ئه وهى له خودا دوور بيت، كرنوش به ره وه نزيك ببه ره وه.

له خودا نزيك ببه ره وه به پر كردنه وهى ئه وه كه مو كور ييهى
كه وتو وه ته په يوه نديي نيوانتانه وه، هه ركه به ره ولاي خودا

چوویت سهرسام دهبيت بههاتنی فراوانی بهرهولای تو،
بهراستی پیویستت بهکسیک نیه تائهوت نیشان بدات،
ئهوهنده بهسه سهیری ناخی خوت بکهیت، تو بهفیترهت ریگای
بهروهخوداچوون دهزانیت، بیگره بهر بی دوودلی و ئاورپدانهوه؛
تو شوینهکانی کهموکورپی و ناتهواوی باش دهزانیت، دهزانیت
لهخواپه رستییه جوراوجورهکاندا کهموکورتیت لهکویدایه،
لهم کتیبهدا شیکردنهوهی چونیهتییه کهی نابینیت، چونکه ئهوه
وردهکاریانه ئهگهر پییان زانا نهبيت، ئهوا ههرکات بهراستی
ویستت لهسهرچاوه باوهرپیگراوهکانیدا بوی دهگهرییتو
دهیدوزیتهوه.

خودا ئیستا دهتبینیت، لهخوت زیاتر زانایه پییت، ئهوه ریگای
دهرچوونت دهزانیت لهو چالهی تییکهوتوویت، لهههموو
شوینهکان بگهری، لهههموو دهرگاگان بدهو پشتبهستن بهخودا
بکهره سوتهمهنی جولت بهدریژایی پرۆسهی رزگاربوون،
دهستگرتن بههۆکارهکانهوه واتای نیه ئهگهر رۆحت پهیوهست
نهبيت بهرهخسینهری هۆکارهکان، پاکی و بیگهردی بوئهوه.

ئیمه پیویستییهکی ژیانیمان بهخودا ههیه، لهوانهیه مرؤف
تهمهنی بهفیرۆ بدات بهگهران بهدوای هۆکارهکاندا، بهبی
ئهوهی بیرى لای رهخسینهری هۆکارهکان پهروهردگاری
خوی و ههموو شتهکان بییت، رهنکه پشتبهستن بههۆکارهکان
یهکیک بییت لهنهخوشییه ههره بلاوهکانی ئهم سهردهمه،
کهسیک ههولی بهدییهنانی خهونی دامهزراندنی ههیه و لهههموو
دهرگاگان دهوات، بهلام بیرى دهچیت ئاگادارکه رهوهکهی بو

سینییه کی کۆتایی شهو بنیته وه، بۆئه وهی له ده رگا گه وره که
 بدات، که سیکی تر له هه موو شوینیک بۆ هاوسه ریکی شیاو
 ده گه ریت، له گه ل ئه وهی له راستیدا نیوانیان بریتییه له کرنوشیک
 که تیایدا به وشه ی ((پهروه ر دگارم)) بپاریته وه، که سیکی تر په نا
 بۆ به ناوبانگترین پزیشکه کان ده بات، له گه ل ئه وهی رهنگه
 چاره سه ره که ی له چه ند (دینار) یکدا بیت که ده یخاته گیرفانی
 هه ژاریکه وه که له به رده م هه مان نه خو شخانه وه ستاوه.

(شیخ عائیز ئه لقه ره نی) له هۆنراوه که یدا (لا اله الا الله)

ده لیت:

«جگه له تو هیچ په ناگه یه کمان نیه، بی له تو هیچ
 په رده یه کمان نیه، دروستکراوه کان بۆ دوژمن و دوسته کانیان
 لیت ده پارینه وه.»

سه ره رای ئه وهی پیویسته له سه رمان له خو شی و ناخو شیدا
 هه ست به «جگه له تو په ناگه یه کمان نیه» بکه ین، به لام
 باوه ر بوون پیی له کاته سه ختو نار ه حه ته کاند روو ده کاته
 خه لک، بۆئه وهی له چرنوکی بیهیوایی رزگاریان بکات.

• «جگه له تو په ناگه یه کمان نیه» ده ریاوانه کان په نای بۆ
 ده بن، کاتی ره شه با هه لده کات و شه پوله کان به ر زده بنه وه و
 که شتییه که له نقومبوون نزیکه ده بیته وه.

• «جگه له تو په ناگه یه کمان نیه» زمانی شو فیریک په نای بۆ
 ده بات، که له نیو دلی بیاباندا ونبووه و ئاوو سوته مه نیی لیپراوه،
 هه موو په یوه ندییه کانیشی پچراون جگه له په یوه ندییه کانی
 ئاسمان.

• «جگه له تۆ په ناگه یه کمان نیه» نه خوشیک به کاریده هیئت،
که پزیشکه که ی به دهسته وستانی له بهرده میدا وهستاوه و
پزیشکه کان پیانوایه ده مریت.

• «جگه له تۆ په ناگه یه کمان نیه» سته ملیکراویک دهسته کانی
پی به رزده کاته وه بۆ ئاسمان، و بهرله وهی دایانگریته خواره وه
تۆله داده به زیت.

ههنگاوی یه کهم بۆ چاککردنی دۆخه که هه رچییه ک بیئت،
بریتییه له ملکه چبوون به پیویستی رهها بۆ خودا، و شکۆدانه پال
ئهو، ئهو له پیشترو دواتریش خاوهنی شکۆیه، «جگه له تۆ
په ناگه یه کمان نیه» به هۆیه وه مروّف له به ندایه تیکردن بۆ
هۆکاره کان رزگاری ده بیئت، به مهش له هه موو شتیکیدا خودای
بهس ده بیئت «الیس الله بکاف عبده - ئایا خودا بهس نیه بۆ
به نده که ی؟» بیگومان.

ئهو وهی بزانییت که خودا هه یه شتیکه و، به هه موو ئه ندامه کانی
له شت هه ست به مه بکه ییت شتیکی تره، پیویسته به وپه ری
روونی بزانییت که خودا تواناو زانستی ره های هه یه بۆ گۆرینی
هه موو شته کان.

ئوهی لهه موو که سیک زیاتر ده تناسیت
«هیچ که سیک ناتوانیت هیندهی خوت ناموزگارییه کی
دانا یانه ت پیدات».

شیشرون

ئوهی لیره دهیخوینیتته وه ریگایه کت پینالیت که له بیری
بکهیت، به لکو ته نها سه رنجت راده کیشیت بوئه وهی پیشتر
زانپوته، گرنگترین که سی نیو ژیان ت به بیرده هیئیتته وه، که سیک
که لهه مووان زیاتر لیت تیده گات، هه موومان پیویستمان به و
که سه یه، له ژیان ی هه مووشماندا هه یه به بی هه لاویردن.
ئو که سه ی لهه مووان زیاتر تو ده ناسیت، که سیکه که ئه و
ریگایه ت بو رووناک ده کاته وه که له پاش پشتبه ستن به خودا
له هر قهیرانیک ده ربازت ده کات، ئه و که سه یه که ده زانیت
چی شتیک به دیاریکراوی دلخوشت ده کات که جیاوازه له وهی
که سانیت دلخوش ده کات، ده زانیت به دیاریکراوی چی شتیک
قه لست ده کات، که له وانیه که سیکیتتر قه لس نه کات، که سیکه
لهه مووان زیاتر ده تناسیت و به شیوه یه کی ره ها لهه مووان
گرنگتره، ئه ویش: تو-یت.

له رابردوودا زور ده گه رام بو چاره سه ریکی ئه فسوناوی،
تا وزه یه کی به رزم پیدات که به هویه وه بتوانم کاره کانی
روژانه م به ریبه که م؛ جو ره ها چاره سه ری خواردن و
خواردنه وه م به کارهینا، په نام بو چه ندین یارمه تیده ری
خوراکی برد، پشتم به زور که س به ست بو سودوهرگرتن

ئوهوی له هه موو که سیک زیاتر ده تناسیت
«هیچ که سیک ناتوانیت هیئدهی خوت ناموژکارییه کی
دانا یانه ت پیدات».

شیشرون

ئوهوی لیږه دهیخوینیتته وه ریځایه کت پینالیت که له بیرى
بکهیت، به لکو ته نها سه رنجت راده کیشیت بوئوهوی پیشتر
زانپوته، گرنګترین که سی نیو ژیانته به بیرده هیئیتته وه، که سیک
که له هه مووان زیاتر لیت تیده گات، هه موومان پیویستمان به و
که سه یه، له ژیانى هه مووشماندا هه یه به بی هه لاویردن.
ئو که سه ی له هه مووان زیاتر تو ده ناسیت، که سیکه که ئهو
ریځایه ت بو رووناک ده کاته وه که له پاش پشتبه ستن به خودا
له هر قهیرانیک ده ربازت ده کات، ئهو که سه یه که ده زانیت
چی شتیک به دیاریکراوی دلخوشت ده کات که جیاوازه له وهی
که سانیت دلخوش ده کات، ده زانیت به دیاریکراوی چی شتیک
قه لست ده کات، که له وانیه که سیکیتر قه لس نه کات، که سیکه
له هه مووان زیاتر ده تناسیت و به شیوه یه کی ره ها له هه مووان
گرنګتره، ئه ویش: تو-یت.

له رابردوودا زور ده گه رام بو چاره سه ریکی ئه فسوناویى،
تا وزه یه کی به رزم پیدات که به هویه وه بتوانم کاره کانی
روژانهم به ریپکه م؛ جوړه ها چاره سه ری خواردن و
خواردنه وه م به کارهینا، په نام بو چهندين یارمه تیده ری
خوراکی برد، پشتم به زور که س به ست بو سودوهرگرتن

له شاره زاییه کانیان، به لام سودیکم نه دی که جیی باس بیټ،
به لکو به پیچه وانه وه؛ هه نگاهه کانم هیواشتر ده بوونه وه، زیاتر
هه ستم به ماندوو یه تی و بیتاقه تی ده کرد، بیه یوا بووم، هه ستم
به که موکوری کرد له به رامبه ر به جیهیتانی کاره کانی روژانه م
به شیوه یه کی ئاسایی، ته نانه ت روبه پرووی خۆم بوومه وه،
برپارم دا به وپه ری روونی وه لامی پرسیاره کانم بده مه وه،
سه رسامییه که لیڤه دا بوو.

له گه ل قه له م و کاغه زیکا مامه وه و پرسیارم له خۆم ده کردو
وه لامه کانم ده دایه وه، ئەو که سه ی ده یه ویټ قولایینه کانی
ده روونی خۆی بزانیټ ئاموژگاریی ده که م ئەم ریگایه
بگریته بهر، له باره ی سه رچاوه ی ئەم ماندوییه وه پرسیارم
لیڤه کردو ئەویش ده یوت: «نازانم»، جهخت له پرسیاره که م
ده که مه وه بوئه وه ی بیربکاته وه، ده گاته ئەوه ی وه لام بداته وه،
دواتر پاشه کشی ده کات، به جهخت کردنه وه پرسیاره که م
ده نووسمه وه، تاکو ده سته ده کات به دانانی ئەگه ره کان و گفتوگۆی
له گه ل ده که م له سه ریان، خۆم پرسیاره کان و وه لامه کانم
ده نووسی، ده چوومه بیرکردنه وه یه کی قوله وه، تاله کو تاییدا
گه یشته ئەوه ی کیشه که له وه وه سه رچاوه ده گریټ
که له هه ندیک له ئەره که کانداهه ست به که موکوری ده که م، ئەم
که موکورتییی گۆراوه بو هه سته کردنیکی قول به تاوان، به رامبه ر
ئەو که سانه ی ئەو ئەره کانه یان بو ئەنجام ده ده م، تاکو گریټ
هه سته کردن به تاوانه که ش زیاتر ببوایه زیاتر له ژیانی روژانه م
هه لده هاتم، بوئه وه ی روبه پرووی بوچوونی توندم به رامبه ر

خۆم نه بمه وه، دواي بيري كرده نه وه يه كي قول بۆم ده ركه وت كه تا
ئهو ئه ندازه يه ش كه مته رخه م نيم، به لام داواي شتيكم له خۆم
ده كرد كه له توانامدا نه بوو، له دريژه ي ئاشكرا كرده كاندا ورده
ورده هه ناسه ي ئازاديم هه لده مژي، هه ستم به شه پۆلي وزه
ده كرد كه به ناخمدا ده روات، ژياني خۆم و كه ساني ده ورو به رمي
به ره و باشتتر ده برد، ده رووني خۆم (ئهو كه سه ي له هه مووان
زياتر ده يناسيم) رينموني كردم بۆ هۆكاري ئهو ته ممه ليه ي
سالانيك بوو كووت و به ندي كرد بووم.

له بيري بيت تۆ باش خۆت ده ناسيت، به لام راسته قينه ي
ژياني ئه وانيترت نه ناسيوه و ناشيناسيت، هه رچه نده لتيان
نزيك بيت، خۆت بپاريژه له خۆ به راورد كردن به ئه وان، وريابه
له پيوانه كرده ي ژيانت به ژياني كه سيكي تر، كاتي ناخي خۆت
به پرووكه شي ئه وانيتر به راورد ده كه يت سته ميكي زۆر له خۆت
ده كه يت، ريگا به كه س مه ده و ابكات هه ست به كه موكوپي
خۆت بكه يت، چونكه تۆ ته نها خۆتت هه يه.. ئه گه ر خۆتت
له ده ستدا ئه وا هه موو شتيكت له ده ستداوه.

له پرووي لوژيكييه وه: ناتوانيت ئاگاداري ژياني كه سيك
بيت كه خۆت نيت، تۆ چوزانيت چه نده ترسو و خه مي هه يه
كه له وان هه يه تۆ نه تبييت؟ تۆ ئاگات له ژيانه تايبه تيه كه ي و
په يوه ندي له گه ل كه سه نزيكه كاني نيه، له پريگه ي وه لاميك
كه ده يداته وه يان وي نه يه ك كه بلاوي ده كاته وه برياري له سه ر
مه ده، زۆركات ئه وه به دياريكراوي مه به سته كه يه تي بۆئه وه ي
تۆ باوه ري پييكه يت، ئه گه ر نا پيوستي نه ده كرد ئهو وي نه ي

خۆی نیشانی کەسانیتەر بدات، لەوانە یە وینە کە ی ساختە بیّت
یان زیادە پەوی زۆری تیدابیت.

جیهانی ئەمڕۆ لەرپوو گریمانە ییە کە یدا تیکچرژاوە و
لەناوە وەش پەرلە هاوارە، بەجۆریک کە ناتوانین چەند
خولەکیکی دیاریکراو بەبی بەسەربردنی کات لەشتیکی
خۆش و پیکە نیناویدا بەسەر بەرین لەهەر جۆریک بیّت،
ئامیرە زیرە کە کان بەشیوە یە ک پیمانە وە نووساون بەجۆریک
کە تەنانەت ریگرن لەبیر کردنە وە یە ک عەقلانی و هیمن،
بەهەموو شتە ناگرنگە کانە وە سەرقالمان دەکەن، پیویستە
خۆت بۆ خۆت یە کلائی بکەیتە وە و ژینگە یە ک ی بۆ برە و خسینیت
کە بەقوئی بیربکاتە وە دوورلە وردە کاری ئەوانیتەر.

پیویستە بەدنیای ییە وە باوەرت و ابیت کە لەناختا هەموو
پیداویستی یە کت هە یە بۆ بەختە وە ربوونت، متمانەت بەخۆت
هەبیّت، دەتوانیت داوای یارمەتی لەوانیتەر بکەیت ئەگەر زانیت
پیویستت پییەتی، بەلام لەبیرت بیّت ئەو تەنھا یارمەتی یە،
هەولدان ی راستە قینە تەنھا لەسەر شانی خۆتە، داوا لەدەر وونی
خۆت بکە لەو هی تیایدایە، چونکە تۆ زانترین کەسیت بەخۆت و
لەپیشترین کەسیت بۆ خۆت.

ئەگەر تۆ ئاراستە کە ی خۆت بزانی، ئەوا ئەو ریگایە
دەدۆزیتە وە کە بۆی دەچیت، تۆ قەرزاری خۆتیت بە کە یاندنی
بۆ هەر شوینیک کە دەتوانیت.

گۆرانکاری لهناخهوه دهستیپدەکات

«گۆرانکاری روودانات ئەگەر چاوه‌پێی که‌سیکی تر یان کاتیکی تر بکه‌ین، ئەوهی چاوه‌پێی ده‌که‌ین خۆمانین، خۆمان ئەو گۆرانکارییه‌ین که‌هه‌ولی بۆ ده‌ده‌ین».

باراک ئوباما

رینگام بده چیرۆکی کچیکت بۆ بگێرمه‌وه که‌من به‌ ده‌به‌ختم ده‌بینی له‌ژیانیدا، ئەو ژینگه‌ خیزانییه‌ی تیایدا ده‌ژیا له‌وپه‌ری خراپیدا بوو، که‌س گرنگی پێنه‌ده‌دا، ته‌نانه‌ت له‌ناو که‌سوکاره‌که‌یدا ریزی نه‌بوو، ماوه‌یه‌ک پیش ئیستا بینیمه‌وه، به‌ته‌واوی گۆرابوو، جوانو رینکو پیکو ده‌م به‌زه‌رده‌خه‌نو گه‌شاوه، پریشکی ژیان له‌چاوه‌کانیدا بوو، به‌متمانیه‌که‌وه قسه‌ی ده‌کرد که‌پیشتر لیم نه‌بینیبوو، زۆر تامه‌زرۆی بیستی چیرۆکه‌که‌ی بووم، تاهۆکاری ئەو گۆرانکارییه‌ گه‌وره‌یه‌ بزانه‌م له‌ده‌روونو شیوه‌یدا.

شتی زۆرم به‌میشکدا هات، له‌وانه‌یه‌ هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل پیاویکی چاکدا کردبیت که‌قه‌ره‌بووی تالییه‌کانی را بردووی بۆ کردبیته‌وه، له‌وانه‌یه‌ میراتییه‌کی زۆری بۆ مابیته‌وه که‌دلخووشی کردبیت و هه‌موو ئەو شتانه‌ی که‌پێویستی بوون پێی کرپیت، له‌وانه‌یه‌ که‌سوکاره‌که‌ی له‌ناکاو گۆرابن، نرخ‌ی بوونیان زانیبیت، چیتر ریزیان بۆ قوربانیدانه‌کانی داناویت، له‌وانه‌یه‌ کاریکی تری ده‌ستکه‌وتبیت به‌موچه‌یه‌کی به‌رزو کاریکی باشتتر

لهوهی پیشووی که همیشه سکالای هه بوو له باره یه وه.
به هیمنی وه لایمی دامه وه: هیشتا هاوسه رگیریم نه کردو وه،
له باره ی دۆخی دارایمه وه ئه وه تائیشتا قه رزه کانم مانگانه
موچه که م لووش ده که ن، که سوکاره که شم نه گۆراون و هیشتا
به من دلخۆش نین، ته نانه ت به م گۆرانکاریه ئه رینییه ش که
به سه ر ژیاندا هاتو وه، هیشتا له کاره که ی پیشووم به رده وامم،
هیشتا ش به ریوه به ره خۆسه پینه که م بوونی هه یه، هیچ شتیگ
له ده ورو به رم نه گۆراوه.

وه لایمه که ی تووشی سه رسامییه کی گه وره ی کردم،
دریژه ی دا به قسه کانی: رهنگه چیرۆکه کانمان له م ژیاندا زۆر
سه رنجراکیش نه بن، ئیمه له فیلمیکی کۆمیدیدا نین، به لکو رهنگه
سه یروسه مه ره یی روودا وه کان خۆی له لاوازی هۆکاره کانیدا
ببینیته وه، ئه زیزم ئاسمان ئالتونی به سه ردا نه باراندووم، چه زم
ده کرد چیرۆکیکی جوانم هه بوایه له و چیرۆکه نه ی ئیمه یان پی
فریودا بوئه وه ی بۆت باسبکه م، چیرۆکیگ که به تالا نه بیته
له ئه فسون، که سیویکی ژه هراوی تیدابیت و ماچیکی به دوادا
بیته که ژیان ده به خشیته وه، بۆقیکی تیدابیت که ببیته پاشا، نا
هاورپیکه م، هیشتا باو کم هاتنی خزمه تکاریک ره تده کاته وه،
هیشتا ش هه رکات تۆزو خۆلا له ماله که به رزده بیته وه ئه و
دیوه ده هیتمه به رچاوم که له ناویدا ده رده که ویت و مه حالم بۆ
ده هینیته بوون، به لام تۆزو خۆله که جگه له سه رنیشه هیچی
ترم بۆ ناهینیته، له گه ل گۆرانی که شوه هه واشدا نۆره ی (ره بو)
هکه م زیاتر ده بیته.

ئەوێ کە گۆراوە بریتییه لە تێروانینم بەرامبەر خۆم و دەورووبەرە کەم، پێت سەیر نەبێت، گۆرانی ناخیش بە کەم مەزانە، چونکە کارە گەورەکان سەرەتالە ناخەوێ دەستپێدە کەن، بپاریم دا چاوەرێی هیچ شتێک لە کەس نە کەم، لە گەڵ کۆمەڵگا نابم بە دژی خۆم، من ئەمڕۆ رەق نابم بەرامبەر خۆم، تەنانەت ئەگەر لە کارێکیدا کە مەترخەم هەبوو، بە لکو بە نەرمی ئاگاداری دەروونم دەکەمەوێ دەلێم: کێشە نییه سبەینی رۆژێکی نوێیەو تیایدا هەلەکان راستدەکەینەو، ژيانیش بەردەوام دەبێت.

پشتم بە ژمارەیهک کتیب و خول بەست، بۆ ئەوێ فیڕبیم کە چۆن خۆم خوشوبییت و نازی هەلبگرم، هەر وەها بۆ ئەوێ فیڕبیم کە چۆن خۆم لە نەرینیبوونی کەسانیتر بپاریزم، هەندیک لێهاتوویی چارەنوسساز فیڕبووم کە وایکردووێ بێمە کە سێکی ئەرینی و لەناهەموارترین بارودۆخدا لایەنە گەشە کە بێنم، شیوازی خۆراکیم باشتکردووێ هەولم داوێ بۆ ئەوێ کێشە زیادە کەم دا بە زینم، ئەو هاوسەنگییهی ئاواتم پێ دەخواست لە هەموو بوارە جیاوازه ئاینی و دنیا ییەکاندا بە دەستم هیناوه، هەموو ئەمانەم تەنها لە بەر خۆم کردووێ، هەولم نە داوێ بۆ گۆرینی بۆچوونی کەس لە بارە ی خۆمەوێ، چاوەرێم نە کردووێ هیچ مرقییک چەپلەم بۆ لیبدا تەکو بەردەوام بێم.

ئەمە چیرۆکی منە، گۆرپام بە بێ هیچ هۆکاریک، جگە لەوێ بە هەموو ئەندامانی جەستەم ئەوێم ویست، خودی خۆم پیلای بێختەوێم هەلگرتەوێ، و چاوەرێی کوری

پاشا نه بووم بيټو بمدوږيټه وه، پاشان دهمدوږيټه وه و
له بهر پيټدا دده نيشيټ بوئه وه ي بیکاته پيم، له گه ل ساده يي
چيرؤ که که م به لام من زور شانازي پيوه ده که م، ليم ببوره
ئه گهر جي سهرساميت نه بوو بيټ، واي دده نيم تووشي
بيزار يي کردوو يټ، سهره راي ئه وه ش ئه گهر ويستت ده توانيت
له سهر ي بنووسيت، نيشانم بده که چؤن دايده پريټيټه وه، به لام
من به وپه ر ي خو به که مگرييه وه ده بينم که به ريه که و تني له گه ل
ژيان ي زورينه ي ئه و خوينه رانه دا ده بيټ که چاوه ر يي گؤرانکارين
له ده ره وه ي خو يانه وه، سهره راي ئه وه ي گؤرانکاري... کرؤکی
گؤرانکاري... له ناخه وه ده سټپيده کات.

ئه و گؤرانکارييه ي چاوه ر يي ده که يټ: ئه و چاوه ر يي تويه.

نه خشه ی راکردن بۆ زیندانیان دابنئ

«سهرم سورماوه له وهی بیر له خواردنی دهکاته وهو بیر
له عاقلی ناکاته وه، سکی له ژان دوورده خاته وه، به لام نه وهی
سنگی دهیه ویت دووریده خاته وه».

حسینی کوری عهلی کوری نه بوتالیب

ریگام بده چیرۆکی کورتت بۆ بگیرمه وه، هه موو
که سایه تییه کانی و ورده کارییه کانی تۆیت، روودا وه کانی
له ناو زیندانیکی گه ورده رووده دن که دیواره کانی قهفه زه ی
سنگی تۆن، زیندانییه کۆن و نوئییه کانی، بریتین له خه مه
سهردانیکه ره کان و نیشته جیکانت.

زیندانییه کی بچوک له دواین ژووردا ره تیده کاته وه تیکه لا
به وانتر بییت، که ورچیک خۆله میشی ژاکاوی به دهسته وهیه،
له وانیه سپی بوو بییت بهرله وهی مامۆستا له ناو پۆلدا
له بهرچاوی ته واوی قوتابیه کانی دیکه بیشکینیت، له و رۆژه ی
که مامۆستا له نیو پیکه نینی قوتابیان وه هاواری کرد به سه ر
ئه و منداله دا، ئەم زیندانییه خرایه نیو قهفه سه وه، ئەگه ر
له زیندانه که ی تۆدا بچکۆله یه کی له مشیوه یه ی تیدایه، پیویسته

له سهرت نهرم بيت له گه ليداو به نارامى بيهيئته دهره وه، چؤن
ديته دهره وه؟

ئه وه تهنها خؤت دهيزانيت، دته ويئت ئيستا روبه پرووى
ئه و مامؤستايه ببيته وه؟ يان دته ويئت له باره ي هه له كانى
مامؤستايان و كارى گه رييه كانيان له سهر دهره وونى قوتابيانه وه
وتاريك بنووسيت؟ يان دته ويئت هاو كاربيت بؤ دروستكردى
قوتابخانه يه ك بؤ هه ژاران؟ رهنگه له باره ي ئه م هه لويسته وه
له گه ل هاو رييه كت قسه بكه يت؟ هه ركاميان كه بته ويئت ئه نجامى
بده يت با شارستانى يانه بيت و شياو بيت به مرؤقا يه تى، گرنگ
ئه وه يه ئه م بچكوله ئازارچه شتو وه له ناو سنگتدا نه ميئيته وه.

زيندانى يانى ديكه يه كتر دهناسن، ئه و پياوه كه ته يه ي
شه ست تاتؤى كردو وه و سميلئى كى قيزه وونى هه يه كييه؟ رهنگه
ئه وه مه ترسيدا رترين زيندانى بيت، رهنگه سته ميئى نزيك يان
ناپاكيى هاو به شيك يان فيلى هاو رييه ك بيت، پرسى يارى گرنگ:
بؤچى ريگات داوه ئه و ببيته هه مه كاره ي ئه و شوينه، بؤنيكى
ناخؤشى ليديت، هه موان له ده ستى ئازارده چيژن له گه ل ئه وه ي
كه سيش ناويريت رووبه پرووى ببيته وه، ئه گه ر بيت خؤش
نيه لى مه بووره، بؤ چوونه دهره وه ي پيويستى به ليبور دنت
نيه، به لام لانيكه م دهرگا كه بكه ره وه بؤئه وه ي بچيته دهره وه،
ريگاي راكردن له زيندانى بؤ ئاسان بكه، بؤئه وه ي ونييت و كه س
خه مى بؤ نه خوات، له وانه يه ئيستا پرسيت: چؤن؟ به لكو من
ليت ده پرسم: چؤن؟ چؤن له م خه مه گه وره يه دهر باز ده بيت؟
كيشه نيه ئه گه ر پيويستت به يارمه تى پسيؤريك هه بوو، يان

له وانیه پتیوست بیت به شیک له کیشی زیاده ت که م بکه یته وه و
 گرنگی به شیوه ت بددیت، یان له وانیه پتیوست بکات به رده وام
 بیت له خویندنه که ت له و پسیورییه ی که پیت خۆشه، ته نها خۆت
 دوزانیت پتیوسته له سه رت چی بکه یت، تا کو به به خته وه ریته وه
 سه رقالا ببیت و رزگارت ببیت له تارماییه کانی رابردوو.

نازاری ئه مرۆ دوامه خه بو سبه ینی، ئه م دواخستنه واده کات
 نازارده کان له ناوده وه په لامارمان بدهنو دزه بکه ن، به جوریک
 که بگاته ئه وپه ری سنوری دهره وه، له شیوه ی هه لچوونی
 دهرونی دا، که ده کرا خۆی لی بیاریزریت، سه ره رای ئه وه ی
 به شیوه ی پله به پله هاتوو، به لام که سانی دهوروبه رمان
 تووشی سه رسورمان ده کات، رهنگه خوشمان وه ک شوکیک
 پی سه رسام بین، ئه مه ش ئه و چیلکه یه ی که پشتی حوشتره که
 ده شکینیت (په ندیکی کۆنی عه ره بییه که باس له وه ده کات تا
 ئه وپه ری قورسایه ده خریته سه ر پشتی حوشتریک و دواچار
 به شتیکی که م که بو قورساییه که زیادبکریت پشتی حوشتره که
 ده شکیت - وه رگیر) له گه ل زانینی ئه و راستییه ی هه لگرتنی
 له توانادا نیه، ته نها خۆت دوزانیت له جیهانه تایبه تییه که تدا چی
 ده گوزه ریت، ئه گه ر زورت بو هاتوو ئه وه بینگومان هۆکاریک
 هه یه، ئه گه ر توره یه بینگومان هۆکاریک هه یه، ده ستت بخه ره
سه ر هۆکاره کان، دان به بوونیدا بنی، بو ئه وه ی دواتر به پینی
زانیا ریت له باره ی خۆته وه چاره سه ری بکه یت.

مه رج نیه خه م له دهرگاوه بیته ژوورده وه، له وانیه له ژیرییه وه
 دزه ی کردبیت، له وانیه له کراوه ی هه وا کیشه کانه وه وه ک

دەنکۆلەى بىتتاوانى تۆزۈ خۆل ھاتىبىتتە ژوورەو ھىندە نەبات
بىتتە دىۋىكى ترسناک، خەفەتى پلە بەپلە لەسەر دەروون
زۆر قورسترە لەو خەفەتەى لەناکاو رووت تىدەکات، ئەو
کاروبارانەى بەشىۋەى پىۋىست مامەلەيان لەگەل ناکرىت،
لەناخى مرۆڤدا دەبنە شتىكى ھەمىشەى، بەمەش لەناو
قەفەسەى سنگدا زىندانى دەبىت، و بەردەوام ميواندارى
لەخەفەتى نوى دەکات، ئازارەکان بەيەکتر ئاشنا دەبن و شان
بەشانى يەک سوپايەک لەناو سنگدا دروستدەکەن و ھەر
چۆکدادان و ملکہ چبوونىک رەتدەکەنەو.

دەبىت رووبەرووى ئەو بىتتەو کەلە ناخى خۆتدايە،
بەرلەو ھى رووبەرووى جىھانى دەرەكى بىتتەو.

خۆت له رووبه پروو بوونه وهی واقیع مه دزه ره وه

«خۆزگه ده ستمان هه لېگرتایه له راکردن و هه ناسه بېرکی
بۆ گه ران به دوای ساتیکی راستگویانه، که تیایدا به خۆمان
پینه که نین... ته نها یه ک ساتی راسته قینه له ته واوی مروارییه کان
به نرختره هاوړیم.. ته نها ساتیکی راسته قینه خۆی ژیانه».

مسته فا محمود

کاروباری ئه و که سانه ی راده که ن له واقیع، به رده وام
هه لپه سێردراوو دواخراوه بۆ کاتیکی نادیار؛ به مشیوه یه ش
له گه ل تپه رینی کاتدا دۆخه که به ره و خراپتر ده پروات؛
که به خراپی کارده کاته سه ر متمانه به خۆبوونی، ره نگه
ئه مه ش سه ربکیشتیت بۆ تووشبوون به تیکچوونی ده روونی و
جهسته یی، ته نانه ت ئه و که سانه ی که موکورتیی عه قلیشیان
هه یه، پێویسته دۆخه که ی خۆیان به شیوه یه کی ساده بۆ
رونبکریته وه، بۆئه وه ی جیاوازی نیوان خۆیان و که سانیتیر
بزائن و له سه رسامیدا نه ژین.

زۆرینه ی خه لکی لایه نیکی شاراوه ی واقعیان هه یه،
ئه ویش ئه و لایه نه یه که ناتوانین یان نامانه ویت رو به رووی
ببینه وه، له وانه شه هه ر نه توانین له بنه ره ته وه ببینین له گه ل
ئه وه ی زۆر لیمان نزیکه، نکولیکردن له واقیع یان خۆدزینه وه
له رووبه پروو بوونه وه ی، حاله تیکه که هه ر مرۆفیک له وانه یه پیایدا
بپروات، هه ر له و دایکه وه که نایه ویت دان بنیت به ناته واوییه کانی

دروستبوونی کچه کهیدا، تاده گاته ئه و سه رکردانه ی دهوله تان
که گوئی خو یان ئاخنیه له هه موو ئه و دهنگه میلییانه ی له دژیان
به زده بیته وه.

ئه وه ی واده کات خو مان له پرووبه پرووبونه وه ی
راستییه کان لایه دین ترسمانه له رووبه پرووبونه وه ی
کاریکی نادیار، که رهنگه گوړانکاری بهیته نیو ژیانمانه وه؛
به ره تکرده وه شمان بو واقع له یهک دؤخدا ده مینینه وه و
نایگوړین، گوړانکاری ماندووبوونی دهویت که نامانه ویت پی
هه ستین، له کاتیکی که چاره سه ره کان ماندووبوونیکی ئه و تو یان
ناویت، به لکو هه ندیجار ئاسانترن له وه ی پیشبینیان ده کهین،
له وانیه ته نها له گوړینی شیوازی بیرکردنه وه ماندا بیت.

راسته قینه له ترسان رزگارمان ده کات، کاتیک ئه و په ری
مه ترسییه کانت رووده دات ترست له هیچ نامینیت، به شیوه یهک
مامه له له گه ل کاره که ده کهیت له سه ر بنه مای زانیاریت
له باره یه وه، نهک له سه ر بنه مای ترسان و راگردنت لی،
به جوړیک کاتی رووبه پرووی واقع ده بیته وه چیترا ناگه ریته وه
بو ئه و دؤخه چه قبه ستووه ی پیشتر، ده سته ده کهیت به تیروانین
له و هه لسوکه وتانه ت که له سه ر بنه مای نه زانین بو راستیی
بارودؤخه که هه لچنرابوون، و ناتوانیت به رده وام بیت له سه ر
رهفتاره ناتهندرسته کانی پیشووت، به مهش ته نها به زانینی
راستی گوړانکاری ناخیش ده سته ده کات.

زانینی راستی ئه گهرچی ئه و راستییه ش نه بیت که ئیمه
ده مانه ویت له مانه وه له ناو تاریکیدا باشتره بو مان، بهیته

به رچاوت كه ئیستا ده زانیت بۆچی له كارێك بیزار بوویت...
 هۆكاری بیزاریت له كهسیك... هۆكاری توره بوونت له هه ندیک
 هه لویستدا، ئەو کات له دۆخی خۆت تێده گهیت، له هه موو ئەو
 كه له بچه ی نه زانیانه ده رباز ده بیت كه به هۆی خۆدزینه وه له
 رووبه روو بوونه وهی واقیعه وه خۆت پێ كۆت و به ند كردبوو،
 به مشیوه یه ك هه ناسه یه كی قول هه لده مژیت و به وشێوه یه واقیع
 قبول ده كهیت كه هه یه، ئەمه ش هه لت پێده دات كه به لوژیکی و
 به وردی هه لسو كه وت بكهیت.

ئەو دۆخه به بی گومان ئاسوده یی به میشتكت ده به خشییت،
 به خته وه ریی دلی له گه لدا ده بیت، له په رچه كرداره كانتدا زیاتر
 بالاده ست ده بیت، و زیاتر له هه لسو كه وته كانت رازی ده بیت،
 به لكو له وان هه یه پاش رزگار بوون له هه موو ئەو هه سته نه رینیانه،
 به خۆت پێبكه نیت كه چۆن به و هه موو كۆتی گومان و دوو دلینیانه
 به سترابوو یته وه له سه ر شتیك كه شیایوی ئەو هه موو بیزارییه
 نه بوو؛ رووبه روو بوونه وهی واقیع ته نها ژیا نی خۆت با شتر
 ناكات، به لكو ژیا نی كه سانی ده و رووبه ریش ت با شتر ده كات،
 واده كات له په یوه ندییه جو را و جو ره كانتدا روونتر بیت له گه ل
 كه سو كارو ها وړیانی و ژینگه ی كار هه كه تدا.

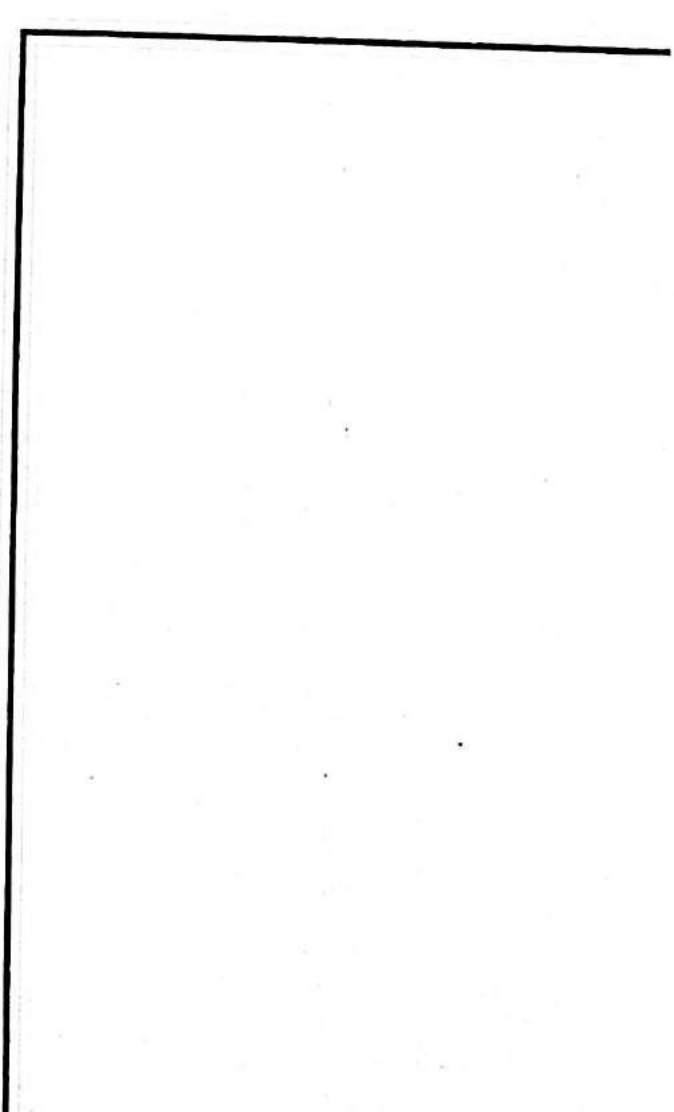
ئەگەر ئەو واقیعه ی لێ راده كهین تا ئەو ئاسته لێل بیت
 كه نه توانین به باشی ببینین، ئەوه داناییه ئەگەر په نا بۆ كهسیك
 به رین كه متمانه مان به بۆچوونه كانی هه یه، جائیتر ها وړییه ك
 بیت یان پیاویکی ئاینی یان راویژكارێك، بۆئه وهی له گه ل ئیمه
 خال بخاته سه ر پیته كان، توانای كه سانیتر له گۆرینی ژیا نی

خۆت به که م مه زانه، هه ندیجار شیوازی بیرکردنه وهی مرۆف
ده یگه یه نیتته ئه و ئاسته ی که تیایدا یه، کاتیکیش خه لکی تر چاو
ده خه نه سه ری و بارودۆخه که ی له گۆشه نیگایه کی بیلا یه نانه وه
ده بینن ئه ویش ده توانیت دۆخه که ببینیت هه رچه نه خراپیش
بیت.

له گه ل خۆت راشکاوبه، تو شیاوی ئه وهیت که بزانیته.

به شی دووهم
لهباشیدا به له پروو به پروو بوونه وهی خه مدا

خۆت له خهفهت بپاریزه

«خهفهت دلا لاواز دهکات، جهسوری بیهیز دهکات، زیان به ئیراده دهگه یه نیت، هیچ شتیک له لای شهیتان له خهفهت خوار دنی موسلمان خوشه ویستتر نیه.»

ئین قهیم

ناتوانیت له گه ل خهفهت بژیت و کارت تینه کات، خاوه نه که ی دهکاته که سیکی تر، له بهرته وه پیویسته رووبه پرووی ببیته وه، ریگای پینه دهیت خوی بخزینیتته ناو ناخته وه.

خۆت له خهفهت بپاریزه به پپی دۆخی خۆت و هوکاره کانی خهفه ته که ت، بهرله وه ی زریان و لافاوی خهفهت هیرش بکات، تو به نداوی ریگر دروستبکه، چاودیری خۆت بکه بوئه وه ی ئه و درزانه بدۆزیتته وه که خهفهت زه فهران پیده بات به ره و ناخت، یه ک له دوا ی یه ک چاره سه ریان بکه.

پیویسته ئه و درزانه دابخرین بهرله وه ی بینه هو ی داروخانی به نداوه که و خنکانی تۆش له گه لیدا، له وانیه له و درزانه دا گۆرانیی خه ماوی فیلمی خهفه تاوی و که سانیکت هه لکۆلیبیت که ژیان ت ژه هراوی ده که ن، بو یه پیویسته لیان دوور بکه ویتته وه یان ده ست بنی به بژارده ی (بیده نگردن) دا هه رکات ده ستیان کرد به بیزار کردنت.

چۆن دەست دەنییت بهو بژاردەپەدا؟

ریگاكان زۆرن، لهوانەش: گرنگیپێنەدان یان هەلسوکهوتی راستەوخۆو داخستنی گوئیەكانت بەدوو بیستۆکی بیتاوان، ئەگەر هەموو ئەم ریگایانە شكستیان هینا، ئەوا ریوشوینی توندتر بگرەبەر، وەكو رووبەر و بوونەوه یان كشانەوه بۆ هەتا هەتایە ئەگەر بوونیان لەگەڵ تۆ لەبەر هەندیک هۆكار ناچارى نەبوو، گرنگ ئەوهیه بزانییت ئەوهی ئاستی کاریگەر بوونت پێیان دیاریدەكات تۆیت، هەستت بەو دەستە كرد كەئامازە بۆ تۆ دەكات، لەكاتیكدا ئەم دێرانە دەخوینیتهوه؟ تۆ تۆ تۆ، وازبەینە لەسەرزەنشكردنی كەسانیت.

ریگا بەخەفەت مەدە چالاکی و حەزەكانت لەژیاندا بدزیت، خەفەت لەپیشترین دوژمنی تۆیە بۆ بەرەنگاربوونەوه، لەبەرئەوه بەئاسانی ژيانی خۆتی رادەست مەكە، پێویستە هەرئێستا یەكێك لەم دوو كارە بكەیت: یان بەرەنگاری بكەیت، یان وای نیشان بەدەیت كەبەرەنگاری دەكەیت.

بەنواندنت هەمووان دەخەلەتینییت لەپیشیشیانەوه خۆت، رەنگە پێویست بكات راهینان بكەیت لەسەر زەردەخەنە، لەبەردەم ئاوینەدا بوەستە، باوەر بەخۆت بەینە كەئەم كەسە بەختەوەرە، زۆر خالی بەهیزی تێدایە، بەلكو ملیۆنان كەس هەیه كەئاوات بەشوینەكەى دەخوازنو بەخاوەن بەختیكى باشی دەزانن، باوەر پەكە كەتۆ باوەر پت بەوه هەبییت، تۆ دەتوانییت كاراییەكى باشتەر پیشكەش بكەیت، چونكە تۆ راستییەكى سەرەتایی دەگوێزیتەوه.

به‌لی تو بهخت هه‌یه، نه‌ک هر نه‌وه، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا
 تو نایابو ده‌گمه‌نیت، بوونت له‌ژیاندا به‌هره‌یه، تو نه‌گه‌ر
 بیزانیت به‌هیزیت، تو جوانیت وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌یت، تو زور
 خوشه‌ویستیت، نه‌گه‌رچی به‌و که‌سه نه‌گه‌یت که‌به‌وشیوه‌یه‌ی
 شیاوی خوته خوشی بوینیت.

تو له‌باشیدا‌یت و به‌رده‌وامیش له‌باشیدا ده‌بیت؛ چاوی
 خودا له‌سه‌رته، له‌هر شوینیک بیت به‌زه‌یی خودات به‌سه‌ردا
 ده‌باریت، خودا خوشی ده‌وینیت، نه‌و هه‌موو جوانییه وایکردوو
 له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه بکرینته نامانج، بوئه‌وه‌ی خه‌فته‌ت پیندات،
 له‌گه‌ل فیله لاوازه‌که‌یدا بجه‌نگی، به‌و باوه‌رو زیره‌کی و هیزه‌ی
 خاوه‌نیت.

به‌هه‌نگاوی بچوک ده‌ستپینیک به‌ره‌و رزگار بوون له‌هه‌موو
 خه‌فته‌ته‌پته‌ره‌کان، ده‌ بچوک‌که‌ت له‌باوه‌ش بگره‌و له‌باشیدا به.

بۆ فیتره تی به رهنگار بوونه وه وهلامگۆ به

«فیربووم که ئازایه تی نه بوونی ترس نیه، به لکو توانای
زالبوونه به سهر ترسدا».

نیلسۆن ماندیلا

راها تووین له سهر نارهحه تیه کان، رانه ها تووین له سهر
خۆبه دهسته وه دان، گوئی له هاواری مندالیکی شیره خۆره بگره،
ئهو دهیه وئی بژی، برسیتی رهتده کاته وه، سه رما رهتده کاته وه،
ئازار رهتده کاته وه، ئارام نابیته وه تائه وکاته ی ئاسوده یی بۆ
به دهستدیت، رۆژانه ته ماشای ملیۆنان مرۆف بکه، که به یانیان
دهرۆنه ده ره وه بۆسه ر کاره کانیان، بارودۆخی ده روونیان
هه رچۆنیک بیت، ته ماشای ئاواره کان بکه له خیوه تگه
سارده کانیاندا، هه ر رۆژنامه نووسیک به لایاندا بروات پیی
دلخۆش ده بن، پروپاگهنده کانی کوتاییه اتنی شه ر به وپه ری
تامه زرۆییه وه بلاوده که نه وه، ئه مه یه فیتره تی به رهنگار بوونه وه
که زیندووه کان له سه ری راهاتوون.

گوئی بۆ ئهو دهنگه ناوه کییه ئازارچه شتووه بگره،
که دهیه ویت له خۆبه دهسته وه دانه وه ده رت بکات به ره وه
بیهیوایی، نه ییی بیزارییه تونده که ت له بارودۆخت ئهو باوه ره
فیترییه یه که پیتوایه شیاوی ئه وه نیت، بیگومان هه موومان
شیاوی چاکه ین، ئهو دهنگه به چرپه یه به کاربه یته، کاریک بکه
له ناختدا به رز بیته وه، به باشی گوئی بۆ بگره، ئهو ده لیت
که ئه م دۆخه بۆ تۆ ناگونجیت، تۆ له وه شکۆدار تریت، ئه مه واتا

تو ده توانیت ئەو باشتره به ده ستهینیت که شیاوی خۆته، مه رج نیه ئەو باشترینه شتیک بیت که به ئاره زوی خۆت دیاریی بکهیت، ئەوه باشتره له ئیستا، ئەمهش له ئیستادا گرنگه.

چی ده بییت ئەگەر به رهنگاری ژیانی خراپ نه بیته وه؟ به ردهوام ده بییت له خراپی، به لکو خراپتریش ده بییت، چی روودهدات ئەگەر خۆت به ده سته وه داو هه ولی باشکردنی دۆخی خۆت نه دا؟ چاک نابیت، ئەگەر هه ولت دا خراپترین شت که رهنگه رووبدات چیه؟ ئەوه یه شکست بهینیت؟ ئایا شکست بیرو که یه کی ترسناکه که ریگات لیده گریت که شه بکهیت و به ره و پیشه وه بچیت؟ نابینم شیاوی ئەم زیانمه ندییه که وره یه بییت، هه میشه له خۆم ده پرسم: ئەگەر هه ولت دا خراپترین شت که رهنگه رووبدات چیه؟ هه میشه وه لامه که ی چهند شتیک ده بییت که قابیلی چاککردنه و پیویست به ترسی زۆر ناکات.

به رهنگار بوونه وه هه ر جوړیک بیت ئازایه تییه، و تراوه هه میشه دهنگه که ی به رز نیه، به لکو له وانیه به شیوه یه کی زۆر ئاشتیخوازانه بیت، له وانیه هه ندیجار ئازایه تی دهنگی هه ناسه برکی و نه ره ی له گه ل نه بییت، به لکو هه ندیجار به و دهنگه خۆشه ی له کو تایی روژدا به سه ر سه رتدا دیت، و به گویتدا ده چرپینیت: «کیشه نیه... سبهینی حاریکی تر هه ولده دینه وه».

● ئەو چرپه یه یه که ده لیت: سبهینی ده چم بۆ لای شاره زایه ک بۆ وازهینان له جگه ره کیشان.

● ئەو چرپه یه یه که ده لیت: سبهینی به ردهوام ده بم له چوون بۆ په یمانگای فیروونی زمانی ئینگیزی، ته نانه ت ئەگەر

زۆریش تینهگه، من سوورم لهسهر كردنهوهی لوغزهکانی
هەرچۆنیک لهسهرم بکهویت.

• ئه و چرپهیهیه که دهلیت: سبهینی ههولدهدم قهرزهکانم
بدهمهوه، پرسیار لهشارهزاکان دهکهه تارینگایهکم بۆئهوه
پیلین.

• ئه و چرپهیهیه که دهلیت: سبهینی بهردهوام دهیم لهگهرا
بۆ کاریکی تر که له ئاستی داواکاریمدا بیتو چارهسهری
بیهیوایم بۆ بکات.

ئهگهر له پوژه که تدا شکستیکت بهسهردا هات ناوی لیبنی
ئاستهنگ، بهرله خهوتن دهروونت قسهت لهگهله دکات، یان
به خۆبه دهسته وهدان و وازهیتان له ئامانج یان به ئازایه تییهک
که خۆی ده بینیته وه لهسهر له نوی سووربوونت لهسهر
زووبه رووبوونه وهی ئه و ئاستهنگه له پوژی داها توودا،
خۆبه دهسته وهدان بژارده ئاسانه که یه که دواتر خاوه نه که ی
به ره و چالی بیهیوایی په لکیش دهکات، من به یه کجاری دژی
خۆبه دهسته وهدان نیم ، رهنگه ژیان زور ماندوکه ر بیت
ئهگهر دژی هه ر گه وره و بچوکیکی بکه وینه جهنگه وه، کیشه
نیه ئهگهر مرووف ئاسوده یی خۆی بکریت، ئهگهر بابته که
پیویسته به هه ولدانیکي دامه زراو، به لام راهاتن لهسهر
دهستکیشانه وه له هه ر کاریک که تیایدا شکستمان هیناوه بۆ
دواتر به رهنگار بوونه وه مان لهسهر قورس دهکات، ئهگهر
خۆبه دهسته وهدان بیته سروشتو دهروون لهسهری رابیت
ئهوا هه موو لایه نه کانی ژیا نی مرووف به مه کاریگه ر ده بیت،

ژیانی شه ره فمه ندانه پیویسته به رهنگاری ئاسته نگه کانی
ببیته وه، له کاتیک بو کاتیکی تر بوئه وهی پشکوی روح
نه کوژیته وه.

وریابه سه رینه کهت له کو تایی شه ودا ژه هراوی نه کهیت
به چهند بیرو که یه ک که توانا کانی خۆتی تیدا بخه یته ژیر
گومانه وه، ئه گهر به خه فته وه خه وتیت، ئه وا به یانی
به به خته وه ری هه لئاستیت، ئه گهر ته نانه ت له گه ل چریکه ی
بالنده کانی هه ستیت، بزانه سه رینه کهت ئه و ئیسفه نجه نیه
که ئه و هه موو نه رینیانه بمژیت، به لکو ئاوینه یه که ئه وه ی
که نیشانی ده ده ییت وینه ی ده داته وه، که هه موو شه ویک
له ناخی خۆتدا هه لیده که نیت، دوا ی ئه وه ی به یانی خۆر هه لات
دیشان له سه ر سنگت جیگیر ده بیته وه و له گه لتدایه و خه لکیش
له چاوه کانتته وه ده یینن بیته وه ی تو یان ئه وان بیزانن، ئه و
به رپرسه ی بو دامه زراندن له کاریکدا تا قییکردیته وه بینویه تی، و
دواتر په یوه ندیی پیوه نه کردوو یته وه، ئه و هاو رپییه ت بینویه تی
که پیکه نیوه دوا ی ئه وه ی پیته وتوو که وازت له جگه ره کیشان
هیناوه، به رپیوه به ره کهت بینویه تی کاتی داوا کارییه کهت
به شه رمه وه داوه ته ده ستی و ئه ویش ره تیکردوو ته وه، چۆن
ده ته ویت باوه ریان به ئامانجه کانت هه بیته، کاتی ده یینن
چاوه کانی خۆت باوه ری پییان نیه؟

هه ندیجار پیویستمان به وه یه خۆمان پا به ندبکه یین به هه ولدان
که نازانین کاریگه رییان چهند ده بیته؛ وه ک ئه وه ی به رپیگایه کدا
برۆین و کو تاییه که ی نه یینن، به لام ده زانین که به و په ری هیزه وه

ئاراسته‌ی کۆتاییمان ده‌وێت؛ چونکه له‌کۆتاییدا یه‌کێک له‌و
هه‌ولانه‌ سه‌رکه‌وتوو ده‌بێت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی شه‌ره‌فی هه‌ولدان
بو‌خۆی سوته‌مه‌نی ئه‌و پرۆسه‌ مرۆییه‌ سه‌رنج‌راکێشه‌یه‌،
ئه‌گه‌ر هه‌ولده‌یت و شکست به‌یئیت زۆر باشت‌ره‌ بۆت له‌وه‌ی
پاشماوه‌ی ژیا‌نت پرسیاری ئه‌وه‌ بکه‌یت ئه‌گه‌ر هه‌ولی زۆرت‌رت
بدایه‌ سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو‌یت، ته‌نها ئه‌و سو‌ده‌ی هه‌ولدان به‌سه‌
بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئازاری مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ په‌شیمانیه‌کی
تال له‌کۆتایی ته‌مه‌ندا دوا‌ی ئه‌وه‌ی هی‌زت نامی‌یت، دلێش وزه‌ی
پی‌ویستی نامی‌یت چه‌سه‌ره‌ت بو‌ئه‌وه‌ بخوات که‌نه‌هاتوو‌ه‌ته‌دی
ته‌نها به‌هۆی ئه‌وه‌ی هه‌رله‌ سه‌ره‌تاوه‌ وازمان له‌کاره‌که‌ هێنا.

دلنیا به‌خودا قورساییه‌ک ناخاته سه‌رشانت که‌نه‌یتوانیت.

خه فته بگه ره سوتهمه نى

«من شیوهن بۆ هموو ئه و مرو قاننه ده کهم که له دهره وهى
میله ی زینداندا ده ژین، به لام هه لی ئه وه یان بۆ نه ره خساوه
بۆ ئه وه ی به های راسته قینه ی ژیان بزائن».

مه لیکه ئو فقیر

ده توانیت سود له و هه لچونه وه ربگریت که هاوکاته له گه ل
خه فته، به ئاراسته کردنی ژیانته به ره و باشته، ئه م لاوازییه
ده گۆریت بۆ هیزیکى گه وره ئه گه ر به ره و ئاسمان ئاراسته ی
بکه یت، ئه م تیکشکانه ئاراسته ی خودا بکه، تا کو تیکشکانه که ت
گه وره تر بیت وه لامى خودا گه وره تر ده بیت.

ههروهک حالته ی لاوازیی هاوکاتی خه فته واده کات زیاتر
سووربیت له سه ر پاراستنی خۆت لى، ئاگادارت ده کاته وه له باره ی
ئه و دۆخه ده روونیه ی که رهنگه له ناوه ندی جه نجالییه کانی ژیانته وه
لى بیئاگا بیت، هه ندیجار له کاتیک بۆ کاتیکى تر پيوستمان
به بریک خه فته ده بیت بۆ ئه وه ی کاره له پیشینه کانمان دابریژینه وه،
و جاریکى تر به ریگایه کی نوئى ده ستییکه ی نه وه.

له جوانترین به ره نجامی ناره حه تییه کان ئه وه یه که توانا
شاراوه کانت ده ناسیت وهک ئه وه ی له ناو خۆتدا که سیکی تر
بدو زیته وه، ئه وه توی راسته قینه یته به ئارامگری و دامه زراوی و
هیزی به رگه گرنتت، ده بینیت سه رسامو واق ورماییت به و
که سیتییه ی که پیشتر نه تزانیوه که هه یه، له گه ل ئه وه ی ته واوی

ته مهنت له گه لی ژیاوویت، توانا له بننه هاتوو هکانت سه رسامت دهکات، ریک وه کو ئه و پارچه خه لوزه ی ده گوریت بو گه وه هری ئه لماسیکی به نرخ دوا ی ئه وه ی روبه پرووی فشاریکی گه وره ده بیته وه.

له ناخدا گیانیک هه یه که په روه ردگاری هه موو جیهان له گیانی خو ی به به ردا کردوو، تووشت ناکات ئه گه ر بزانی ت توانای به رهنگار بوونه وه یت نیه، ئه وپه ری توانات هه یه، بزانه ئه وه ی به سه رت دیت له توانای خو ت زیاتر نیه... هه رگیز، ئه و خودایه ی تووشی ئاستهنگی کردوویت توانای روبه پروو بوونه وه شی پیبه خشیوویت، ریگا به کهس مه ده، ته نانه ت به خوشت که گومانی له تواناکانت هه بیته.

نهک ته نها ئه وه، ئه و مروقه به هیزه نایابه که روبه پرووی ئه و فشارانه ده بیته وه کار دهکات بو ئه وه ی له و دوخه ی تیایدایت رزگارت بکات، خوا یارمه تی ده دات له ده ربازکردنت له و قهیرانه، ده رگای وات بو ده کاته وه به و کلیلانه ی که پیشتر نه تزانیوه له ده ستدایه.

هه رکات تووشی خه فته هاتیت بزانه له دوا ی ئه و خه فته وه به خته وه ریبه کی گه وره بوونی هه یه، هه روهک ئه و خه فته ته که وادهکات هه ست به به های ئه و به خته وه ریبه بکه یت که ناتوانیت لی تی بگه یت تائه وکاته ی به نه بوونیدا تیپه ر نه بوو بیت، چه ند که سی ته ندروست باش هه بووه که به های ته ندروستییه که ی نه زانیوه و چیژی لی وه رنه گرتوو ه تادوا ی ئه وه ی نه خو شیی به سه ره اتوو ه، پاشان چاک بووه ته وه، چه ند ده وله مه ندیش هه بووه که چیژی

له سامانه که ی نه بینوه تائه و کاته ی له دهستی داوه، پاشان بوی
گه پراوه ته وه دوا ی ئه وه ی قورسی ژیا نی بیپاره یی تا قیکردو وه ته وه..
نموونه کان له ده ووروبه رمان زورن، تا کو له ئیستادا دۆخه که ت
ناخو شتر بیت له دوا ییدا چیژوه رگرتنت له روودا وه جوانه کان زیاتر
ده بیت.

ئه رک ی بیئومی دی ئه وه یه ریگات نیشانبات به ره و هیوا، هیوا
له سه ر هیوا بنیات نانری ت، به لکو له سه ر بیهیوایی بنیاتده نری ت..
له سه ر ره شبینی.. له سه ر خه فه ت، رابردو ویه کی خه فه تاوی کی شه ی
نیه ئه گه ر نرخی به خته وه ری بیت له دواتردا، هه موو ماندوو بوونیک
خالی ده بیته وه له ئازارو ده بیته یاده وه رییه کی جوان که یادی
ده که یته وه له کاتی کدا له دۆخی کی با شتر دایت، به سه رسامیه وه
ده پرسیت: چۆن توانیم ئارامی له سه ر بگرم؟

سروشتییه که خه فه ت له م ژیا نه دا ته نها به لاتا تیپه ربییت،
به لاتا تیده په ری ت بوئه وه ی به هیزت بکات، و ئاماده ت بکات بو
به خته وه رییه کی گه وره له دواتردا، به لادار ویشتنی واتای ئه وه نیه
ئه وه قه ده ری هه می شه یی تو بیت، هاتنی واتای ئه وه نیه به ته واوی
خه فه تبارت بکات، به ده ست خو ته ئه م هه سه ته به ره و شوینیکی
ته واو جیاواز ئاراسته بکه یت، له کو تایی روژه ماندوو که ره که تدا
له بیرت بیت که ئه وه ته نها روژیکی ناخو ش بووه، نه ک ژیا نیکی
ناخو ش.

هه وه له کانی رزگار بوون له خه فه ت واده کات مرو ف ئه و ده رگایانه
بکاته وه که پیشتر لی نه داون، ئه وه ش هه لی نوئی و جو را و جو ری
پی ده به خشی ت.

که سانیک ههن خراپتريان به سهرهاتووه..

هه رکهس ئه وهی به به لای ده زانیت به سهری دیت
ئه وه ریگایه که تو تیایدا یه کهم نیت

ابو العتاهیه

یه کیک له بیر کردنه وه هیمنه کان له کاتی تیپه رین به قهیرانیکا
ئه وه یه سهرکه وتنی که سانیت به بیر خۆت بهینیته وه
که له پروودا وه هاوشیوه کاندای سهرکه وتوو بوون؛ ئه زموونی
مروقایه تی دهوله مه ندو قوله، له راستیدا هه موو ئه وه ی ده بینیت
رووبه پرووی جهنگیک بووه ته وه که هیچی له باره وه نازانیت،
لیزه بیکه موکوریمان نیه، هه ریه که مان به پله ی جوراوجور
دوچارین به پیی توانای خۆمان.

به بیر خۆت بهینره وه ئه وه ی به سهرت دیت هه رچه نده
به ئازار بیت به سهر خه لکانی تر هاتوووه تیایدا ده رچوون،
لیی ده رده چیت، له ده وره به ری خۆت یان له توری ئینته رنیت
بو ئه و که سانه بگه ری که پرووداوی هاوشیوه ی ژیان تویان
به سهرهاتوووه، ده بینیت له هه موو شوینیک هه ن و ژیان
ئاسایی خۆیان به ری ده کهن به شیوه یه کی سروشتی، به لکو
سهرکه وتووش ده بن، بگره نایابیش ده بن.

رهنگه ئه و که سه ی له وه خراپتری تیپه راندییت تو بیت،

پالہوانیہ تیہ کانی رابردووی خۆت له ئارامگری و دامه زراویدا
به بیر بهینه ره وه، ئەو که سهی به سه رابردوودا زالبووه
هه موو روژیک له ناو ئاوینه که دا ده بیینیت، له پری چاوه کانتته وه
ته ماشای رۆحی خۆت بکه، که سیکی باش هه یه که چاوه پری
ئه وه یه باوه پت پی هه بییت، بوئه وه ی به پشتیوانی خودا له م
شوینه ده ربازت بکات.

سهیری ئەوانه ی ده ورو بهرت بکه که گیرۆده ن به هه ندیک
شته وه که بیر کردنه وه لی تو ده ترسیینیت، خه فته نه یکوشتوون،
عه قلی لی نه سه ندوونه ته وه، ده روونی مروّف به خودا به هیزه
که له رۆحی خۆی پیبه خشیوه، کیشه نییه ئەگەر نه توانیت
ئازاره که به بچوک بزانیته، به لام هه ولّیده خۆت به گه وره بیینیت
که پروو به پرووی ده بیته وه.

ئهو خه مه ی به ره نگاری ده بیته وه: ئەوان روژیک به سه ریدا
زالدەبن.

تۆ له بارودۆخه كان به هیتریت

ئه گهر دهروونه كان گهوره بوون
تهنه كان له بهرامبه ریدا ماندوو دهبن

موتنه بی

له گه ل ئه وهی زۆرینه واهه سته دکات بارودۆخی ژیان
لهو به هیتره، به لام له بهرامبه ردا زۆرینه سه لماندوو یانه
که له بارودۆخه كان به هیترن، زۆر له وانه له ده ورو به رمانن،
به لام ئیمه بیئاگاین له ده سته که وته که سییه کانیا ن به هوی
ئالۆزی ژیا نه وه، به دیاریکراوی مه به ستم ئه و پاله وانانه یه
که به شیوه یه کی رۆژانه له ده ورو به ری خۆمان ده یانبینن، نه ک
ئه و نموونانه ی هه ندیک پیا نوا یه له سه روو توانای ئیمه وه ن
یان ئامانجی زۆر دوورن، له گه ل ئه وهی له وانه شه هه رگیز
به وشیه یه نه بیته.

• کاتی سه ره پای خراپی دۆخی ته ندروستی و خیزانی و
مادیی و جگه له وانه توانای کۆششت هه بیته، و له و
تاقیکردنه وانهدا سه رکه وتوو بیته که که سانیکێ تر تیایدا
که وتوون، بگره تیایدا پله ی بهرز به ده سته به یته؛ ئه و تۆ
له بارودۆخه که به هیتریت!

• ئه گهر توانیت له سه ر لیوه کانت زه رده خه نه یه کی فراوان
ده ربخه یته، و له گه ل ده ورو به رت به خۆشی و نه رمونیاییه وه

مامه له بکهیت، و بهه لویسته تپه ریوه کان پیکه نیت له وکاته دا
که مملانی ده کهیت له گهل شه پوله کانی خه مۆکیه کدا
که به ره ورووت دیت و دۆخیکی دهروونی قورس به هر
هۆکاریک؛ ئەوا تۆ له بارودۆخه که به هیتریت!

• کاتیک بیدهنگ ده بیت له ناپاکی هاوبه شی ژیانته، و
تورهیی له سنگتدا ده نیتریت بۆئه وهی دۆخه که له وه خراپتر
نه بیت، و له گهل ئەو که سه به چاکه مامه له ده کهیت به لکو
خودا رینمونی بکات، دۆخه که باشتر ده بیت، منداله کانیش
له ژینگه یه کی خیزانی ته ندروستدا گه وره ده بن؛ ئەوا تۆ
له بارودۆخه که به هیتریت!

• کاتیک جگه ره ده بیته تاکه هه ناسه ی تۆ، ئەم رهفتاره له تۆدا
ده بیته شتیکی بنه ره تی له سالانی هه رزه کارییه وه تا کو ته مه نیکی
زۆر، و به ژینگه یه کی پرله بۆنی تووتن و دیمه نی جگه ره کیشان
ده وره دراویت، پاشان بریاری نه گه رانه وه ده دهیت و تیایدا
سه رکه وتوو ده بیت، ده گه ریته وه ته ندروستیت باش ده بیت؛
ئەوا تۆ له بارودۆخه که به هیتریت!

• ئەگه ر بینیت کۆتوبه ندی کیشیکی زۆریت، دیلی دهستی
شیوازی خراپی خواردنیت که هه رله مندالیته وه تیادا روواوه،
له شوینیکیش نیشته جییت که پرله له خواردن و خواردنه وهی
سه رنجراکیش، که سیکیش نه بیت له ده وره به رت پشتیوانیت
لیبکات له دابه زاندنی کیشته، له گهل هه موو ئەمانه دا توانیوته
خۆت بگه یه نیته که ناری ته ندروستی و لیها تووی و له شولار
ریکی؛ ئەوا تۆ له بارودۆخه که به هیتریت!

• ئەگەر پارێزگاریت لە کاتی دیاریکراوی خەوتن و هەستانت کرد، و ژەمەکانت بەرپیکوپیکی خوارد، و سووربوویت لەسەر گرنگیدان بەروخسارت، ئەو ناره‌حه‌تییه‌کت سه‌راوژوور کردوو‌ه‌ته‌وه که ئازاری پێ گه‌یان‌دوو‌یت، به‌لام تو خۆراگربوویت و ریگات به‌کیشه‌که نه‌داوه بکشیت به‌ره‌و لایه‌نه‌کانی تری ژیانته‌؛ ئەوا تو له‌بارودۆخه‌که به‌هێزتریت!

وه‌کو تا که‌سه‌و وه‌کو گه‌لان زۆر له‌خه‌یالێکدا ژیاوین ناوی بێده‌سه‌لاتی بووه، بر‌وامان وابوو ئیمه‌ لاوازین و ناتوانین کاره‌کان له‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆمان هه‌لب‌گێرینه‌وه، راهاتووین به‌خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان، چیت‌ر نکولیمان له‌بوونی نه‌کردوو، به‌لام راستییه‌که‌ی ئەوه‌یه ئیمه‌ له‌وه به‌هێزترین که‌گومان ده‌به‌ین، ئەو تیکشکانه‌ی تیایدا ده‌ژین ئەگه‌رچی هه‌ندیک به‌سه‌ره‌تاییه‌کانی ژیا‌نی دابنن به‌لام ته‌نها حاله‌تیکی زیهنییه، ئیمه‌ بووین که‌په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان رۆحی خۆی کرده‌ به‌ر ئاده‌می باوکیان، ئیمه‌ین که‌خودا له‌سه‌روو حه‌وت ئاسمانه‌وه ریژی لێنان، فه‌رمانی‌شی کرد به‌فریشه‌کان که‌کرنووش بو‌ئەو دروستکراوه‌ مرۆییه‌ سه‌یره‌ به‌ن.

متمانته‌ به‌خۆت هه‌بیت، چونکه‌ به‌دنیاییه‌وه تو له‌وه به‌هێزتریت که‌گومان ده‌به‌یت.

ئەمە کۆتایی جیهان نیه

«ئەو هی تو به کۆتایی دەزانیت رهنگه سەرەتا بییت.»

وتەیه کی خۆرئاواییه

قهیرانه کان کۆتاییان به ژیانته نه هیناوه، هیشتا زیندوویت و
هه ناسه ده دهیت، جهستهت خوی به دهسته وه نه داوه، ئەو ژیان
دهویت، داوای خهوتن و خوادن دهکات، پێویسته به بههیزی
ئەم ته مهنه به پێیکهیت، ئەگەر کۆتایی بووایه مردن یه خه
دهگرتیت، به لام تو ده ژیت، جیهانی ده وروبهرت به رده وامن،
تۆش به رده وام به.

ده چیه عه قله وه دهست له هه موو جوانیه کانی ژیان
هه لگرتیت، ته نها له به ره وه هی که سیک فیلی لیکردوویت، یان
سته می لیکردوویت، یان به شیوه یه ک له شیوه کان بیزاری
کردوویت، کهس شیای ئه وه نیه که له پیناویدا هه موو شتیکی
له دهسته دهیت؟ ئەگەر ئەو که سه ش په یدابییته ئه وه رازی نابییته
له پیناوی ئه ودا زیان به خۆت بگه یه نیت.

بابلیین بابه ته که قورسه، من نالییم ئاسانه، زۆر قورسه،
به لام تو تییده په پینیت دواي ئه وه هی شوکی سه ره تات تیپه پراند،
ده توانیت به عاقلانه له گه ل خۆت بدوویت، پاشماوه ی رۆحت

له نیو قاچه کانیانه وه کۆبکه یته وه، و سه ره نوئی له سه ره پییه کانت بوه ستیته وه.

به دلنیا ییه وه کۆتایی جیهان هه ره دیت، به لام جیهانه که ی تو کۆتاییدیت به کاتی دیاریکراوی کۆچکردنی یه کجاره کیت که له لایه ن خودا وه بۆت نوسراوه، ئیمه بریار نادهین که ی ژیان کۆتایی دیت، ژیان به و ئاستهنگانه کۆتایی نایه ت که دینه ریمان، کۆتایی نه هاتوو وه بۆ که سیک که مندالیکی نه خوشی بو وه، ناپاکی هاوسه ری کۆتایی پی نه هینا وه، مردنی خوشه ویستیک کۆتایی پی ناهینیت، هه ژاری و زیندان کۆتایی پی ناهینیت، ته نانه ت ئه و گه لانه ی دۆخی مالویرانی جهنگیان به سه ردا دیت هیشتا هاوسه رگیری ده که ن و مندالیان ده بیت، هیچ شتیک ئه گه ر کاره ساتباریش بیت کۆتایی به م جیهانه ناهینیت.

ئه گه ر هه ستت کرد له م جیهانه دا شوینیک بۆ تو نیه، له خۆت بپرسه ئه ی بۆ هیشتا لی رهیت؟ هیشتا رۆلت ته واو نه بو وه، ده توانیت زۆر شت بکهیت تا کاتی دوا یین ساتت دیت، له راستیدا هیچ کاممان شوینیکی هه می شه ییمان لی ره نییه، به لام ئیستا لی ره یین، ده توانین سوود له مانه وه ی کاتیمان وه ربگرین بۆ ئه وه ی بیکه یین به باشترین شوین لانیکه م بۆ خۆمان.

ژیان ناوه ستیت له به رپی که سیک یان رووداویکدا، به داخه وه هه ندیک ژیان یان له ده ستدا وه زۆر له پیش مردنی کرداری یانه وه، ئه وه ئه و ساته یه که تیایدا له په ره سه ندن ده که ویت، یان له وانیه ده ستبکات به گه رانه وه بۆ دوا وه، ئه وه ئه و ساته یه که تیایدا بریاری مردنی بۆ ئاواته کانی دا وه به هوی

بێهێواوییەکی گەرەوه کە ئازاری پێ گەیاندوو، لەرووداویکەوه کات لەلای ئەو وەستاوه، هێشتا لەو قوناغە کاتییەدا بەجیماوهو پەيوەستە بەخەونیکەوه کە نەبوو تە راستی، بە جگە لەوێش ملی نەداوه، وەک یاریزانیکی تۆپی پێ کە داها تووویەکی پڕلە پیشەگەریی بۆ خۆی وینا کردوو، بەلام ژیان سەرسامی کردوو بە پێکانیکی درێژخایەن و ئەویش لەسەرەتاکانیدا، بەمەش کۆتایی پیدیت بەحەسرەتی ناوبانگیکەوه کە بە دەستی نەهیناوه، دەستکەوتەکانی لەو ئاستەدا تەواو بوون، چیتەر خۆی نانسیتەوه ئەگەر ئاماژە ی بۆ نەکریت بەوهی یاریزانیکی تۆپی پێ بووه، لەتێروانیی خۆیدا بوو تە کەسیکی نەناسراو کە تەنانت شەرمیش دەکات لەناو خەلکیدا ئاماژە ی بۆ بکریت... لەرۆژی پێکانە کە پەوه مردنی خۆی راگەیاندوو.

ئەو کەسانە ی ژیان لەلایان وەستاوه کە سانیکن کە تۆقیون بەهۆی مردنی خوشەوێستیکیانەوه، یارمەتی خۆیان نەداوه بۆ چارەسەرکردنی ئەو برینە، بەلام زیادەرەویی کردوو لەئەشکەنجەدانی خۆیان بەخەفەتخواردنی توند، رەنگە ئەوئەندە ی باسی مردوووە کە یان کردوو هیندە نزایان بۆ نەکردبیت، لەبیریان چوو کە ئەو خوشەوێستە گەراو تەوه بۆلای پەرودگارێکی بەبەزەیی، و ئەو ئیستا تەنھا تامەزرۆی نزایە، بیریان چوو کە لەنیو زیندوووەکاندا خوشەوێستانیکیان هەیه کە ئیستا پێوێستیان پێیانە، وەک چۆن خوشەوێستە کە یان مردوو ئەمانیش لەچاوی خوشەوێستە کە یاندا مردنیک ی توندتر مردوون، مردوون بەوێستی خۆیان، بەئارەزووی

خۆيان دوركه وتوونه ته وه، ئەمەش توندترین ئازاردەرە،
ئەمان جيا بوونه وه يه كيان هەلبژاردووە كه مردووە كانيان
هەليان نەبژاردووە... لەرۆژی مردنی خۆشه ويسته كه يانه وه
مردنی خۆيان راگە ياندووە.

كه سيكي تريش ژيانى وه ستاوه به هۆى شكستخواردنى
له هاوسەرگير كردن له گەل ئافرەتيك، ره تيكردوو ته وه خۆى
بدات به دەست واقيعه وه، به رده وام گلهيى له بهختى خۆى
دهكات، تورەيى خۆى به سەر دەور و به ره كهيدا به تال دەكات وه،
له وانەيه له خەياللى خويدا وينەيه كي نمونەيى بو كيشابيت
كه نايه ويت وازى لى بهينيت، له گەل ئەوهى دوا جار ئەميش
جيا وازييه كي ئەوتوى له گەل ئافرەته كانى ديكەدا نيه؛ به لام
له بوچوونى پينه گەيشتوى ئەمدا شياوى ئەوهيه به له دەستدانى
ژيانت كوتايي پيه بهينيت، چيژبينينى له سەر خۆى حەرام كردووە،
له كاتيكا ئەو ئافرەته له گەل پياويكى تره له كاتيكا كه ئەو
پياوهى تر بهخته وەر نيه پيى... ئەو رۆژهى كه سيكى ترى
كردووە به هاوسەرى خۆى مردنى خۆى راگە ياندووە.

له وانەيه قسه كه هەندىك رهق بيت، بيهيوايى هينده تاله
كه فه رامۆش كردنى قورسه، قورسه باوهر به وه بكهيت كه ئەو
كهسه چيتر له مرق به دواوه ناتوانيت يارى تويى پى بكات،
ئەويتريش خۆشه ويسته كوچكردوو وه كهى جاريكى تر له م
جيهانهدا نابيينته وه، ئەو ئافرەتهى ويستى هاوسەرگيرى
له گەل بكات بووه ته بهشى پياويكى تر، به لام ئەو هۆكاره
هەرچيهك بيت كه مرق ژيانى خۆى به هۆيه وه ده وهستينيت

ئەوا ژیان لە ھەموو ئەو ھۆکارانە قولترە.

فریدانی پیغەمبەر یوسف بۆناو بیرە کە کۆتایی رینگا نەبوو،
 فرۆشتنی بە نرخیکی کەم نەبوو، ھەتا ھەتایی،
 تۆمەتبارکردنی بەناپاکی کۆتایی جیھان نەبوو و زیندانیکردنی
 بۆ ماوەی چەند سالیکی زۆر نەبوو، شکست، ھەموو
 ئەوانە رینگریان لێ نەکرد، لە بەردەوامبوون و بە دەستھێنانی
 دەستکەوت و ھەولەکانی چاکسازی بە لیکدانەوێ خەون،
 تەنانت لەناو زیندانیشدا، ستەم لەناوی نەبرد، بە لکو بە ئازایانە
 لە پشت میلە زیندانەوێ چوو، دەرەوێ بۆناو جەنجالییەکانی
 ژیان، بۆ ئەوێ پۆستیکی بالا بە دەستبەھێنیت بیئەوێ
 بیھوایی رابردوو بیبەشی بکات لە بەختەوێ ئیستا، یان
 ئومیدی داھاتوو، لە پاکبوونەوێ لە تۆمەتەکان و کۆکردنەوێ
 کە سوکارە کە ی.

ھۆکاری بیھوایی مرۆف ھەرچیھە ک بیت ژیان لەو
 دەولە مەندترە کە لە پرووداویک یان کە سیکا کورت بکریتەو،
 ژیان لە سەر دۆخیک جیگیر نابیت، لە ستەمی مرۆف بۆ خۆی
 ئەوێ بە دەستی خۆی کۆتایی پیبەھێنیت و بە مەش ژیان
 بوەستیت، چونکە تەمەنی بە نرخ چەند پەریکی رۆژنامە نیە
 بیدرینیت، یان پیریھە ک نیە کە لە بەردەم ئاوی ئەدا تووشی
 سەرسامیی بکات.. لە جەستە خۆت رابمێنە، دەبینیت کە داوای
 گەرانەوێ بۆ ژیان لێدەکات ھەرچەندە تەمەنیشت تێپەریبیت،
 ئەو ھەناسانە سینگ دەیداتەوێ مانای وایە ھیشتا سییە کانت
 خۆیان نەداوێ بە دەستەو، سەمفۆنیای لێدانەکانی دلت بۆت

دوو پاتده کاته وه که ده یه ویت بژی، به ده م داخو از ییه کانی
ژیانه وه بچۆ، و په نجه ره ی رۆحت دامه خه تاکاتیک جه ستته
نه وه ستابیت.

هیشتا کوتایی نه هاتووه، ئیستا خۆت به ده ستته وه مه ده.

ژیان به رده وامه

«دهتوانم هموو نه وهی له باره ی ژيانه وه فیری بووم
له دوو وشه دا کوی بکه مه وه: نه و به رده وامده بییت».

رۆبه رت فروست

هه ولبده له گه ل نه م جیهانه بجولیییت که له بهر تو ناوه ستییت،
ژیان به رده وام ده بییت و هموو شتیگ تیده په رییت، پیشه و
(شافیعی) ده فهرمویییت:

نه خه فهت به رده وام ده بییت نه دلخوشی
نه به دبه ختی و نه ناخوشی

له بییرت بییت نه و سه رده مه ی تیایدا ده ژیت، له هه موو دوو خیکدا
تیای ده ژیت، به ده ست خوته چونییه تیی نه و ته مه نه ت هه لبرئیریت
که بو ت ماوه ته وه، به سوور بوونت له روو به روو بوونه وه ی
ئاسته نگه کان.

خه فهت خواردنی تو ناتوانییت ریگری له رویشتنی کات بکات،
فرمیسه که کانت ریگا له تیشکی خور ناگرییت که هه موو روژیک
بگاته جیهان، ته نانه ت نه گهر توش ریگای پینه دهیت ده گاته
خه فهت ته کانت، نه گهر توش رازی نه بییت ده یگاتی.

نه و نارچه تییه ی به شه و ده تگریینییت ناتوانییت ریگا له سوورانی

بازنهى ژيان بگريټ، وهك ئه وهى هيچ رووينه دايټ، تيشكى
خور ده گاته په نجره كهت.. جيهان ده گريټه وه.. منداله كان
ده چن بو قوتابخانه كانيان.. سه يري ئه و ژيانه بكه كه سه ره پراي
هه موو شتيك به رده وام ده بيت، ئه و كه سه ي دويټي توي بيزار
كردو وه ته وه ري بوونه وه ر نيه، تورپه يي تو ئه م جيهانه جولاهه
رانا گريټ، به لكو توش هه روه ها ده جولټيټ له گه ل سه مفوني اي
ژيان كه به هوي كه سه وه ناوه ستيت.

ئه و كه سه ي ده بيته ديلي ساتيك كات ناوه ستينيټ به لكو خوي
ده وه ستينيټ، سه يري دره خته كان بكه هه رچه نده ره گه كانى
دريټوو چه سپاون به لام له گه ل گورانه كانى كه شوه ه وادا
ئه ويش خوي ده گوريټ، له گه ل وه رزه جورا و جوره كاندا نوي
ده بيته وه، ته مه نى هه رچه نديك بيت، ئه مه سوننه تي جوانى
بونه وه ره كه ره تيده كاته وه خوي به ده سه ته وه بدات يان بو
دواوه بگه ريټه وه.

هه ر هه نگاويك كه ده ينيټ پټويسته بو پيشه وه بيت، ئه گه ر
وانه بيت ئه وا بو دواوه يه، له تالي و شيرينييه كانيدا له گه ل ژيان
برو، ئه مړو تاقيي بكه ره وه كه له به رده م ئه م هيرشه به هيزه دا
نه وه ستيت، به لكو فير ببه چون چيټ له بيده سه لاتي وه ربگريټ،
رينگا به شه پوله فره جه مسه ره كان بده كه فرټ بده نه نيو
بوا ري فراوانى بزارده به رده سه ته كانه وه، ئه م شه پوله هه لچو وه
وهك هه ر ئاسته نكي تر وايه: هاورپيه نهك دوژمن، خوا
پييداويت له به رئه وهى له ئيستا دا پټويستت پييه تي، ئه و كردارى
راستكر دنه وه ت له لايه نيكي دياريكرا وه وه جيبه جي ده كات، پاش

فیربوونی وانه که ټه و دهروات، دواي ټه ویش ژيان بهردهوام
دهبیت وهک ټه وهی هیچ رووی نه دابیت.
بهخته وهر بیت یان خهفته تبار تا ټه و کۆتاییهی بۆت
نوسراوه بهردهوام دهبیت، ههروهک هه رشتیک که چاوه رپی
به سه رچوونیت به ویستی خودا به سه رده چیت، بینا که
ته و او ده بیت، بروانامه که به ده سته هی نیت، منداله کان
گه وره ده بن، له گه ل ده روونی خۆت نه رم به، هه رچی بیت هه ر
دیت.

ژيان هیچی نیه جگه له وهی بهردهوام بی سه ره پای
هه رشتیک.

به شی سییهم
لهباشیدابه دهربازبوون نزیکه

ئهم دؤخه كاتيبه

«ئهم كاته تيده په ريت».

دانا يه كي هيندي

هه ميشه سي رسته سه ركه وتوون له ده ربا زكردنم
له ناخو شترين حاله ته كاندا: ئهم دؤخه كاتيبه، ئهم دؤخه كاتيبه،
ئهم دؤخه كاتيبه.

ده بيت كه لله ت پر بيت له م و اتايه، و هه موو خانه يه كي جه سته ت
هه ليمزيت، پيوسته ئهم بير كردنه وه يه زال بيت به سه رتدا، له كاتي
هه لايساني قهيرانه كاندا به هيژه وه ئاماده بيت، ده بيته بابه تيكي
خوكار هه روهك هه ستر كردن به حه زي ئاو خوار دنه وه له كاتي
تينويه تيدا، ته نانه ت له كاره ساده كاني روژانه شدا به بير خوتي
بهينه ره وه، ئه گه ر به هوي شه ونخونيه وه ماندو و بوويت ئه وه
پيوسته له بيرت بيت به م نزيكانه ده خه ويت، و ماندو و يه تي
بيگومان به سه رده چيت، به وشيوه يه، ده رووني خوت رابهينه
له سه ر ئاراسته كردني بير كردنه وه ت به له ناوچووني دؤخه كان
له بري جه خت كردنه وه ت له هه سته نه رينيه كان له و باره يه وه.

بير خسته وه ي قهيرانه كاني پيشووت كه ديارنه ماون وهك
ئه وه ي هه رنه بووبن، زور يارمه تيت ده دات، ئه وه ي دويني
خه فته بووه ئه مړو سه لامه ته، هه روهك يارمه تيت ده دات له
بير خسته وه ي ئه و راستيه ي ئه و مړوڤه تو بوويت و هيشتاش
هه ر تويت.

بیره وهری به رهنگار بوونه وه کانت بو نارهحه تییه کان
به بیر بهینه ره وه، له بیریشته بیت ئه وهی ئیستا پیایدا تیده په ریت
سبهینی ده بیته یاده وه رییه کی ئیلهام به خوش که یارمه تیدهرت
ده بیت له تیپه راندنی قهیرانه کان، واده کات به های زیاتر بو
باشه کانی دواتر دابنیته، ئه وهی تامی تالی نه کرد بیت قورسه
بتوانیت چیژ له شیرین وه ربگریته، به لکو له وانیه ئه سته میش
بیت، بیرۆکه یه کی دیکه یارمه تیت ده دات به وهی بروا بهینیت
که ئه وهیه بیر له و که سانه بکه یته وه که دۆخی له وشو وهیه ی
تویان تیپه راندو وه، چند که س هه بوون که ما وهیه کی زور
له زیندانا بوون و سالانیکی زیاتر کۆشکنشین بوون.

پیوسته ریگا به خه یالت بدهیت له شوینیکی دیکه بفریت،
به دووری مه زانه خوئی تیدا ببینیته وه ئه گهر بروات به پروودانی
هه بیت، ههروه ها به پشتیوانی خودا هه ولت. بو دابیت،
بیرۆکه یه کی به هیژتر بو باوه رپیته نانت به وهی دۆخه که کاتییه،
باوه ری قولی تویه به وهی که خودا هیچ شتیکی له ده ست
ده رناچیت له زه وی و ئاسمانه کاند، ده توانیت له م شوینه دهرت
بکات بو شوینیکی باشتر.

پیمو ابیت بیرۆکه ی له ناوچوونی شته کان فیترییه، چونکه
دونیا به هه موو ئه وهی تیایدا یه له ناوده چیت، راهاتووین له سه ر
ئهم دۆخه و باوه رپیته نانی، به لگه ئه وهیه که تو ئیستا باوه رم
پیده که یته که ئهم دۆخه کاتییه، یان له وانیه ده نگیک له ناخته وه
داوات لیبکات هه لی مانه وه به م بیرۆکه یه بدهیت، تاقیبکه ره وه
که به که سیکی خه مبار بلیت ئهم دۆخه کاتییه، و چیژ

له تهماشاکردنی یارییه ټاگرینه کان له ناو چاوه خه ماوییه کانیدا
وه رځيره.

ټه م دوځه کاتییه، تو له وه زیره کتریت که پیتوایت ټه م
دوځه به رده وام ده بیټ، به منزیکانه چاوه پتی دهر بازبوون
بکه، ټه و به جوړیک نزیکه که له وانیه له نزیکه وه له گوشه یه کی
ژوره که تدا شار درایتته وه.

له کاتی زریاندا مالّه کت مه فرۆشه

«له زستاندا دار مه بره ره وه، له کاته ناره حه ته کاندا برپاری
نه ریئی مه ده، له وکاتانه ی دۆخی میزاجیت له خراپترین
حاله تیدایه برپار مه ده، چاوه ری بکه، ئارام بگره، زریانه که
تیده په رییت، به هار دیته پیشه وه.»

رۆبه رت سکۆله ر

چیرۆکی ئەو پیاووت بیستوو که زریانیک هاتبوو له گه ل
روودانیدا خانوو جوانه که ی فرۆشتبوو؟ بیگومان نه تبیستوو ه؛
چونکه روهی نه داوه.

خراپترین کار که بکریت له کاتی روودانی قهیرانی کدا
گرته به ری برپاری چاره نوسسازه، دۆخی کاتی پیویستی
به گۆرانی هه میشه یی نییه، چاوه ری بکه تا زریانه که
ده نیشیته وه، هیوریش ده بیته وه، هه روه ها تۆش پیویسته
هیورببیته وه بۆئه وه ی برپاریکی ئاقلانه و دانایانه بدهیت
که دواتر لی په شیمان نه بیته وه، پالنه ری پشت ئەو برپاره
بریتی ده بیته له باشترکردنی چۆنیه تی ژیا نی خۆت، بریتی
نابیت له شورشیکی تورپه یان هه ولدان بۆ تۆله کردنه وه یه کی
له ناوبه ر، هه روه ک ئاماژه نابیت بۆ هیرشه خه فه تیک که ببیته
هۆی نه مانیکی کاتی بۆ چه زی ژیان، له بیرت بیته له کۆتاییدا

تۆ باش دەبیت، ئەگەر باش نەبوویت، ئەووە کۆتاییە کە ی نیه.
 کیشە کە لەو دەدایە کە مرۆف لە کاتی سەرھەلدانی قەیراندا
 تووشی ھەلچوونی زۆر دەبیت، ناتوانیت کاردانەو دەکانی
 دوابخات، چارەسەر چیه؟ ئەو چارەسەرە ی لەگەل مندا
 گونجاو بوو بریتی بوو لەسەرقالبوون بەبابەتی رووکەشی
 کە پێویستی بەکۆششی زۆری مێشک نابیت، ئەو ھەش
 کشانەو ھەیکە تاکتیکیە لەگۆرەپانی شەر بۆ لەبەرچاوغرتنی
 ئەو بێدەسەلاتییە زیھنیە ی ھە یە لەرۆوبەرۆوبوونەو ھە ی خیرا،
 ھەناسە یە کە فراوانم لە (ئینتەرنیت) دا دەستکەوت، بەتایبەت
 فیدیۆ پیکە نیناوییەکانی یوتیوب.

ئەو دۆخە ی ئیستا پیایدا تیدەپەریت ھەرچەندە قورس
 بیت، بەلام پێویستە خۆراگر بیت تاکاتی نیشتنەو ھە ی زریانە کە
 (دەرەکی و ناو ھەکی)، دوا ی ئەو ھە ی بریاربەدیت کە پێویستە چی
 بکەیت، وریابە دەست لەکارە کەت نە کیشیتەو ھە یان پەنا
 نەبەیت بۆ تەلاق یان بریاری کۆچکردن بەدیت یان ھەر
 بریاریکی چارەنوسساز بەدیت لە کاتی کدا لە ژیر کاریگەری
 شوکی کدا ی، چونکە لەوانە یە پەشیمان ببیتەو ھە ی کاتی کدا توانای
 پاشەکشە کردن لە بریارە کەت لە دەست داو ھە، (ئەلبیرت ئە نیشتا ین)
 دەلیت: «بابەتە کە ئەو ھە ی نیه کە من زۆر زیرەکم، بەلکو ئەو ھە ی
 کە من ماو ھە یە کە درێژتر لەگەل کیشەکان دەمینمەو ھە».

لەبیرت بیت تۆ بریارە کەت ھەلنەو ھە شان دوو ھە تەو ھە، بەلکو
 تەنھا گرتنە بەریت دواخستو ھە، یان لەوانە یە بریارە کەت دا بیت،
 بەلام جیبە جیکردنە کەیت دواخستبیت، ئەم بیروکە یە ژیا نت

له سهر ئاسان دهكات له و ماوه يه دا، ههروه ها هي زيكي زياتر
پيده به خشيت كه بتوانيت وابكه يت كاره كان له بهر ژه وه ندي
خوت بشكينه وه.

به لي ناچار نيت له گه ل هاوبه شيكي ژياني خراپ ژيان
به يته سهر، به لام پاشه كشه مه كه بهر له وه ي دنيا بيته وه
كه له هه مو روويه كه وه دوخت باشتر ده بيت، واز له كاره كه شت
مه هينه نه گهر جيگره وه يه كي نه بيت، ههروه ها كوچ مه كه نه گهر
له هه نده ران دوخت خراپتر بوو، ريگا مه ده شتيك هه موو
شته كان بكوريت.

كاتي نيوان ده ستپيكردي قهيران و گرته بهري بريار
قوناغيكي نه فسوناوييه كه خوتي تيدا ده ناسيت، تيدا
روبه رووي گوراني گرنگ ده بيته وه، نه و نازاره ي كه سانيت
نايينن به شيوه يه كي سهير له خودا نزيك ت ده كاته وه، نه زموني
مروفايه تي بكه به ته واوي و به هه موو تالييه كانيه وه، و رزگاري
به شيوه يه ك روت تيده كات كه خوت پي نازانيت.

ئايا به يانى نزيك نيه؟

«له نيوان چاوداخستن و هله يئانه وهيدا
خودا له دؤخيكه وه ده يگوريت بو دؤخيكى تر».

ئيبن نه باته

له وانه يه له دؤخيكى نار هه تدا مروڤ و ابير بكات وه كه ژيان
هه مووى خراپه، به لام له چهندين كاتدا واقع ده يسه لميئيت
كه سه رسور هينه ره كانى ئاسمان له هر ساتيكد او به بي پيشه كى
بوت داده باريت.

له وانه يه چهنه ساليكى چه قبه ستوت به بي روفود او به سه ردا
بروات، دواتر له ماوه ي چهنه رۆژيكى كه مدا گور انكاريى گرنگت
بو بيته پيش كه له دؤخيكه وه بتگه يه نيته دؤخيكى تر، وهك
ئه وه ي ئه م رۆژانه شتيكيان كرديت كه ته مه نيك نه يكرديت.
له ژياندا ههنديك شت وه كو (يانسيب) ه، له دؤخيكدا
ده خه ويت و به سه ر دؤخيكى ته واو جياوازدا هه لده ستيته وه،
پاش بيهيوايى له مندالبوون هه والى دوو گيانى سه رسامت دهكات،
پاشئه وه ي قه رزه كان گه ماروت ده دن سامانيك سه رسامت
دهكات، سه رسام ده بيت به پله يه كى وه زيفى به رز له كاتيكد تو
له هه ولى ده ستيكيشانه وه يت له كار هكته كه برياردانى له وانه يه
چهنه ساليكى ويستيت، ژيان پره له رووداوى له مشيوه يه،
دوورنيه بوتوش بيته ئاراوه، رۆژانه به سه ر خه لكى تر ديت،

ئهوانيش وهكو تو پيشبينيان نه ده كرد كه به وشيوه جوانو
له ناكاهه رووبدات.

پيوسته چاوديري باشه بكهيت، و خوتي بو ئاماده بكهيت
وهك چون ماله كهت له چاوه پرواني هاتني ميوانيكدا
ده رازينيته وه، ئاماده به بو وه رگرتني خه لاته كاني ئاسمان،
رابي له سهر به خته وه ري، رابي له سهر ته ندروستي، رابي
له سهر گه شبيني، رابي له سهر جواني، ئاماده به، چاوه ري مه كه
ئاواته كهت بيته دي پاشان هه ولبده يت له گه لي بگونجيت، به لكو
به پيچه وانه وه گونجاوبه له گه لي بوئه وه ري رووبدات،

له وانه يه رزگار بوون له وه نزيكتر بيت كه چاوه ري ده كه يت.

مهودای بهردهست فراوانه

«لهوانهیه ئهوهی لئی دهترسیت بوونهوهر نه بییت
لهوانهیه ئهوه بییت که ئاواتی پی دهخوازیت».

ئه بو عه تاهیه

ئهوهی بهردهست بییت ئازیزم زور بهردهسته، ههلی
باوهری پی بیهخسه، بوئهوهی بهروویهکی جوانهوه له ژیانندا
دهرکهو بییت، بهختهوهری زور بهردهسته، کاری شیوا
بهردهسته، پرۆژهی بازرگانیی سهرکهوتوو زور بهردهسته،
په یوهندی دلخۆشکه رانه بهردهسته.

دهتوانیت ناپاکیی هاوبه شه که ت پیه پینیت، ری تیده چیت
که سیک له بیربکهیت یان رابیت له سهر دووری، ده کریت
ئاره زوویهک بدوزیته وه که له گه ل خوت بگونجیت، ده کریت
رزگارت بییت له ههستیاریی زور، ئه و شتانهی بهردهستن
له ژماردن نایه ن، که واته ده کریت باوهر به مه بهینیت، و ریگای
بوونی پییدهیت له عه قلندا، بوئهوهی له داها توودا بیته ژیانته وه؟
ههروهک کاتیکی دیاریکراو نیه که ئه م ئه گه رانه سنوردار
بکات، شته بهردهسته کان مهرج نیه کاتیکی زوریان بویت،
لهوانهیه به پله بهندی بییت، لهوانهیه له شیوهی سهرسامکه ردا

له دەرگات بدات، له وانه یه له ریگادا بو شوینیک پیت بگات، و بتبات بو شوینیکی جوانتر، هه ندیجار تو له سه ره تاوه هه ولی بو ده دهیت، که میک یان زور ماندوو ده بیت، پاشان ده بینیت که خیراتر له خوت به ره و پرووت هاتوو، له ویدا سه رده می ماندوو بوون کوتایی دیت، و سه رده می چیژوه رگرتن ده ستیپده کات.

شتیکی جوان له کوتایی ریگا که دا چاوه ریته، هه ندیک پیچ هه یه که ده تگه یه نیته بواری فراوانی شته به رده سته کان، ئه و بیه یواییه ی ده وروخولت ده دات ته نها له کورتبینی خوته وه یه، و ره نگدانه وه ی راسته قینه ی واقع نیه، چه ندین هه ژارو نه دار هه بووه که بوونه ته خاوه نی ملیونان! چه ندین نه خوش چاکبوونه ته وه دوا ی ئه وه ی پزیشکه کان لی بیه یوا بوون، چه ندین ژن هه بوون که توندوتیژیان به رامبه ر کراوه و خودا به هاوسه ریکی چاکه کار قه ره بووی بو کردووونه ته وه! چه ند کهس هه بوون که زمانیان گرتوو یه تی و ئیستا زمانیکی پاراویان هه یه! چه ند کهس هه بووه که کیشی زور بووه و ئیستا پیشه نگه له له شریکی و ته ندروستیدا! نمونه کان له ده وروبه رماندا زورن، ئه گه ری روودانیشیان بو ئیمه زور پیشبینیکراوه، ئه مه ته نها واقیعه که یه به بی هیچ زیاده رۆییه ک.

سه یری ئه و کاره به رده سته دلخوشکه رانه بکه که بو کهسانی ده وروبه رت روویانداوه؛ بو ئه وه ی دلنیا بیت که ژیان به دم هه مووانه وه پیده که نیت.

تاریکترین ساتهکان چهند ساتیک پیش به ره به یانه

«له وانه یه به لایه ک که گه نجیک پیوهی نارححت ده بیت
هوکاریک بیت بوئه وهی خودا ده رچه یه کی بو بکاته وه
تهسک بووه وهو کاتیک توند نهلقه کانی گرت
رزگاری بوو که من پیمو ابوو رزگاری نابیت».

پیشه وا شافیعی

له قورسترین کاتدا که پیتوایه چیر نارامیت نه ماوه
سه رسامی ده بینیت، نه مه یاسایه کی بونه وه ره وهک رووناکیی
به ره به یان که هه موو روژیک تاریکترین سه عاته کانی شهو
کو تاییپیدینیت، وهک نهو بارانه به خورپه ی که له چرترین
هه وره وه داده باریت، وهک توندترین ژانه کانی له دایکبوون
که راسته وخو پیش له دایکبوونه.

له به ردهم ده رگایه کی داخراودا بیه یوا مه به؛ چونکه زورجار
دواین کلیلی دهسته کلیله که ده رگا که ده کاته وه، له دواین
ساته کانداهه جینگ مه کشیره وه؛ له جیی خوت دامه زراوبه
تاهه وره کان ده ره وینه وه، و زریانه که دهنیشیتته وه، و له دوا ی
خوی که سیک جیده هیلیت که به زین نازانیت، هه همیشه یاسای
(تاریکترین ساته کان) به بیر ی خوت بهینه ره وه، رزگاری دوا ی
روبه روو بوونه وهی مه ترسی دیت نه گهر مه ترسی نه بوایه توش

نەدەبوویت، ژیان ئەمەیه، تۆماس ئەدیسۆن دەلیت: «زۆرینەى
حاله ته كانى شكستهينان له ژياندا ئەو كەسانەن كە كاتى خۆيان
بە دەستەوە داو، نەيانزانىوێ چەندە لەسەر كەوتنەوێ نزيکن».

كارىك بكە داروخانى بارودۆخەكان بەلگەيەك بىت بو
نزيكبوونەوێ رزگارى، هەست بەنزيكبوونەوێ روداويكى
جوان بكە، پيوستە ئەم چاوديريكردنه لەنارەحەتتيرين كاتەكاندا
هاورپيت بىت، لەكاتيكدانماندوو بوويت بە دەم نزاكردنهوێ ئەو
ختوكەت بدات، ئەو دلياييهت پيدەبە خشييت كەوێ لامدانەوێ
پيشدەخات، چيژ لەدوايين ساتەكانى تاقىكردنهوێ دەبينيت و وەك
ماليئاواييكەريك تەماشاي دەكەيت، ئەم قوناغە گواستراوێ
خەلكى رۆژانە پيادا تيدەپەرن، گەشبين بەو چاوديري بكە،
هيچ شتيك تۆ لەو ياسا گەردوونيه جوانە جيانا كاتەوێ.

تاكو دۆخەكان خراپتر بن زياتر گەشبين بە، بۆيە نارەحەتى
هاتووێ تاكو رزگاري بەدوايدا بىت.

له وانه یه نزیکتړین دهرچه له دواته وه بیټ

«ته نانه ت گه وره تړین دهرگا کانیس کلیله کانیان بچوکه».

چارلس دیکنز

کاتی فرۆکه که رووبه پرووی مه ترسی ده بیټه وه و
سهرنشینه کان راده کهن بۆئه وهی له دهرچه ی رزگار بوونه وه
خویان فریبدن سیناریویه کی سهرنجر اکیس بوونی هه یه،
ریژهی روودانه که زور به رزه به جوړیک که له چوارچیوهی
رینماییه خوپاریزییه کاندانوسراوه بۆ سهرنشینانی ناو
فرۆکه کان، چونکه ری تی ده چیت که سیک تووشی حاله تی
سهرلیشیوان بیټ له کاتی گه پان بۆ دهرچه ی رزگار بوونو
به مهش دوابکه ویت یان نه توانیت خوی رزگار بکات؛ به هوی
ئه وهی ئه و دهرچه ی رزگار بوونه ی نه بینیه که راسته وخو
له پشتی خویه وهیه!

رهنگه چاره سهره کان له وه نزیکتړین که پیشینی ده کړین،
هرچه نده کیشه که ئالوز بیټ ئه و رهنگه چاره سهره که ی زور
له وهی بوی ده چین ئاسانتر بیټ، وزه ی خوت له هه ولدانی
زوردا به هه دهر مه ده بهرله وهی ئه گهره ساده راسته وخو کان
ته و او نه بن.

له وانه یه به خته وهری له ناو ماله که تدابیت، له کاتی که له وانه یه
تو له دهره وه سهرقالی گه پان بیت بوی، له وانه یه ئه و کاره ی

حهزى پيڊه كهيت له خودى ئه و بينايه دا بيت كه كارى ئيستاتى
تيدا ده كهيت و زور رقت ليته تي، به باشى سهيرى ده و روبه رى
خوت بكه، له وانه يه چاره سه ره كان له نزيكى خوت بن،
له وانه يه بي به رام به ر بن، له كاتيكدا تو سه رقالى دوزينه وهى
چاره سه ري كيت كه تيچووى هه يه، له وانه يه له ناو ده ستندا بيت
له ناو موباي له كهت، به لكو هه نديجار هينده نزيكه كه به وپه رى
ساده يى له ناو ناخى خوتدايه.

شويته دووره كانى بو مه گه رى تائه وكاته ي نزيكه كان
ده گه رى.

به شی چوارهم:
لهباشیدابه و پاریزگاری لهخۆت بکه

له خۆت ببوره

«ئازادی به های نیه نه گهر ئازادی هه له کردنی تیدا نه بیت».

غاندی

له ژیانی هه ریه ک له ئیمه چهند هه له یه ک هه یه که نه نجامان داوه و شهر میان لیده کهین، له وانیه بچوک بن یان گه وره.. زور بن یان کهم، نه ویش نه و کاره بیعه قلانانیه که لینیان په شیمانین و چه دینجار سه رزه نشتی خومان کردوه له سه ری، نه و کارانه یه که شه وانه جیی خومان لی تال ده کات، بو به یانیش له کولیان ده گرین تاشه و بنوسین به سنگمانه وه. هه له ده کریت، ئیمه هه له زور ده کهین، له وانیه له په روه ده کردنی منداله کاندا هه له بکهین یان له مامه له کردنمان له گه ل ده وره به رمان یان له و بریارانه ی رۆژانه دهیدهین له شوینی کارو له ژیانی رۆژانه دا، له وانیه هه ندیک شت بلین که دواتر له وتنیان په شیمان ببینه وه، له وانیه شتی گه وره تر بکهین، و زور جار شهرم بکهین کاتیک دینه وه بیرمان. تا کو تیروانیمان بو خومان نمونه بیتر بیت په شیمانیه که ش توندتر ده بیت؛ چونکه خومان خستوه ته شوینی فریشته بی هه له کان، پاشان به بیرمان دیته وه که مروشین؛ بویه ناتوانین هیچ بکهین جگه له هه سترکردنیکی ترسناک به تاوان له گه ل نه وه ی که خودا لیخوشبوو و لیبورده یه، یه ک له دوا ی یه ک هه لمان

پیدهدات بۆئەو هی بگه ریننه وه و په شیمان ببینه وه، دیسان هه له ده کهین، دوو باره هی ده کهینه وه، سه رله نوێ گه رانه وه که مان لی وهرده گریت، ماندووش نابیت تا کو ئیمه ماندوو ده بین.

هه ستردن به په شیمانی ههستیکی بیزار که ره، به لام ئه رینیه به مه رجیک له سنوریک گونجاودا بیت، ئه وه مانای ئه وهیه تو ههستیکی به رزت ههیه، تو له خه لکی نزیکتریت، بۆیه ههست به نار هه تییه کانیاں ده کهیت، پیویسته ئه م هه ستانه به ئاراسته یه کی ئه رینی ببری، بۆئەو هی له هه له کانتە وه فی ربیبت نه ک ببه میله یه کی زیندان بۆت، به وانه یه کی خودایی دابنی له خو به که مگری و لیبورد ه ییدا، چونکه ئه مه به لگه یه کی زیندوو ه که تو فریشته نیت له سه روو ئاستی مرۆقه وه، متمانەت هه بیت که له هه له کانتە وه فی ربوویت، له په شیمانیش زۆر فیربه، له ژیانت به رده وام به.

له خۆت ببوره، وای دابنی ئه وهی روویدا وه کاریکی بیعه قلانه بووه، به لام روویدا وه، تو هه له یه کت کردوو ه، ئه مه چ شتیکی سهیری تیدایه، له خۆت ببوره، زیاد له پیویست توندبوویت به رامبه ری، کاریک مه که هه له کانت ببه ده رگایه ک بۆ هاتنه ژووره وهی شهیتان، بۆئەو هی باوه رت پیبهینیت که تو که سیکی خراپیت، به وهۆیه شه وه خراپه ی زیاتر بکهیت، تو خراپ نیت، خوشت ئه مه ده زانیت، هه موو ئه وهی ههیه ئه وهیه له ساتیک له ساته کاندایه رفتاریکی هه له ت ئه نجامدا وه، تو ئیستا به داخه وهیت، به نموونه ییوونی کهسانی ده ور و به رت تیمه که وه، هه گبه کانیاں هه له ی زۆری تیدایه، له داپۆشین

خودا به سه رمانه وه ئه وه یه که هه له کانمان له سه ر ناوچه وانمان
 نانوسیت، ئه گه رنا که سیک له مال نه ده هاته ده ره وه.
 با پیشبینی داها تووت بۆ بکه م و پیت بلیم که سه ره پای
 هه موو ئه و داناییه ی که پیتوایه تو خواهنیت به لام له داها توودا
 هه له ی زیاتر ده که یه؛ سه رسام ده بیت له خۆت که چۆن ئه و
 کارانه ت کردوو! ئه مه سروشتی مرۆقه، خودای به به زه یی
 ویستوو یه تی به مشیوه یه بین نه ک فریشته یه کی بیبه ری
 له هه له کردن، ئه و فه رموو ده یه ی پیغه مبه ری خودا (دروودی
 خوی له سه ربیت) بهینه ره وه بیری خۆت: «به و که سه ی گیانی
 منی به ده سه ته ئه گه ر تاوانتان نه کردایه خودا ئیوه ی ده برده وه و
 که لیکی دیکه ی ده هیتا که تاوانیان ده کردو داوای لیخۆشبوونیان
 ده کردو ئه ویش لییان خۆش ده بوو». سه حیحی موسلیم.

**ده بیت مرۆف له سه ر رابردوو له خۆی خۆشبییت، بۆئه وه ی
 بتوانیت له ژیاندا به رده وام بیت.**

خۆت خۆشبویت

«خاوهن شهرفو دهستپاک به، نهک له بهرتهوهی خهکی
شیاوی شهرفو دهستپاکین، به لکو له بهرتهوهی خۆت شیاوی
خراپه و ناپاکی نیت»

عه باد مه حمود عه قاد
ئه مجاره له گهڵ خۆتا لاپه رهیه کی نوئ ههلبده رهوه،
ئه مجاره به چاوی خۆشه ویستییه وه سهیری ئاوینه دهکەیت،
چاوت دهچیتته سه ره تهوهی سه رسامت دهکات، ئه مجاره کاتی
پیویست به خۆت دهدهیت بۆ تهوهی چیژ له کارهکانی رۆژانهت
وه ربگریت؛ دهست له بهرپوه چوونی ژیانی خۆت هه لئاگریت
به وشپوهیهی خۆت پیت خۆشه له بچوکترین ورده کارییهکانی
رۆژانهدا.

خۆت به جوانی گه مارۆ بده، ئه و بهرکه وتانهی زیادیان
دهکەیت بۆ ورده کاریی ژیانی رۆژانهت رۆژه کانت رهنگین
دهکەن، تایبه تمه ندیتی و جوانی پیده به خشن، له کوپیکدا
که خۆشت ناویت قاوه مه خۆره وه، جلیک له بهرمه که که پیی
ئاسوده و سه رسام نه بیت، با نووسینگه کهت پرپیت له و بۆنه ی
پیت خۆشه، دهست هه لمه گره له که شه تایبه تییهکانی خۆت،
جوبران خه لیل جوبران ده لیت: «ئه و ژنه ی دهروونی ئاسوده
ده بیت به کتیپیک، گۆرانییهک، هۆنراوه یهک، یان کوپیک
قاوه کهس به سه ریدا سه رکه وتوو نابیت، ته نانهت ژیا نیش
له به رده میدا ده یدۆرینیت».

له ئىستا به دواوه ئه وهى ئازارى دهر وونت دهدات
خوشه ويستيت بۇ خۆت زياددهكات، له مرؤ به دواوه فرميسك
له چاوت نايه ته خواره وه بۇ كه سيك كه شايسته ي نه بيت،
دهست هه لده گريت له ئازاردانى خۆت به هر بير كردنه وه يه كي
بيزاركه ر بيت وهك به راورد كردنى خۆت به كه سانيتير، ئه مرؤ
جگه له خۆت كه س نيه ململانيت بكات، هه ولده دده يت بؤئه وهى
تابتوانيت باشتيرين بيت به پيى ئه و دؤخ و توانايانه ي خۆت
كه به باشى ده يانزانيت، هه رشتيك كه له ئه مرؤ وه ده يكه يت
به به رگى ريزگرتن له خۆت داپوشراوه.

له گه شتى خوشويستنى خۆتدا ئه گه ر رۆژانه ورده كارى
گرنگيپيدانت به خۆت بنووسيته وه يارمه يت دهدات، تاقيبكه ره وه
كه له سه ر كوششيك خه لاتى خۆت بكه يت، نازى هه لگره، لى
بوره، ئه و خوشه ويستبه بؤى كه ئاواتى پى ده خوازيت،
ديارى بۇ خۆت بكره، جوانترين گورانىيه كان و گولى پيشكesh
بكه، هه ر هه نكاويك كه له ريگاي خوشويستنى خۆتدا ده ينييت
متمانه و به خته وه رى زياترت پيده به خشيت، هه ر وه ها واده كات
كه سانيتيريش به شيوه يه كي زياتر ريزت بگرن.

پيوسته هه سته كانت له ئازاردان بپاريزيت، وهك چون
جه سته له سه ر ماو برسيتى ده پاريزيت، سووربوونى
فيتريت له سه ر گه رمراگرتنى جه سته پيوسته هاوشيوه ي
سووربوونت بيت له سه ر پاراستنى رۆحت له بيهيوايى و ناپاكي و
به كاربردنى نادروست؛ هه ر شتيكيش كه ئازارت بدات، هه ر وهك
تو ناچارنيت نارام بگريت له سه ر شتيك كه ده توانيت خۆتى لى

ببویریت، بۆچی ئەم دەروونه نایابهی خۆت خستوو هته بهر خراپه کاری؟ له پێشتر ئەوهیه که خه می به خته وه ریت بخۆیت، چونکه ده زانیت که تۆ شیاوی باشت رینیت.

په یوه ندیت له گه ل خۆت چاک بکه ره وه، پابه ندبه به هه موو ئەو به لێنانهی که پێتدا وه، ئەو بکه ره یه که م پاشان شته کانی تر، ته نازولی گه وره مه که له سه ر حسابی ئەو، قوربانی مه ده بۆ که سیک که شیاوی قوربانیدان نیه؛ تۆ به به هایت، چه وانه وهی خۆت مه که به قوربانی، کاتی خۆت مه که به قوربانی، ته ندرو ستیت مه که به قوربانی، خویندنت مه که به قوربانی، کاره که ت مه که به قوربانی، پاره کانت مه که به قوربانی، پره نسپه کانت مه که به قوربانی، زۆر وریابه دوا رۆژی خۆت نه که یت به قوربانی له پێناوی ئەواندا!

له هه موو بارودۆ خیکدا خوشه ویستی خۆت به، نه رم و نیان به به رامبه ر هه سه ته کانت، هه رکات خلیسکایت له رینگه ی گه یشتن به ئامانجه که ت پۆزشی بۆ به ینه ره وه، فرمیسه که کانت بسره، و دووباره له سه ر پێیه کانت بوه سه ته، رینگاکه ته واو بکه، ئەمڕۆ سه رزه نشت نیه، به سه لامه تی ده گه یته جی.

تۆ ئەو خوشه ویسته یت که خۆت ئاواتی پێ ده خوازیت.

شکو به خۆت ببه خشه

پيغه مبهه درودو سلاوی خودای له سه ربیته ده فهرمویته:
«هیچ چاکه کردنیك به کهم مه زانه، نه کهر ته نانهت
به پروویه کی خوشه وه بکهیت به براهته».

سه حیچی موسلیم

ئه وه وه له ی دهیدهیت له رۆژه که دا هه رچه نده ساده ش بیته
هه ر نایابه وه به سه وه پیویسته پی بزانیته؛ قاوه یه کی خوشته
دروسته کردوه؟ به شانازییه وه بیخوره وه! په یوه ندیت کردوه
به ئازیزیکه وه بۆئه وه ی سلاوی لیبکه یته؟ ته نانهت نه کهر
وه لامیش نه داته وه خوی دهسته که وته! هه رشتیك له و رۆژه دا
هه ولته بۆ داوه شیایوی پیزانینه.

پیویسته رابیته له سهه ر پیزانینی خۆت، له ئیستاوه راهینان
بکه، سه رنجی دهسته که وته بچوکه کانت بده، به گه وره یان بیینه،
ئه وکات به شیوه یه کی خونه ویستانه خۆت هانده دهیت له سهه ر
کردنی کاری زیاتر، هه روه ک بیئه وه ی خۆت بته ویته دلخوش
ده بیته به و کاره گه ورانه ی دینه ریته، و شیایوی ئه وه ن ئاور
له جوانییان بده یته وه.

سو پاسی خۆت بکه، و شکوی پی ببه خشه له دوای
خودا له سهه ر بچوکه ترین هه لسه وکه وتیك پیش گه وره که یان،
ده توانیته راهینان له سهه ر ئه وه بکه یته به نووسینی هه موو
دهسته که وته کان له تیانووسیکی بچوکه دا به شیوه یه کی رۆژانه،
و به سهه ر سو پرمانه وه پیش خه وتن پیایدا بچیته وه، به های

خۆت بهرزبکه ره وه به سوپاسکردنی له سه ره هر شتیک که پیتی
هه لدهستیت، مه به ستم هه موو شتیکه هه موو شتیک!
هه موو هه وه کانت ئه رینین چونکه کۆششت کردوو
بۆئوهی پیتی هه ستیت، داهینه ر تۆماس ئه دیسۆن به وشوویه
بیری ده کرده وه کاتیک وتوو یه تی: «من شکستم نه هیناوه،
به لکو ۱۰۰۰۰ ریگام دۆزیوه ته وه که ناتوانیت به هویه وه گۆپ
دروستبکه یت»، ئه گهر شتیکت کردو روکه شه که ی هه له بوو،
سه ره له نوئی لپی بروانه به چاوی رازیبوونه وه و خیری تیدا
بدۆزه ره وه.

کیپرکی له گه ل خۆت بکه، به راوردی خۆت بکه به وهی
پیشتر هه بووه و ئه وهی ئیستا هه یه، هه وه تاییه ته کانت بهرز
بنرخینه بۆئوهی کارکردنت بالابکه یت، و چۆنیه تی ژیان
باشتر بییت، تیروانین له و که سانه ی ده ستکه وتیان له تۆ
که متره یارمه تیده رت ده بییت نه ک ئه وانه ی ده ستکه وتیان له تۆ
زیاتره، ئیستا کاتی ئه وه نیه خۆت سه رقال بکه یت به وهی
بگه یته ئاستی که سیکی تر.

تا کو چاوت له سه ره هه ول و کۆششه کانی خۆت بییت
ئه نجامه که ی به هیترتر ده بییت، خۆت به ده ستکه وتی که سه
سه رکه وتوو ه کانه وه سه رقال مه که (یان ئه وانه ی خۆیان
واده رده خه ن که سه رکه وتوو و تیروته سه لن) له و ماوه یه دا
که هه ست به خه فته ده که یت، ئه وه کاتیک ی باش نیه بۆئوهی
کیپرکیان له گه ل بکه یت، یان بیانکه یته نموونه بۆ خۆت، سه ره تا
خۆت بنیات بنی به پیزانین به رامبه ری؛ ئه مه له بیه یوایی و

ره شىبىنى ده تپاريزىت، ئىستا پيويستت به وه يه زور خوت
خوشبويت، ئاههنگى بۇ بگيريت له هر شتيك كه ده يكات، وهك
مندالليك كه تازه فيرى ناسىنى شته كان ده بيت.

دلخوشى قوتابيهك به وه له زگه ي ئه ستيره يه ي كه ماموستا
ده يدات له لاپه ره كه ي هو كارىكى راسته وخويه كه هانى ده دات
بۇ گرنگييدان وه وه لى زياتر، هر وه ها دلخوشى دايك
به وه ي منداله كان خوار دنه كه يان به دلله زياتر هانى ده دات بۇ
گرنگييدان وه داهيتان، پيزانين به رامبه ر هه وه له كان گرنگيه كي
هه يه كه ناتوانريت فه راموش بكرىت، سه ره راي كار يگه رى
ئو پيزانينه ي له كه سانى تره وه دىت، به لام ئه مه جيگاي
پيزانينى خومان ناگريته وه كه پيويسته قولترو راستگويانه تر
بيت، به ره له هر كه سيك خومان له پيشترين كه سوپاسى خومان
بكه ين له سه ر هه موو شتيك، چونكه خومان به ها ي ئو شته
ده زانين كه پيى هه لده ستين، چجاي ئه وه ي ئه گه ر سه رقالي و
فشاريكمان له سه ر بيت؛ كه واده كات ده ستكه وته بچو كه كانمان
به ها يه كي زياتريان هه بيت.

ئىستا ده ست بكه به پيدانى ئه ستيره ي گريمانه يى به خوت،
و با به ئه ستيره يه كي دره وشاوه ي گه وره ده ستپييكه ين، چونكه
تو ئه م ديپرانه ت خوينده وه.

ئو دلخوشيه ي به هو ي ده ستكه وتي كه وه هه ستى پنده كه ين
خوي ده ستكه وته، به ها ي چيه ئه گه ر ئاكامان ليى نه بيت؟ وهك
ئو وه وا يه هر نه بيت.

خۆت سهرقال بکه

«تاکه ریگایه ک بو رزگار بوون له به دبەختی ئەوهیه کاتیکی
به تالت نه بیته که تیایدا له خۆت بپرسیت ئایا به خته وه ریت یان
نا»

جۆرج بیرنارد شو

سهرقالی دهستبه تالی هه لده وه شینیتته وه، دهستبه تالی
بنه مای زۆرینه ی خراپه کانه، شتیکی لۆژیکیه که ئەگەر خۆت
به چهند شتیکی جۆراوجۆره وه سهرقال کرد له رۆژیکیدا، ئەوا
ههست به و بیئاقه تییه ناکهیت که له وانیه شهیتان بو نه هیشتنی
تووشی تاوانیکت بکات، وزه یه کیش له خۆتدا نابینیت که وابکات
شه و به دەم خهفته وه بو کیشه تایبه تییه کانت رۆژ بکه یته وه،
به لکو ده چیه خهویکی قول و ئاسوده وه دوای به سه ربردنی
رۆژیکی پرله دهستکهوت.

له وه دلخۆشتر نیه که مرۆف خۆی ته رخان بکات بو کاری
چاکه و ئاوه دانکردنه وه ی دوا رۆژی؛ به وه وه سهرقال بیته
تا کو ده مریت، هه ندیک ماندوو بوونی به تام کیشه نابیت، به لام
له دنیا دا هه وانه وه ی ته وا وه تی نییه، به لام «مرۆف که ی تامی
هه وانه وه ی ته وا و ده کات؟» له مباره یه وه پرسیار له پیشه وا
ئه حمه دی کورپی هه نبه ل کرا (ره حمه تی خودای لیبیت) ئەویش
وه لامی دایه وه: «له کاتی دانانی یه که م هه نگاو بو ناو به هه شت».

ئەم خۇسەرقالکردنە بە واتای خۇدزینە وه
 لەر و بوروبوونە وه نایەت، بە لکو ئە وه تەندروست نیه
 کە مرۆف خوی لەناو کارکردندا نغرو بکات، پیوهی ئالوده
 بیئت بۆ ئە وهی خوی لەو پیکدادانانە بیاریزیت کە دە بیئت
 لە کوتایی ریگادا هەر پیی بگات، بە لکو لە لایەکی تره وه پیویسته
 بە شیوهیهکی کەم سەرقالبیئت بە کیشەکانه وه بۆ ئە وهی
 بە هۆیه وه لە گەل دۆخه کە دا بگونجیئت، نەک بە تەواوی خوی
 بدات بە دەستە وه، هەموو کیشەیهک چارەسەری نیه، بە لکو
 هەندیک کیشە بە سەرقالبوون پییانە وه چارەسەر دە بن، یان
 بە واتایهکی تر خۆتی لە گەل بگونجیئت بە تاییهت ئە گەر
 یه کیک لە لایەنەکانی ئەو کیشەیه ئامادهی چارەسەرکردنی
 نە بوو، هەروەک خۇسەرقالکردن بە کیشە وه دە بیئتە هۆی
 چارەسەر بوونی، چونکە هەلی رزگار بوون لە هەلچوونت
 پیئەدات، ئە مەش وادە کات مرۆف بتوانیئت بە شیوهیهکی عاقلانە
 کیشە کە چارەسەر بکات.

خۇسەرقالکردن بە کیشە وه مەرج نیه بۆ کاره قورسەکان
 بیئت، لە وانەیه ئارەزوویهکی دیاریکراو بیئت، یان لە وانەیه خۆ
 سەرقالکردن بیئت بە دانانی خشتە ی کارهکانی ئەو رۆژە ی،
 کە واتە ئیمە دەتوانین ژیانیکی دیکە بۆ خۆمان دروستبکەین
 لە میانە ی ژیانى رۆژانە ماندا کە تیایدا ئە وهی پیویستمان پییەتی
 بە شیوهیهکی ریکوپیک پیی هەلدەستین، و خۆمانی پیوه پابەند
 بکەین، هەندیک کەس رۆژیکی لی ناروات بە بی ئەنجامدانی
 وەرزشیکی دیاریکراو، هەندیکیش رۆژە کە یان بە بی خویندنی

جوزئیک له قورئانی پیروز دهستپیناکات، زوریک له خه لکی
ژیانیان پرده کهن له و چالاکی و بۆنانه ی جولە و خوشحالییان
پیده به خشیت و دووریان ده خاته وه له بیرکردنه وه له پرووداویکی
به ئازار که له مندالیدا به سهریان هاتووه، یان هاوبه شیکی ژیان
که له سه ر بابه تیک نه یانتوانیوه لی بیورن.

زوریک له که سه سه ر که وتوو هکانی ناو کۆمه لگا به ره نجامی
که شیکی خیزانی خراب بوون، به لکو زورینه ی ئەوانه ی
خزمه تگوزاری زور گه وره یان پیشکەش به مرۆقایه تی کردوو
خویان له ژیانانی تایبه تیاندا که سیکیان نه بووه سۆزی
به رامبه ریان هه بیته و به خته وه ریان بکات، له وانه یه کۆششی
به رده وامیان به سه رقالبوون به کۆمه لگاوه هه زیکی شاراو
بووبیته بۆ قه ره بوو کردنه وه ی ئەو بیه یواییه ی له سه ر ئاستی
تایبه تی خویان هه یانبوووه، خویان به ده سته که وته کانیا نه وه
سه رقال کردوووه له دوای خویان میراتیکیان جیهیشتوووه
که ناویانی به نه مری هیشتوووه ته وه.

نه فست به چاکه وه سه رقال بکه، بۆئه وه ی ئەو به خراپه وه
سه رقالته نه کات.

ټه وکسهی چیژ له هاورپییه تی خوئی وه رده گریټ ته نیا نییه

«شتیک له مندا هه یه که جگه له ته نیایی هیچی تر رامی
ناکات».

واسینی ټه لئه عره ج
ټه گهر ترست له وه هه یه هه ندیک کات به ته نیایی بمینیته وه،
ټه وه چه ند کاریکی هه لو اسراو هه یه که پیویسته رووبه پرووی
ببیته وه بوټه وه ی له گهل دهر وونی خوټ ئاسوده بیت؛
چاوه پروان مه به که سانیتز چیژ له هاورپییه تیت وهر بگرن ټه گهر
خوټ چیژ له مانه وه له گهل خوټ وهر نه گریټ، ټه وانه ی که س
به رگه ی مانه وه له گهل یان ناگریټ ټه و که سیټیانه ن که ناتوانن
به ته نیا بمیننه وه.

ټه مه به و واتایه نایه ت که پیویست بیت له سه رت له خه لکی
دوور بکه ویته وه، به تایبه ت له کاتی قهیرانه کاندا؛ به لکو
به پیچه وانه وه، ټه وکاته ی دهر وونت زورت لیده کات له خه لکی
دوور بکه ویته وه ټه وه زورترین ټه و کاتانه یه که قه رزاری
دهر وونی خوټ تیت به وه ی خه لکی لی کو بکه یته وه، به لام له دوخی
ئاساییدا پیویست ناکات له ته نیایی بترسیت، به لکو ده بیت چیژ
له و کاته تایبه ته ت وهر بگریټ.

مافی نه فسی خوټه له گه لی به ته نیا بمینیته وه، و له گه لی

بكه ویتە دانوستاندن بۆئەوہی بگەیتە قوناغی ئاشتى جوانى
ناوخویى، خۆت لەو کارانە رزگار بکە کەوادەكەن لەخۆت
بیزاریت، دەست بەگەشتى چىژوەرگرتن لەهاورپىيەتیی
خۆت بکە، دواى ئەوہ ھەرگیز تەنیا نابیت، ئەوانیتر دەبنە
زیادەيەك بۆ ژيانە بەختەوہرەكەت، نەك ھۆكارى سەرەكى
بۆ بەختەوہرییەكەت، تۆ خۆت بەختەوہریى خۆتى.

دەبیت باوہر بەدەروونی خۆت بکەیت، بۆئەوہى بتوانیت
چىژ لەهاورپىيەتیی وەر بگريت، لەئىستاوہ ببە بەهاورپىى خۆت،
رەخنەى لى مەگرە، سەرکۆنەى مەكە، سەرزەنشتى مەكە،
ئەمجارە دەبیتە ئەو ھاورپىيەى خۆت ئاوات پى خواستووہ،
دەكىشیت بەشانى خۆتدا، دلنیاى دەكەیتەوہ كەتۆ لەباشیدا
دەبیت، ئەم كاتە تیدەپەریت، تۆش نایابیت.

لەرىگادا بۆ چىژوەرگرتن لەهاورپىيەتیی خۆت، و دانوستاندن
لەگەل رووداوہكانى ژيانت، دەبیتە خاوەنى ئەم كلیلانە، و
فیردەبیت چۆن دەرگاكانى بەختەوہریى پى بکەیتەوہ ھەركات
بەراستى وىستت، ھەموو ئەوہى ئىستا پىويستە لەسەرت
دیاریکردنى ئەوہیە كەپىويستتەو ھەولدان بۆ بەدەستھینانى
لینھاتوویى لەھەموو شوینیک، كاتى پىويست بدە بەخۆت بۆ
چاککردنەوہى ھەموو شتىك.

ھەركەس ترسى لەھىورپى دەرەكى ھەبیت، لەراستیدا ئەوہ
لەو ھاوارە دەترسیت كە لە ناخیدا يە.

به شی پینجه م:
له باشیدا به له گه ل که سانیتتر

چاوه رپی هیچ له کس مه که

که س وهک نینوکی خوت پشتت ناخوړینیت
که واته هموو کاره کانت خوت بیگره نه ستو.

پیشه وا شافیعی

چهند جوانه مروږف دان بنیت به وهدا که پیویستی به که سیتیر
نیه، چی بیرکردنه وه یه کی ئازادانه تر هه یه له وهی له مروږ
به دواوه به بینینی روږلی قوربانی قایل نه بییت؟ جگه له خوږی
سهرزه نشتی که سیتیر نه کات، چاوه رپی هیچ شتیکیش له کس
نه کات.

ژیان فیری کردم که پشتبه خو به ستن چهند قوناغیکی
تال له سهر مروږف کورت ده کاته وه له توره یی و بهرکه وتنی
یه که دواوی یه کی به ئازاری بیه یوایی، پشتبه خو به ستن بو ت
ده رده خات که ژیان ئازایانه ترو جوانترو ساده تر ده بییت به بی
هاوکاری ته وان، توش ده توانیت به هه شتیک بو خوت له سنگندا
دروستبکه یت که که سیتیر نه یزانیت جگه له خوت، به هه شتیک
که ناوی ده ستکه وته.

هرچهنده ده ستکه وته تایبه تییه کانمان بچوک بییت
به لام تامی سهر به خو ییمان پیده به خشیت، ئازاد بوونه له و
کو تو به ندانه ی خو مان دامانه ی ناوه و پاشان باوه رمان پیی

کردووو؛ هیچ ریگایهک نابینین بو هاتنه دیی حهزه کانمان بهوان نه بیئت، رهنگه هه ندیک کهس له بهر پرسیانی کاره که یه وه چاوه ریی به دهسته یانی هه ندیک شت بیئت بو بهر ژه وه ندیی کاره که، له چاوه پروانی رازی بوون به داواکارییه که ی بیئتاقهت بیئت، له گه ل ئه وه ی ئه وه دهیتوانی له گیرفانی خو ی هه ندیک له و شتانه بکریت که داوای کردووو، نهک وه کو چاکه یه کی خو ی، به لکو له بهر ئه وه ی خو ی بیار یزیت له به فیر و دانی کاتی له چاوه پروانی و سه رزه نشتی ئه وانیتردا، ئه گه ر که مته ر خه مییان کرد، ئیتر بوچی چاوه ریی ئه وه یان لی بکه ین هه له کانیا ن راست بکه نه وه، (یان هه له کانی ئیمه) له کاتی کدا که ئیمه هیزی مادی و مه عنه ویمان له بهر ده ستدایه که بتوانین به ئاسانی و خیراییه کی زیاتر کاره کان به رییکه ین، بوچی ده سه لاتیکیان پیبیه خشین که ده مانتوانی له دهستی خو ماندا بیهی لینه وه و خو مان له کو ت و بهنده کانیا ن رزگار بکه ین؟

من لایه نگری ئه وه م که مترین پشتبه ستمان هه بیئت به که سانیتیر پله ی نزیکیا ن لیمانه وه هه رچه ندیک بیئت، هه ندیجار ناچار ده بین، به لام ته نها به پیی پیویست ده بیئت، چونکه پله ی نزیکایه تیت له و که سه ی تره وه هه رچه ندیک بیئت له کو تاییدا ئه و تو نیت، خه لکی له وانیه به بگورین و سه رقال بن یان بیزار بین، ئه گه ر ئه وه نده خو ت خو شنه ویئت که بتوانیت سوور بیئت له سه ر ئه وه ی خو ت کاره کانی خو ت به رییکه یت ئه و ا چاوه ری مه که خه لکانی تر سوور بن له سه رت به ئه ندازه ی سوور بوونی خو ت له سه ر بهر ژه وه ندییه کانت.

ریگام بده قوناغه کانی ئازارت بۆ کورت بکه مه وه، و پیت
 بلیم که نه گهر تو له دایک نه بوو ویتایه و دایکت سه ره پهرشتیی
 نه کردیتایه نه وا که سیکت دهستنه ده که وت به باشی کاره کانت
 جیبه جی بکات به و نه ندازه یه ی که سه ره چاوه که ی له خۆته وه
 پیت، بزانه خه لکی پشتت لی هه لده که ن کاتی خۆت پشتت
 له خۆت هه لکرد؛ ته نانه ت نه گهر بۆ دلخۆشکردنیان خۆشت
 له بیر کرد پیت، باش سه یری ده ور و به رت بکه، که سانیک ی زۆر
 ده بینیت که پشتیان له خۆیان هه لکرد و وه له جه نجالیه کانی
 ژیاندا و دواتر که سیکت نه بو وه ده ستیان بگریت.

کاتیک تو که سیکت راده سپیریت کاره کانت به ریوه بیات
 که خۆت نیت نه وا تو ناتوانیت نا چاری بکه یت له سه ر نه و کاره،
 به و واتایه ی نه و ئازادی جیبه جینه کردنی هه یه (ته نانه ت نه گهر
 له چوار چیوه ی به ره پر سیاری تیه کانی خۆشیدا پیت)، پاشان تو
 ده سه لاتت پیداو ه که به مه به ست پیت یان بیمه به ست ژیان
 له ناو به ریت، پاشان هه ر که سیکت ژیانیک ی تاییه ت به خۆی هه یه،
 دانایی نییه که کلله کانی ژیان خۆت یان بده یته ده ست، ته نانه ت
 نه گهر داواشی بکه ن، ته نانه ت نه گهر کلله کانی ژیان نه وان
 به ده ستی تۆشه وه بوو؛ چونکه نه گهر تو ده ستپاک بوویت
 به رامبه ریان مانای وانیه نه وانیش هه مان مامه له ت له گه لدا
 ده که ن، بزانه نه وان نه و ده سه لاته ی پیتدا ون به خراب به کاری
 ده هینن و زیاده رویش ده که ن له خرابیدا، ده رگا کانت به پرووی
 خۆتدا داده خه ن به و کلله گرانبه هایانه ی که خۆت زۆر هه رزانت
 کرد و وه و خۆویستانه داوته ده ست که سیکی تر.

کهس ههیه له ئیمه ئه و ئازایه تییهی تیدابیت دان بنیت بههله و کهمته رخه میی خویدا له بهرام بهر خوی و بتوانیت خوی له و کۆت و بهنده رزگار بکات به جیا بوونه وه لییان؟ کئی له ئیمه ههیه جوامیری ئه وهی هه بییت لییان ببوریت و ئه وان له بهر پرسیاریتی به خته وه رکردنی لابات و خوی ئه و بهر پرسیاریتی به گریته ئه ستۆ؟ با باو کیک بیت که کوره کهی ئازاری ئه دات یان پیاویک بیت که ژنه کهی دهیخه له تینیت یان کارمه ندیک بیت که بهر پوره به ره کهی سته می لیده کات و بریار بده که میک له ورده کارییه کانی خۆت دووریان بخه یته وه بوئه وهی خۆت له تورهی رزگار بکهیت و ئه مجاره خۆت کاره کانت به گریته دهست.

ته مه ن ده پروات، زۆر که سیش وه ک ویستگه یه کن که شیایوی ئه وه نین زۆر تیا یاندا بوه ستیت، با به جهسته یان له ژیانی خویاندا بن، با عه قلمان سورمان بکات له سه ره ئه وهی ریگا به ئه وان و به هیچ که سیک نه دهین خویان زالبکه ن به سه رماندا، به شتیک که خۆمان ده توانین بو خۆمانی بکهین، بیئه وهی چاوه ریی هیچ له کهس بکهین.

بیمنه تبوون له که سانیت هر یزکی تیدایه، ئه و که سه ده یزانیت که لاوازی پشت به ستن به که سانیت ری تا قیکردو وه ته وه.

خۆت بهسته ملیکراو دهزانیت؟

«بهسته ملیکراوی بخه وه بهسته مکاری مه خه وه».

په ندیکی عه ره بی

له وانیه ئه و سته مه ی لیت کراوه جوانترین چاره نووست
بوو بیته، لایه نی براوه له هاو کیشه که دا سته ملیکراوه که یه؛
وریابه هسه رته بو حالی خۆت نه خۆیت، که سیک که بزانیته
خودا زانیاری به سهر هه موو شتی کدا هیه چون هه ست
به بیته سه لاتی و لاوازی ده کات؟ ریگا مه ده ئه و سته مه ی
لیت کراوه واتلیبکات که هه سته بکه یته له پروو به پروو بوونه وه یدا
ته نهایت.

هه رچه نده ئه وه ی به ده سته یه وه ده نالیته له خه لکی
شاراوه بیته خوا خۆی به ته نیا زور به باشی ده زانیته چیت
به سه ره اتوو، به لکو ئه و له گه لته دایه ده بیسته یته و ده بیته،
به لکو ئه و له خۆت زیاتر ناگای له دوخی تویه.

ئیمه به ته نیا نیین گهرچی به وشیه وه یه خه یالمان بو کرابیته،
یونس (سلاوی خودای له سه ره بیته) له ناو سی تاریکیدا
بوو: تاریکی شه و و تاریکی ناو ده ریاو تاریکی ناو
سکی نه هه نکه که.. به لام ئه و ته نیا نه بوو، ئیبراهیم (سلاوی
خودای له سه ره بیته) فریدرایه ناو چالیکی پرله ناگره وه.. به لام
ته نیا نه بوو، محهمه د (درودو سلاوی خودای له سه ره بیته)
و ئه بو به کری سدیق له ناو ئه شکه وتیکی ته سکدا خویان

حهشاردابوو لهبهريپي بيباوهرهكاندا بهجوريك كهئهگهر
يهكيكيان سهيري قاچي خوي بكردايه ئهوانى دهبينى.. بهلام
ئهوان بهتهنيا نهبوون.

ئايا گويي ليت ناييت ئهگهر بلييت (يا الله) لهكاتيكدان ئه
گويي لهدهنگي پيي ميروولهيهكي رهشه لهسهر بهردىكي ساف
لهشهويكي تاريكدا؟ ئايا ئه فرميسكه نابييت كه بهنهيني
رژاوهته سهر گونات؟ ههر ئه پيوانه ي دلوپهكاني باران
دهزانييت تاكو روژي دوايي؟

هه موو ستهمليكراويك رازي دهبييت، ئهگهر لهم جيهانهدا
رازي نهبوو، ئهوا خودا لهروژي دواييدا رازيي دهكات،
لهراستييدا ئهوا دنيا نيه كهشياوي هسرهتخواردنه، ئه
خهونيكه كه مردن بهخه بهرمان دينيت لئي، بويه خهفته بو
هيچ شتيك ناخوين كه تيايدا لهدهستمان چوه جگه لهوكاتانه ي
يادي خودامان تيدا نهكردوو. ئهگهر دلخوشيت به شتيك
لهم دنيا كورته لهناوچووهدا رازيت بكات وهك پؤستو
پارهو مال ئه ي ئهوا كهسه چونه كه خوداي بهخشنده رازيي
دهكاتو قهره بووي دهكاته وه بهگهنجي مانه وه له بههه شتي
هه تاهه تاييدا كه بهردهكاني بريتين له مرواري و كوشي تيدا يه
بوي كه خستهكاني له زيرو زيون و چهندين رووباري هه يه
كه وهك رووبارهكاني زهوي نين؟

خوای پاكو بيگهر د خوي را يگه ياندوو كه ته نانهت
ئاژه له كانيش زيندوو دهكاته وه بوئه وه ي توله ي خويان بكه نه وه،
بزني بي شاخ توله ي خوي له شاخداره كه دهكاته وه كه لييدا وه،

پاشان دواى هاتنه دى دادگه رى ته واو هه موویان ده بنه وه به خولا، نه مرو سته م ناکریت، ته نها چاوه لهینانیک له به هه شتدا هه موو نار هه تییه کانی دنیات له بیرده باته وه به جوریک که سوین ده خوات به خودا که هه رگیز نار هه تییه نه بینوه، وه ک نه وه ی پیشتر دلی هه چ نازاریکی نه چه شتبییت، وه ک نه وه ی هه چ تاقیکردنه وه یه ک رووینه دابیت له بنه په تدا، هه ربویه له یادگیدا شوینیک نامینیته وه بو نار هه تییه، حه وانه وه یه کی هه میشه یی و به هه شتیکی به رده وام.

له لایه کی تره وه سته مکار سزایه کی قیامه تییه هه یه که به سه بو شورده وه ی کاتبه سه ربردن و وزه به هه دهر دانت له بینینی سزای کاتی دنیا ییدا، کاریک مه که ئاره زوو کردنی ژیانى نه و بیته ته وه رى ژیان، نه و باجه که ی دهدات، ته نها چاوه لهینانیک له جه هه ننه مدا هه موو نه و شتانه ده سریته وه که له دنیا دا هه یبو وه که واده کات سوور بییت له سه رنه وه ی هه رگیز له ژیاندا خو شى نه بینوه، سته مکار بیته ش ده کریت ته نانه ت له ناوه ینانى نه و شتانه ش که دلخوشی کردبو و له پار هه که لوپه ل و لایه نگرو پشتیوانه کانی. دادگه ریه کی ته واو هه ر سته ملیکراویک نارام ده کاته وه، نه گه ر پیکه نینه کانی سته مکاران به رزبونه وه بیه یوا مه به، به لکو به دلنیا ییه کی باوه ردارانه به به لینه کانی خودا زه رده خه نه بکه، بزانه که سته مکار باجی هه موو نه و شتانه دهدات که به ده سته کانی کویکردو و نه ته وه، نه مه بابه تیکی برا وه یه.

نه وه ی ئیستا له ژیانى روژانه ماندا ده یبینین یان له ده زگا کانی

راگه یاندنه وه ده بیستین له تاوانه قیزه ونه کان ده بیت زیاتر
له خودامان نزیك بکاته وه، ئەگەر سته ملیکرا و بوویت بزانه
که خودا (عدل) ه، ئەگەر تیکشکا و بوویت بزانه که خودا (جبار) ه،
ئەگەر کهس گوئی بو سکالات نه گرت بزانه که خودا (سمیع) ه،
زیاتر له خودا نزیك ببه ره وه بوئه وهی زیاتر له دۆخی خۆت و
دۆخی جیهان دلنیا بیته وه.

خودا مژدهی زۆری پیداوین که و ابکات متمانه مان هه بیت
به وهی هه رچه نده تا قیکردنه وه که درێژه بکیشیت به لام
ده رباز بوون نزیکه، له کوتا ییشدا سه رکه وتن بو باوه ردارانه،
له بهرئه وه پیویسته هه مووان به پپی توانایان کاربکه ن بو
سه رکه وتنی ئەو راستیهی باوه ریان پییه تی، نه ک که شی
نه ریئی و خۆبه ده سه وه دان بال بکیشیت به سه رماندا، نه ک
له بهرئه وهی دۆخه که ئیستا باشه، به لکو له بهرئه وهی خودای
(الرحمن) به لینی ئەوهی پیداوین و ئەوهش به سه.
ترسی خۆت نه بیت له وان، ترسی ئەوانت هه بیت به وهی
ئەنجامیان داوه.

هه و لمه ده هه و له كاني گورپيني خه لك ببنه ته و هري ژيانت

«ان الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم».

سوره تي رعد - ۱۱

پي و تم: «به رگه ي چروكويه كه ي ناگرم، من به كه ميش
رازيم، به لام له شته سه ره تاييه كاني ژياندا به رام بهر منداله كاني
كه مته رخه مه، ترسم له و روژه هه يه كه نارام نامينيت و
كو له كه كاني ئه م ماله تيكبده م كه به خوشه ويستويه كي
راستگويانه و حه زيكي راسته قينه وه له پيناو دروستكردي
خيزانيكي به خته وه ردا بنيادم نا، هيشتاش هه ر له هه و لدام بو
گورپيني و رزگار بووني له و چروكويه!»

به لام من پيم خوشبوو خوي هه ول بدات بو به ده سته يتاني
پاره له بري ئه وه ي هه موو ته مه ني به فير و بدات له چاوه پرواني
ئه وه ي مريشكيكي نه زوك هيلكه ي ئالتوني بو بكات.

ئه و كوششانه ي به هه ده ريان ده ده ين له گورپيني كه ساني
ده و روبه رمان زور گه وره ن، ئه گه ر له بري ئه وه خومان
بگورپيايه تا له گه ل كه مو كورپيه كاني ئه واندا بگونجيين ته مه نيكي
زورمان بو ده گه رايه وه، ئيمه ناتوانين ريگا له كه سيكي رغن
بگرين كه رقاوي نه بيت، هه روه ها چروكيك له چروكويه كه ي،
باشتره وازيان لي به يتين و گورانين بو روژه كان جي به يتين؛

به شکو به هۆی تیپه پینی ته مهن یان به پرووداویکی کتوپره وه کاریگهر بین.

ئه وه به فیرو دانی ته مهنه که باجیک بدهین له پینا و گۆرینیان له بهر خۆمان، ئایا کاتی ئه وه نه هاتوو له وه خه وه درۆیه به خه به ربین، دوا جار تیپه گهین که ئه وه ی بۆچوونی ئیمه به لایه وه گرنگ نییه و نیگا روخاوه کانی بیه یوایی له چاوی ئیمه دا نابینن شیایوی ئه وه هه موو کۆشش و ماندوو بوونه نین؟ کات و کۆششیکه زۆر به فیرو ددهین له هه ولی بیعه قلانه دا بۆ گۆرینیان، کاتیکیش شکست دهینن تورهی و بیه یوایی هیرشمان بۆ دینن له کاتیکی دا خاوه نی رهفتاره که هینده ی میرووله یه ک ههستی ناجولیت، قورسییه که ی له وه دایه که ئه وانه زۆربه ی کات له دلمانه وه نزیکن، وه کو منداله کان یان هاوپی نزیکه کان یان هاوسه ره کان یان ته نانه ت باوکه کان، ئه وانه ناتوانین وازیان لیبهینن و ناشتوانین ریگا بدهین خویان له ناوبه رن به بهر چاومانه وه، که واته چاره سه ر چییه؟

زۆربه ی کات چاره سه ریکی راسته وخۆ نییه، بۆیه هه ندیکمان هاوشیوه ی ئه وه که سه مان لیدیت که سه یری خنکانی خۆشه ویستیکی ده کات، چوپیکی رزگار بوونیش له لایه وه یه که ئاماده نیه به کاریبهینیت، له وینه ئازارده ره کانی ئه م ژیا نه ئه وه یه نه توانین خۆشه ویسته کانمان له وه دۆخه ده ربهینن که تیپه وتوون، وه کو دایکی که چاوه کانی سپی بوو بوو له خه فه تی کوریکی که جیهیشتوو به شیوه یه ک ئالوده بوو بوو که ئاماده ی چاره سه ر نه بوو، تا کو مردو فریای ئه وه نه که وت

کراسی کورپه که ی بخریته سهرچاوی، وه کو ئه و مندا لانه ی به باو کیک تاقیکراونه ته وه که باو کایه تییه کی جیاوازیان به سهردا جیبه جی ده کات، به یانی کاتی له سهرخوشییه ک خه بهری ده بیته وه ده چیتته وه ناو سهرخوشییه کی قولتر، وه کو باو کیک که ته مه نی تیپه ریوه وه له کړنوشی نویژی هه یینیدا له خوی خوی ده پاریتته وه تا کورپه گه نجه کانی بهینیتته ئه م شوینه له کاتیکدا له خه ویکی قولدان تا ئه وکاته ی نیوه رۆ باوکیان به پشتیکی چه ماوه وه ده گه ریته وه وه به رمالیک له سهر شانیه تی و هه ولده دات خه بهریان بکاته وه بۆ خواردنی نانه که یان.

سهره رای هه موو شتیکی، و له بهرئه وه ی خوشه ویستی چاره سهری نییه، من وایده بینم هه وله شهرمانه کان به رده وام ده بن له کاتیک بۆ کاتیکی تر بۆ ئامۆژگاریکردنیان، ههروه ها تیره کانی شه و له پیناو ئه واندا له برینی ئاسمان به رده وام بیته، تا به شکو خودا رینمونییان بکات خویان چاکبکه ن، و ئارامگرییه کی جوانمان پی به خشیت، و توانامان بداتی بۆ له خوگرتنیان ئه گه ر رۆژیک بریاریان دا که پیویستیان به ئیمه یه بۆئه وه ی له و گۆرانه دا یارمه تییان بدهین.

که ی ده ست له گۆرینیان بکیشینه وه وه له کوتاییدا بریار بدهین که، یان به وشیه یه ی هه ن قبولیان بکهین، یان بۆ هه تا هه تاهه جییان بهیلین؟

سوآلی خو شه ویستی مه که

«بوئه وهی توشی بیھیوایی نه بیت، له خه یالی خو تدا وینهی
که سیک مه کیشه که ناتوانیت دهست له تو به ربدات».

نه جیب مه حفوز

ئایا شوین هاوری کهت ده که ویت به په یوه ندیکردن و ناردنی
نامهی گلهیی ئامیز به وهی وه لامی نه داو ویتته وه؟ ئایا دنه
هاوبه شی ژیانته ده دهیت که گرنگیت پیبدات؟ سه رزه نشتی
دایک یان باوکت ده که ویت نه گهر هه ستت کرد توی هیندهی
براکهت خو ش ناویت؟ هه ست به تورپهیی ده که ویت له بهرئه وهی
تو زور زیاتر له وهی پیته ده به خشریت هه ستی خو تی
پیده به خشیت؟ نه گهر به وشو وهیهیت نه وا زور به داخه وه تو
سوآلی خو شه ویستی ده که ویت.

به وردی و نه رمی مامه له له گهل خه لکی بکه، لومه کردنی
به رده وام وینه یه که له وینه کانی خو سه پانندن به سه ر نه وانیتردا؛
کهس شیاوی نه وه نیه که خو ی بخاته ناو نه وه له لویسته
نزمه وه، به کاره کانی خو ته وه سه رقال به، هه روهک نه وان
به کاره کانی خو یان یان که سانیتره وه سه رقالن، دلنیا به نه وانیه
وازیان له تو هیئاوه تو یان دو راندو وه تو براوهیت، و تراوه؛
ریزی له راده به ده ر بو کهس دامه نی بوئه وهی ریزت له لای
که م نه بیته وه.

خوتت خو شبویت نه گهرچی خه لکی نه ندازهی دلخو شی و

تامه زرويت نه بينن، ريگا بده ههستي خويانت بو دهر برن
بهوشيوهيهي خويان هه يانه نهك بهوشيوهيهي تو دتهويت
بيسه پيئيت به سهرياندا، خوشهويستي به زور نيه، نه گهر
بهوشيوهيهي كي راسته وخوش داوامان كرد ئهوا دهستكردو
بيبه هايه، تهنهها بو بيدهنگردنمانه، بووني بهوشيوهيه ئازاري
زياتره له نه بووني.

له لايه كي تره وه، هه ميشه كه سيك هه يه توي خوشدهويتو
چاوه رپي ئه وهت ليدهكات كه تو له كه ساتي تري چاوه رپي ده كه يت،
رهنگه به سه رقالبوونت به وانيتره وه ئه وي له بير برديته وه،
له وانه يه ئه و كه سه دا يكيك بيت دلخوش بيت به وه ي سه رداني
بكه يت، دلخوشيه ك كه خوي له نزاكانيدا دهنويئيت كه دينه سه ر
زمانى، كاتي تو ده بينيت يان دهنگت ده بيستيت، له وانه يه ئه وه
هاورپي منداليت بيت كه ماوه ماوه په يوه نديت پيوه دهكات،
به لام تو ده ستپيشخه ري ناكه يت به په يوه نديكردن پيوه ي،
له وانه يه ئه و كه سه دراوسيكه ت بيت كه ده گه شيته وه و دلخوش
ده بيت كاتي له ريگا بيت ده گات، له نيو ريزه كاندا بو تو ده گه رپيت
بوئه وه ي له ته نيشتتا نويزه كه ي بكات كاتي ده چن بو مزگه وت،
و ئه و ماوه كورته ي دواي سه لامى نويزه كه تان بقوزيته وه
بوئه وه ي به گرنگيه وه له بارودوخ ت بپرسيت، له وانه يه ئه و
خزمه تگوزاره بيت كه به بهرچاوييه وه گه وره بوويت، كه ئيستا
ده تبينيت به هه موو شتيكه وه سه رقالي ت له كاتي كدا سه رده ميك
زور ليته وه نزيك بووه، به شانازيه وه ته ماشات دهكات و بالات
له و دريژتر بووه، و هه سته دهكات كه به شيك له چاكه هي ئه وه

که ئەمڕۆ تۆ بەمە گەیشتوویت، بەلام لەراستیدا ئیستا ئەگەر
هەرچەندە هەولیش بدات بۆئەوێ خۆشەویستی خۆیت
بۆ دەربیریت خواردنه‌کە هیندە جێی سەرسامیت نابیت،
بەلکو لەوانە یە پیکەنینت بەساده‌ییەکە ییت کاتی دەیه‌وێت
بگەرێتەوێ بۆ سەردانی کەسوکەرەکە و گریانی دیت بۆ
جیابوونەوێ لیت، لەوانە شە لەگەشتەکە بگەرێتەوێ
پیشوازی و دلخۆشبوونیکی ئەوتوی تۆ نەبینیت بۆ دیارییه
ساده‌کانی.

هەموو ئەو کەسانە هەولی نزیکبوونەوێ دەدەن لیت،
لەکاتیکی تۆ تیرۆریکی کۆمەلایه‌تیان لەبەرامبەر دا دەگریته
بەر، کەخەلکیش بەسەر تۆدا پیاده‌ی دەکەن سبەینی هیچ رقیق
لەدایاندا بەرامبەر تۆ دروست ناکات؛ لەبەرئەوێ بەراستی
خۆشیان دەوێت، هەرکات بگەرێتەوێ بۆلایان باوہشیان بۆت
کراوہیە بەئەندازە ی دنیا بەخۆشیی هاتنتەوێ؛ وەک دلخۆشیی
تۆ بۆئەوانە ی سوالی خۆشەویستیان لێدەکەیت ئەگەر
رۆژیک بریار بدەن وەک خۆت مامەلەت لەگەڵدا بکەن، چەندە
ئەوانە پشتگۆی بخەیت کەخۆشیان دەوێت و لەجەنجالی
ژیاندا بوونیان لەبیربکەیت لەبیرت بیت ئەوانەش کەسوالی
خۆشەویستیان لێدەکەیت بەهەمانشیوێ لەجەنجالی ژیانیاندا
تۆ لەبیردەکەن.

تۆ شایستە ی خۆشەویستیت، بەلام نەک لەلایەن کەسیکی
دیاریکراوہوێ.

سوپاس بؤ دستووردانت له ژيانم

«ناوت نانيم ئافرهت، ناوت دهنيم ههموو شتيك».

مه حمود دهر ویش

ده لیت: من و هاوریکه م له دهره وه خویندمان، بریارمان دا له وولاته بیانیه ههریه که مان هاوسه رگیری له گهل کچیک بکهین، ههریه که مان هاورپی خویندنه که ی خوشده ویست، تا ئه وکاته ی گه پامه وه بؤ نیشتمان و حهزی خوم به که سوکاره که م وت و جهنگیان له دژم هه لگیرساند، هه ستم به ستم و تورپه یی کردو خوم دا به ده ست فشاره کانیا نه وه، وازم له وه هینا که دلم خوشی ده ویست، به لام هاوریکه م له وولاته هاوسه رگیری کرد، ئه وه ی من ئاواتم پی ده خواست ئه و به ده ستی هینا.

چهند سالیك تیپه ری له گهل ئافره تیک له وولاته که ی خوم هاوسه رگیریم کرد به ره زامه ندی که سوکارم، بوومه باوکی چهند مندالیك که گه وره که یان ئیستا گه یشتوو ته قوناغی زانکو، هه ولم دا ئه و لاپه ریه له ژيانم به ته واوی بیچمه وه به ههموو ئه و ئازارانه ی تیایدا یه، به لام برینه که به ته واوی ساریژ نه بوو، تا ئه وکاته ی روژیک چاوم به هاورپی کونه که م که وت، سه رسامیه که له ویوه ده ستیپیکرد.

سه یری کردم و هه زار وشه له چاوه کانیدا بوو، هه والیم پرسى به قولی هه ناسه یه کی هه لکیشاو وتی: له کوپوه ده ستیپیکه م؟

له مندا له كانمه وه كه تهنه زمانى دايكيان ده زانن؟ يان له كورپه
ناوه نجيبه كه م كه شهرم له باس كردنى ده كه م، يان له به لا
گوره كه م كه كچه كه مه كه كه الله ره قى و يا خيبوونى له منه وه بو
ماوه ته وه، به ناوى دايكه وه ناوم نا به لام گورپى بوئه وهى
له گهل ئاينى دايكيدا يه كبري ته وه، له گهل ئه وه هاورپى كورپيدا
هه له اتوو كه ناوه كهى له سهر جهستهى خوى تاتو كردوو
وهك چون من بيست سال پيش ئه وه له پيستی خوم هه له اتم،
كه هاوسه رگيريم له گهل دايكى كرد له رپوژيكا كه ئاواته خوازم
ئه وه روزه خورى تيدا هه له هاتايه.

ئه وه روزه به هه ستيكى سهيره وه گه پامه وه ماله وه، ئه وه
تورپه ييهى ته مه نيك له ناخدا هه لمگرتبوو ره وايه وه، ئه وه
حه سودييهى به رامبه ر هاورپي كه م هه مبوو نه ما، ئه وه قورساييهى
به هه لگرتنى پشتم چه مابوو وه ونبوو، راسته «ئه گه ر باش
بوايه ده مايه وه»، واقع چهنده جوانه! چ منه تبارييه كه ئيستا
به رامبه ر كه سوكاره كه م هه ستي پي ده كه م كه سه ركه و توو بوون
له ريگر كردنم له جيبه جيكر دنى ئه وه برياره، چ ئاسوده ييه كه
له ماله كه مدا هه ستي پي ده كه م له گهل هاوسه ره چا كه كه م و
مندا له كانم، هه موويان به زمانيك قسه ده كه ن كه لى تيده گه م،
ليرده دا مه به ستم تهنه زمانه جوانه كهى نيشتمانم نيه، به لكو
زمانيكه له جورىكى تر... لى تيده گه م.

چيروكى ئه م پياوه گيراميه وه بو ئه وه كاتانهى تياياندا
باوكو دايكم ريگر بيان ليده كردم له وهى ده مويست، گريانه
زوره كانم بيركه و ته وه، كاتى مندا بووم دايكم ريگاي نه دام

له مالى دراوسى كه مان بمينمه وه له كاتيكدا داىكى هاوپريكانم ريگيان به وه ددها، نهو خهفه تخواردنه توندهم بيركه وته وه كاتى باوكم پى راگه ياندم كه له زانكو به رده وام بم له كاتيكدا بريارى وازهينانم دابوو له دوخىكى تيكشكاودا، زورى ترم بيركه وته وه.

هه نديجار به پالنه رى خوشه ويستى كه سوكار دهستوه ردان دهكهن بوئه وهى نه هيلن نازار به خومان بگه يه نين، نه گهر به هوى كه مى ته مه ن و شاره زاييشه وه به وه نه زانين، چونكه رهنه ژيان به وشيوه يه نه بينين كه ژاوه پيگه يشتو وه كاني نه وان ده بينين، هه روه كو چون كه سوكار منداله كه يان ناچار دهكهن ده رمانه كه ي بخوات نه گهرچى گريانه كه ي پايه كاني نه خوشخانه ش بخاته له رزين؛ به دريژايى ژيان له سهر نه وه به رده وام ده بن، به تايبه ت له كو مه لگه روژه ه لاتي ه كاندا كه قوربانيدانين ريزليت راوه، و هانده درين بو چا كه كردن له گه ليان، نكولى له وه ناكه م كه هه نديك كه سوكار له وان ه يه سته م له منداله كانين بكه ن و خراپ بن له برياردان له سهر هه نديك شت، به لام من لي ره دا باس له عاقله كانين ده كه م.

كه سوكارى باش گريانى منداليان به لاوه گرنگ نيه كاتى داواى خواردينىكى زيانبه خش دهكات، چونكه ته ندروستى له فرميسكه كاني به نرختره كه دواى كه ميك وشك ده بنه وه، كه سوكارى باش هاوارى منداليان به لاوه گرنگ نيه كه پريگاي پينه دراوه به دريژايى روژ ناميره نه ليكتر و نيبه كان به كار به ينيت، چونكه چاوه كاني له ره زامه ندبوونى گرنگترن، كه سوكارى باش

ریگا به منداله که یان نادهن داهاتووی ویران بکات به بریاردان
له کاتی هه لخلیسکاندا.

به رده وام دهستوهردانیان له ژیانی منداله کانیاان به ره مدارو
نایاب ده بییت که ملکه چ نابیت بو یاساکانی مرووفو دان
به تایبه تمه ندییه کاندانا نایت، به هیترترین پالنه ره کان هانی ده دات:
خوشه ویستی بیته رج، چونکه هیچ که سینگ هینده ی نه وان
منداله کانیاانی خوش ناویت، نه وان داوای خوشه ویستی ناکه ن
له به رامبه ر نه و خوشه ویستییه، تاکه ئامانجیان نه وه یه نیمه
باش بین، نه بوونی به رژه وه ندیی دنیا یی شتیکی سه رنجراکیشه،
خودایه له شیان له ئاگری دوزه خ بیاریزه.

رۆلی قوربانی مه بینه، کاتی به زور ریکات لی ده گرن
بوئه وه ی تازاری خوت نه دهیت.

به شی شہ شہم:
لہ باشیدا بہ و کاری بہ ختہ و ہرہ کان
دو و بارہ بکہرہ و ہ

له کاتی روودانیدا رووداوه کان به باشه لیکبده ره وه

پیغه مبهه (درودو سلاوی خودای له سه ربیت)
دهفه رمویت: «نارامگرتن له سه ره تایی کاره ساته که دایه».

بوخاری و موسلیم

چاره نو سه کانمان له کو تاییدا چیرۆ که کانی ئیمه نین، ئه وهی
به شیوهی کرداری به سه ره مان دیت بریتییه له کاردانه وه مان بو
ئه و شتانهی به سه ره مان هاتوون، تا کو کاردانه وه ئه ریئیه کانیش
خیراو دهه و دهست بن، چاره سه ره بوونیش خیراترو به هیتر
ده بیت.

ئیمه له منداله کانمان جیاده کریینه وه به توانمان بو
پاریزگاریکردن له ئاماده گی دهنگی عه قل له کاتی هه لویسته
ناخۆ شه کاند؛ بویه به شیوه یه کی گه وره کاردانه وه کانمان
له دهستی خۆماندا ده بیت به تایبته ئه و رووداوه رۆژانه
سادانهی که پیویستیان به هه لچوونی توند نیه، بو جاریکی تر
به ره وهی له که سیک تورپه ببیت که بو وه ته هوی دوا که وتنت
له کاریک هه ولبده زه رده خه نه بکه یت، و هه ست به منه تباری
بکه یت بو ئه و دوا که وتنه که بیگومان له خراپه یه ک دووری
خستوو یت ته وه، به و شیوه یه.

کاردانه وهی یه که م کاریگه رییه کی گه وره ی هه یه که

به که می مه زانه و هه ولیده له کاتی روودانی کاره که دا به باشه
لیکدانه وهی بو بکهیت، له وانه یه پیویستت به وه بیت دواتر
بیزاری خۆت دهر بریت؛ به لام کاردانه وهی یه که م پیویسته
ئه رینی بیت، به شیوه یه کی یه کلابووه وه، کیشه نییه ئه گهر
له سه ره تاوه بر وای ته واوت به وه نه بیت، هه رچونیک بیت ئه وه
ئه نجام بده، سه رت سورده مینیت، له ناخی خۆتدا له شوینیکدا
شتیک هه یه باوه رت پیده کات، و باوه ری به توانات هه یه، و بو
دواتر له سه ر ئه و شیوه کاردانه وه نوینیانه رادیت.

هه رکاتیک هه لویستیکی نه رینی هیرشی بو هیتایت تو
به لیکدانه وه یه کی ئه رینیانه هیرش بکه ره وه سه ری.

قه باره ی شته کان راسته قینه نین

«هه رکه س نار هه تیه بچوکه کان به گوره بزانیټ، خودا
به گوره کان تا قی ده کاته وه».

عه لی کوری ئه بو تالیب

له وانیه کیشه کانمان هه ندیک خه یالاتیان تیدایټ، که وه کو
راستی مامه له ی له گه لدا بکه ین، هیچ شتیک نیه له وه خراپتر بیټ
که خه فته تبار بیټ مه گهر ئه وه ی له سهر شتیک ناراست خه فته تبار
بیټ، په ندیک خورئاوایی هه یه که ده لیټ: «ئه گهر نه شکابوو چاکی
مه که ره وه».

هه روه ک ئه و رسته یه ت بینوه که له سهر ئاوینه ی ته نیشته کانی
ئوتومبیل نووسراوه: «قه باره ی شته کان راسته قینه نین»، که واته
له بیرت بیټ له وانیه قه باره ی راسته قینه ت نه دایټ به شته کانی نیو
ژیانت، له وانیه له قه باره ی کیشه یه کی دیاریکراودا زیاده پرؤیټ
کرد بیټ، رهنگه کاره که ت هینده ش ناخوش نه بیټ، له وانیه
هاوبه شی ژیا ن هه ندیک سیفه تی تیدایټ که هیشتا تو نه ترانیوه،
یان له وانیه بارودوخی دارایټ به و خراپییه نه بیټ که تو ده بیټ،
هه روه ها.

هه ولېده له گوشه نیگای جیاوازه وه سه یری بابه ته کان بکه یت،
چونکه له وانیه به رته سکی ئه و گوشه یه ی لیوه ی سه یرده که یت
له وانیه ریگا نه دات وینه راسته قینه که به راستی و به ته واوی
بیټ، به های شته کان ته نها به قه باره یان پیوانه ناکرین، به لکو
هه ندیک شتی ده ورو به ریشی ده بنه پیوه ر، بیټ ته نها له سهر

شتیک کورت مه که ره وه که گه وره که ریگ بخته سهری و زیاده پوی له قه باره که یدا بکیت، و شته کانی ده و روبه ری بشاریته وه، ژیانیش هر به وشوویه پیویسته به کو بریاری له سهر بدریت، کوی رۆژه کان و کوی رووداوه کان، وریابه نه یبه ستیته وه به ماوه یه ک یان رووداویکه وه، شتیکی فراوان ته سک مه که ره وه، نیلسون ماندیلا ده لیت: «ئیمه خومان ده کوژین به که مکردنه وهی بژارده کانمان له ژیاندا».

به نرخترین نه و ئامۆژگاریانهی له ژیاندا به رگویت که وتوووه رسته یه که وه کو: «زیاده پوی مه که».. «یه کجار به وشوویه ش نیه».. «ئاسانی بکه ئاسانه، قورسی بکه قورسه».. «ئاساییه» و هی تریش، من له سهره تاوه بیزاربووم به وهی به که م سهری بابه ته کانیاں ده کرد، پاشان ژیان فیتری کردم که نه وان راستیاں ده کرد، ههروهک مروّف تاکو خوی گه وره تر بیت نه و شتانهی پیشتر گرنگ بوون به لایه وه بچوک ده بنه وه.

زور شت هه یه که له وان هه یه قه باره یان راسته قینه نه بیت، ته نانه ت ناوه پۆکیشیاں، پیش نه وهی بلئی هه ولّم داوه و سودی نه بووه، له خۆت بپرسه: ئایا به راستی هه ولّت داوه؟ له وان هه یه به جدی هه ولّت نه دابیت، رهنگه به پیی پیویست هه ولّت نه دابیت، رهنگه مافی خۆیت نه دابیت به هه ولّدانه کان له به رده و امی، بوئه وهی بتوانیت به شیوازیکی راست ده ستپییکه ییت، خۆت له هه موو ده ستها تووه گریمان هه یه کان رزگار بکه، به به خشینی راستی به شته کان ده ستپییکه.

له وان هه یه کیشه ته نها له دیدگای تو دابیت.

دووربين به

«ئايا هموو ئه وهى له داها تودا ديت نزيك نيه
هموو زيندووويه كيش له زهويدا به شى خوى ههيه».

ئه بولعه تاهيه

گه وره ترين دلنه وايى بو هموو كيشه كان ئه وهيه كه دواتر
ده گورپيت بو شتيكى تر، چونكه ژيان زنجيره يه ك رووداوه
ناتوانيت له يه ك هه لويسندا كوى بكه يته وه، هى تريش ههيه، با
تيروانينت به جورىك نه بيت كه ته نها به رپيى خوت ببينيت، به لكو
سه رت به رزبكه ره وه بو ئه و ئاسمانه ي به لينى زورى تيدايه.
به و چاوانه ي سالىك يان دوو سال يان ده سال گه وره بوون
سه يرى كيشه كه بكه، ئه م ئازاره زور دريژه ناكيشيت، هموو
شتيك به بچوكى ده ستپنده كات جگه له خه فه ت، كه به گه وره يى
ده ستپنده كات و بچوك ده بيته وه، به لكو ده گورپيت بو دانايى،
داناييش به خته وه رپيه.

ئه گه ر ئيستا رووبه رووى ناپاكي بوويته ته وه بزانه ئه و
توره يى و شو كه ي ئيستا هه ستى پيده كه يت به رده وام نابيت،
ئه و ئازاره ي هاوشيوه ي گولله يه له وه گه وره تره كه به رده وام
بيت، كاتى پيويسست به خوت ببه خشه بو چاكبوونه وه، ئه وه ش
بزانه كه كات گره نتيى گورپينى ته واوه تىي دوخه كه ده كات، تو

نازانیت که له وانیه ئه م ناپاکییه سه ره پرای هه مو قیزه ونیه که یه
ریگا خوشکه ربیت بو شتیکی جوان که له داهاتوودا بو ت
حه شار دراوه، ئه و ناپا که شایسته ی تو نیه، تو شایسته ی
باشتریت، له وانیه شه باشتره که له وه نزیکتر بیت که تو پیشبینی
ده که ییت.

ههروهک ئه وه ی واده کات ئیستا هه ست به تورپه یی و لاوازی
بکه ییت، له وانیه له داهاتوودا هه ره ئه وه بیته هوی پیکه نینت،
که واته ئه وه ی ئه مپرو خه فته ت پیده دات له وانیه سبه ی به لاته وه
گرنگ نه بیت، له مپرو وه و تراوه هه موو شتیکی به بچوکی
ده ستپیده کات و پاشان گه وره ده بیت، جگه له نارپه حه تی
که سه ره تا گه وره یه و پاشان بچوک ده بیت هه وه، مه رج نیه ژیان
به ره و ئاسانی بروات، به لکو ئه وه تویت به هیتر ده بیت له
رووبه پروو بوونه وه ییدا، به جوړیک که دواتر واگومان ده به ییت
که ئاسانتر بووه، له سه ره خه مه کانت گه وره ده بیت، له سه ره
زورتر و زورتر گه وره ده بیت له په رچه کرداری ده روونی،
که دوورن له زیره کی عاتیفی.

ئارام بگره له سه ره ئه وه ی هه ستی پیده که ییت، چونکه
هه ستکردن گوپاویکه که چه ند هۆکاریکی زور کاری تیده که ن
که دیارترینیان ته مه نه، ساله کان ده پرون، و ده بیت که سیکی
تری ته واو جیاوان، ئه مه خراپ نیه، به لکو گه شه کردنیکی
سروشتییه که پیویسته پیایدا تیپه ریت.

ئه و لاوازییه ی هه ستی پیده که ییت تو نیت، ئه و خه فته ته ی
روویتیکردوویت شوناست دیاری ناکات، ترس میوانه له لات،

هه موو ئه و حاله ته ناخوشانه نه هاتوون بۆ ئه وهی بمیننه وه،
 کاریان دروستکردنی تویه، به هیزت ده کهن و ئاماده ت ده کهن
 بۆ داهاتوویه کی جوانتر، پاشان ده پۆن و کهسیک له دواى
 خویان جیده هیلن که ناشکیت.

به خه یال گه شت بۆ داهاتوو بکه، یان پیشوازی له داهاتوو
 بکه بۆ ئه وهی ئه و بیٹ بۆلات و تۆش له دۆخی ئیستادا بیٹ،
 ئامیری کات کهسیکی نایاب ده هیئیت بۆ ئه وهی سهردانت
 بکات، ئه و کهسه خۆتیت له دواى چهند سالیکی تر، دلنیات
 ده کاته وه، به هیواشی ده دات به شانندا و ته نها داواى شتیکت
 لیده کات، ئه ویش چاوه پروانییه، ته نها چاوه ری بکه و سهرت
 سورده مینیت، تیبینی له سه رخوی و گۆرانی سیمای بکه
 به ره و جوانتر، ئه وه خۆتیت له دواى ئه م هه موو ماندوو بوونه
 ده گۆریت بۆ حه وانه وه، دواى ئه وهی لاوازی ده گۆریت بۆ
 هیز، یان رهنگه دواى ئه وهی شکست ده گۆریت بۆ سه رکه وتن،
 قه له وی بۆ له شجوانی، بیھیوایی بۆ چهنده ها ته ن له هیوا، هه موو
 ئه وانه ئیستا بۆتۆ هه لده قولین، تۆش به قولی هه لیانمژه، له ناخی
 خۆتدا بیانپاریزه تا ئه وکاته ی وهک راستیه ک له بهر چاوه کانتدا
 ده یانینیت.

زۆر به سوده دۆخی خۆت و شیوه ت له دواى کۆتاییه اتنی
 کیشه که بهینه پیش چاوت، ماندوو یه تی له چاوه کانتدا نامینیت،
 جوانتر ده بیٹ، به شیوازیکی له سه رخۆترو عاقلانه تر ده دویت،
 کاتی پرسیارت لیده کریت له وهی روویداوه زه رده خه نه
 ده که یت و له وانیه به باشی ئه و ساله شت له یاد نه مابیت

کہ روودا وہ کہی تیدا بووہ، وردہ کاریہ کانی لہ بیردہ کہیت، و
سہرقال دہ بیت بہ کاروباری ترہوہ، پیویستت بہ نامیری کات
نابیت، ہہ موو ٹہوہی کہ پیویستتہ بریتیہ لہ کہ میٹک لوژیک
کہ وابتکات دووربین بیت.

دووربینی دانایی بہ کاربہینہ بوٹہوہی گہ شتیکت پیبکات بو
داہاتوویہ کی جوانتر کہ نازاری تیدا نہ بیت.

هیزی گه‌وره له‌هه‌نگاوه بچوکه‌کاندایه

«ئه‌سانسۆری سه‌رکه‌وتن له‌کارکه‌وتووه، پئویسته
قادرمه‌کان به‌کاربه‌ئیت، هه‌رجاره‌و هه‌نگاوێک».

جو جیرارد

ئامانجی واقعی بۆخۆت دیاری بکه‌و راسته‌وخۆ جیبه‌جی
بکه‌ به‌بی بیرلیکردنه‌وه‌ی زۆر، ته‌نها پالێک به‌خۆته‌وه‌ بنی
بۆ ده‌ستپێکردنی، نووسه‌رو وانه‌بیژی ئه‌مریکی مایک دولی
ده‌لێت: «زۆر گرنگه‌ به‌رده‌وام بیت له‌هه‌ولدان، به‌ره‌و ئه‌و
شوینه‌ی ده‌ته‌وێت، ئه‌گه‌ر بینیت ته‌مه‌لێت درۆ له‌گه‌ل خۆت
بکه‌، بلی ته‌نها ئه‌مپۆ، ته‌نها ئیستا، ته‌نها یه‌ک برگه‌ ده‌نووسم،
ته‌نها یه‌ک په‌یوه‌ندی ته‌له‌فۆنی ئه‌نجامده‌ده‌م، ته‌نها له‌یه‌ک
ده‌رگا ده‌ده‌م، پاشان ده‌بینیت که‌به‌خۆت ده‌لێت من ده‌توانم
له‌وه‌ زیاتر بکه‌م».

سیاسه‌تمه‌داری ئه‌لمانی هیلمووت شمیت ده‌لێت: «هه‌رکه‌س
ده‌یه‌وێت بگاته‌ ئامانجیکی دوور، پئویسته‌ له‌سه‌ری هه‌نگاوی
بچوک بنیت»، به‌رپووکه‌ش هه‌رچه‌نده‌ وشه‌ی «بچوک»
که‌وه‌سفی هه‌نگاوه‌کانی کردووه‌ له‌وه‌ ناچیت له‌ته‌نیشته‌ وشه‌ی
«دوور» هه‌و که‌ئامانجه‌که‌ی پێ وه‌سفکراوه‌ کاریگه‌ر بیت؛
به‌لام واقع سه‌لماندوویه‌تی که‌ئامانجه‌ دووره‌کان له‌خۆیاندا
پئویستیان به‌هه‌نگاوی وردو به‌رده‌وام هه‌یه‌، دلۆپه‌ ئاوه

نهرمه كان به كه م مه زانه، چونكه ده توانن به رد كون بكن.
به ههنگاوى بچوكو به ردهوام به رهو ئامانج رهنگه كه سيك
كه له ماندووويه تيدا هه ناسه بركييه تى بتوانيت به سه ركه وتن
به سه ر قادر مه يه كدا توانايه كى سه رنجراكيشى ده سته بكه ويت،
به مهش كو تايى به (ماراسون) يك ده هينيت كه بو چند سه عاتيكى
به ردهوام رابكات، كه سانيكى زور توانيويانه هه موو قورئانى
پيروژ به ههنگاوى وردو به ردهوام له به ربه كن، كه سانيكى
تريش توانيويانه قوناغه كانى خويندنيان به ههنگاوى به ردهوام
ته واو بكن كه به هوكاريكى دياريكراو لى دابرابوون، چند
زورن ئه و كه سانه ي به و ههنگاوه به ردهوامانه مليونانيان
به ده سته هيناوه، به لكو هه ر به وه كه سانى ئاسايى ده گه نه
كورسى سه رو كايه تى ده وله ته زله يزه كان.

گوپرانكارى قول له شه وو روژيكا روونادات، به ره نجامى
هه ولى بچوكو به ردهوامه به شيويه كى ريكو پيك، ههنگاوى
بچوكو به روو كesh بيده سه لاتانه يه، به لام له وپه رى به هيزيدايه،
ته نانه ت له خواپه رستيشدا ئه م ههنگاوه بچوكو به ردهوامانه
له ههنگاوى گه وره كه به ردهوام نه بيت باشترن، پيغه مبه ر (درودو
سلاوى خوداي له سه ربيت) ده فه رمويت: «خوشه ويستترين
كاره كان له لاي خودا ئه وه يه كه به ردهوام بيت، ئه گه رچى
كه ميش بيت».

بگره ته نانه ت ئيبليسى نه فره تليكر اويش هه مان شت
په يره و ده كات، كه راسته وخو مروف راناكيشيت بو ناو چالى
سه رليشيوان، به لكو پله به ندى ده كات و ئه و ههنگاوانه ده گريته به ر

که تیايدا ده گات به سهر که وتن، خودا ده فهر مویت: «ئهی ئه وانهی
باوه رتان هیناوه شوین ههنگاوه کانی شهیتان مه که ون...»

سوره تی نور ۲۱.

ئوه تویت ئه وهنگاوه بچوکانه دیاریده کهیت که شیاون بو
ئامانجه کهت و تواناو بارود وخت، هه رچه نده ههنگاوه کان بچوک
بن بهرده و امبوونیان ئه وپه ری چالاکیان پیده دات، فه یله سوفی
ئه لمانی فریدریک نیچه ده لیت: «ئهو که سه ی ده یه ویت فی ری
فرین بییت پیویسته له سه ری سه ره تا فی ربییت بوه ستییت و
بروات و رابکات و هه لگه ری و سه ما بکات»، هه ر ههنگاویکی
به رده ست که له ئامانجه کهت نزیکت بکاته وه شیاوی ئه وه یه
بینییت هه رچه نده بچوکیش بییت، کات به فیرو مه ده به ترسان
له هه زاران میلی داهاتوو تا ئه وکاته ی بتوانیت ههنگاوی یه که م
له وه هه زاران میله بینییت، له و چوارچیوه یه دا مارتن لوسه ر کینگ
ده لیت: «به باوه ره وه ههنگاوی یه که م بنی، له وانیه نه توانیت
به ته واوی قادر مه که بینییت، ته نها ههنگاوی یه که م هه لگره».

ههنگاوه بچوکه کان باوه ریکی به هیز له مروف ده خوازن به و
به ره نجامانه ی تا ماوه یه کی دواتر نابینرین، سه ره پای ئه وه ی
ماندوو که ر نیه، به لام زوریکی له خه لکی شکستی تییدا ده هیین
به هوی کورتبینی و بیئارامی؛ هه رکات ئامانجه که مان خسته
به رچاومان و به راستی باوه رمان پیی هه بوو ئه وا ده توانین
به رده وام بین له سه ر ئه وهنگاوانه، ته نها ههنگاویکی بچوکه و
دانه یه کی تری به دوا دا دیت، دوا ی ئه وه کاره که به شیوه یه کی
پله بندی به ره و باشبوون ده روات، و له گه ل تیپه رینی کات

كۆتايى ريگاكه دهردهكه ويٽ، دواتر دهستكه وته گهوره كان دىن؛
له رۆژيكي ديارى كراودا نايهن، بهلكو به شيوهى پله به ندى، له وانه يه
راسته وخۆ نه ييينين، بهلكو له وانه يه كه سانى ده ورو به رمان
به شيوه يه كى روونتر بييين.

په نديكى چيني هه يه ده لىت: «ئه گهر چه ند هه نگاويكى بچوكى
زۆر بنىت به ره و ئاراسته يه كى راست، له وه باشته بازىكى
گهوره بدهيت بۆ پيشه وه و پاشان بۆ دواوه بخليسكىت».
يه كيك له گهوره ترين هه له كانمان له ئاست خواسته كانماندا
بريتيه له هه ولدان بۆ سه ركه وتنىكى خيرا، ئه و سه ركه وتنه ي
به رده وام ده بىت ئه وه يه كه به هه نگاوى جيگير به ره و پيرى
چووين، و له سه ر ئاگرىكى هيواش كولا ندو و مانه له چوار چيوه ي
كاتىكى تارا دده يه ك دريژدا.

ئه وه ي هيواشى هه نگاوه بچوكه كان قه ره بوو ده كاته وه
ئه وه يه كه ئه و ئه نجامانه جيگيرترو ته مهن دريژترن له وانه ي
به خيرا يى و به بى پلاندانان دىن؛ هه روه كو مرو قيش هه ست
به شايسته بوونى بۆ ئه و به ره نجامانه ده كات، و به ئاسانى
به ها ي ده زانىت و ده پيارى زىت له چاو ئه وه ي له ماوه يه كى كورتدا
هاتووه، بۆيه به ئاسانى زياده رپۆيى تيدا ده كات، له و باره يه وه
ئه ديبى سعودى عه بدولر حمان موني ف ده لىت: «پيوسته
ژه مه كانت له سه ر ئاگرىكى هيواش ئاماده بكه يت، ته نها ئاگرى
هيواش خوار دنىكى تامخوش پيده گه يه نىت».

كه ميكي به رده وام له زۆرىكى دوا برا و باشته.

هونهری چارهسهره مامناوهندهگان

«هینده نازایه تیم ههیه که بتوانم بیت بلیم من نازانم
فهلسه فهم چیه به لام پیاویکی نه رمم».

مالکوم ئیکس

دوخت ههرچییه ک بیت پیویسته زه وییه کی رهق هه بیت
تا لهسه ری بوهستیت، پیویسته هه ندیک سازش بکهیت
بوئه وهی ری بازی ژیان ته و او بکهیت به ئاشتییه کی ناو خوئی و
سهرکه و تنیکی بهرجهسته ههرچهنده سادهش بیت؛ ته نها
دهستکوت له خودی خویدا گرنگ نیه، به لکو به هه ولدانی
به رده وامت بوئی، و سووربوونت لهسهر باشترین شایسته کانت
به یه کیک له ریگاگان.

هه ندیجار له ناو بازنه ی به تالدا دهسورپینه وه که تیایدا بو
ماستیکی رژاو ده گرین، کات لای هه ندیک کهس ده وهستییت
له گهل بیه یو ابوونیکدا که تیایدا دانوستاندن ره تده کاته وه لهسهر
دوخه کهی، لهبری چارهسه رکردنی ئه وهی له دهستی دیت
و شتر به باره وه به ره لا دهکات، به وه زور شت له دهستده دات،
دیارتترینان باوه ره که یه تی که به هوی راده ستبوونی بو
بیه یوایی و سه رزه نشتکردنی که سانیترو بیانوگرتن به داوای
لیبوردنی یهک له داوای یه که وه لاواز ده بیت، هه ندیجار دوخه که
دهکاته بیانوو، هه ندیجار ته من، هه ندیجاریش به دهسه لاتی

که سانیترا به سه ریه وه، ته نانهت هه ندیکهس جینه کانیشیان ده که نه بیانوو، بویه بهرگری ناکه نو به ته واوی خوین دهن به دهسته وه.

له وانیه که سیک به خته وه ریی له خوئی حه رام کرد بیت له گه ل هاو به شیکي ژیانی زور باش، بویه وهی بهرده وام ئاهو حه سرهت هه لیکیشیت بو خوشه ویسته کهی دوینیی که دهستی بریوه، یه کیکی تر ره تیده کاته وه روو به پروو بیته وه له گه ل کیشی زوری له شی، پیی باشه خوئی له خه لک بشاریته وه، پاشان به وه وه ناوه ستیت ملکه چی دۆخه کهی بیت، به لکو زیاده رۆیی دهکات له ئازاردانی خوئی به رۆچوونی زیاترو زیاتری له لوشدانی هه ر خواردنیک به بی ژماره، ئه و که سانه یان له شیکي ریکو کیشیکي نمونه یی هه یه، یان به رادده یه کی زور کیشی زیاده، ئه وانه باوه ریان به چاره سه ری مامناوهندی نییه، که له وانیه ئه وه نهینیی به خته وه ریی راسته قینه بیت.

چاره سه ری مامناوهندی هونه ریکه پیویستی به پراهینان و به دوا داچوون هه یه، تاکو شاره زاییت زیاتر بیت بو ئه م هونه ره، زیاتر ده توانیت داهینان له به ریکردنی کاره کانتدا بکهیت به شیوه یه کی باشتر، له نمونه جوانه کان له و باره یه وه له کتیبی باخچه کانی پاشای فایمه ئوفقی که محمه دی پینجهم له گه ل منداله کانی و دوو خزمه تکاره کهیدا بوماوهی چهند سالیک هه ستا به زیندانیکردنی له چهند ژووریکي نزیک له یه ک، بیته وهی هیچیان بتوانن یه کتر ببینن، به و پییه ی کاتی چوونه دهره وهی هه ریه کیکیان جیاواز بوو له وهی تریان، هیچ

چاره يه كي نه بوو بو بينيني منداله كاني كاتيک به بهردهم ژووري
 زيندانه كهيدا دهرويشتن جگه له وهی هه نديک ئاو له ژير ده رگای
 ژووره كهيدا بريژيت بوئه وهی له ورپيگايه وه وينه دانه وهی
 يه كيک له منداله كهی ببينيت كه تیده په ريت، شاره زاييه كهی
 له هونه ری چاره سه ری مامناوه ند بو ريگرتن له شيتبوونی لهو
 ده ساله ی تيايدا له چهندين زيندانی جوړاو جوړ زيندانی كرابوو،
 يان خرابوو ژير مانه وهی زوره ملی، چهندين ريگای سه یرو
 سه مه ره ی به كارده هينا بوئه وهی ئامرازیک دابهينيت بو چونه
 سه ر ئاوو ئامرازیک بو پاراستنی خوړاکو ئامرازیک بوئه وهی
 په يوه ندي به منداله کانييه وه بکات و فيريان بکات، به لکو هه نديچار
 ئامرازیکيش بو چيژوه رگرتن له کاته کان و خه يالبردنه وه،
 له کو تاييدا خوی و ئه وانهی له گه لی بوون توانييان لهو زيندانه
 ترسناکه هه ليين به هه لکه ندي توني ليک به چهند ئامرازیکي زور
 سه ره تاي و شار دنه وهی به زيره کييه کی بيوينه، زور كهس
 باوه ری نه ده کرد كه ئه وان توانيو يانه رابکن، به لکو هه نديک
 كهس سووربوون له سه ره ئه وهی ئه وان داوای يارمه تيبان
 له جنوکه کردوو ه.

ئهی ئه و كه سه ی رقی له ره فتاريکی ژنه كه يه تی،
 به دانايی مامه له له گه ل ئه و دوخه بکه و له بيرت بيت ئه گه ر
 ره فتاريکيت پي خراب بيت يه کيکی تریت پي باشه، ئهی
 ئه و كه سه ی نه تتوانيوه خويندنی زانکوکه ت ته واو بکه يت،
 ئايا ناتوانيت به شداري له هه نديک خولدا ليره و له وئ بکه يت
 بوئه وهی تواناکانت په ره پييده يت؟ ئه گه ر نه بوويته خاوه نی

(به کالۆریۆس) خۆت له وانیتیش بیبهش مه که، ئەهی ئەو
که سهی مندالت پینه به خشراره بۆچوونت چۆنه له بارهی
چاره سه ریکی مامناوهند که هزی تو له بوونی مندال تیربکات،
به که فاله تی بیباوک یان کاری خۆبه خشی له و ریکخراوانه ی
گرنگی به مندال ده ده ن؟ به لکو ئەهی ئەو که سهی ویستووته
بیته که شتیوانی ئاسمانی ناتوانیت ئیستا (ته لسکۆب) یک
به ده سته یئیت تا له ئەستیره کان نزیکت بکاته وه بۆئه وه ی
رۆژانه چند سه عاتیک له گه لیاندا بژیت و به مهش هزه کانی
خۆت تیربکه ییت له مه له کردن به نیو هه ساره کاندای؟

چاره سه ری مامناوهند: ئەو مه ودا خۆله میشییه فراوان و
نایابه یه که ده که ویته نیوان ره شایی ته سکی بیه یوایی و سپیایی
فراوانی خه ونه کانه وه.

بگه پیره وه بو ناره زوه کانت

«ناره زوه کانت به هه موو جوره کانیا نه وه بیزار کهن،
مه گهر بو که سیک که هه مان ناره زووی هه بیته.»

دیف باری

چهند جوانه دهستپیشخه ریی گه پانه وه بگریته بهر، کاریک
بکه یته که پیته خوشه له دوای ماوه یهک دابران، نه وه ههنگاوی
یه که مه که له وانه یه دهروون به لایه وه قورس بیته، به لام
هه ره وه نه دهی دهستت پیکرد زنجیره یهک ههنگاوی یهک
له دوای یهکی دیکه ی به دوادا دیت، بریاردان بو گه پانه وه
له وانه یه چهند سالیکی تولانی پیچیت که تیایدا گه پانه وه
بیرو که یهکی به تامه که هه رکات سه رقاییه کانی دنیا خنکاندی
نه و ختوکه ی خه یالی ده دات، به لام له بهر چهند هویهک دوای
ده خات، له وانه ته مه لی یان ترسان له شکست یان که می کات
به هوی خراپی له به ریوه بردنی کات.

زوریک له خه لکی واز له ناره زوه کانی خوی ده هیته، دوای
نه وه ی ژیان به کاره وه یان به بازرگانیه وه یان به هاوسه رگیری
یان به شتی تره وه سه رقالی ده کات، تو کاتیک کاریک ده که یته
که پیته خوشه نه وه (تو) یته، مه به به فلانه که سی باوک، یان
به فیساره که سی هاوسه ر، ههروه ها فلانی کارمهند به فلانه

شیوه، تو فلانی کورپی بنه ماللهی فلان نیت، ههروهها فلانی
خاوهن ئاستی دارایی فلان نیت، خوت له ته واوی کۆت و بهندو
ناونیشانه کان داده پرنیت، بوئه وهی تو تو بیت، وهلامی دهنگه
خۆشه کهی ناخت بده ره وه.

ئه وه ئه و کاتهیه که فلچهیه کی رهنگه کانت گرتو وه
به دهسته وه، و هه ندیک له شله ژانه کانی دهروونت دهخه یته سهر
تابلۆکه، یان له پشت چاوی کامیرایه که وه ده بیته چاودییری
جیهان و وینهی جوانییه ک ده گریته که کهسانی تر تیبینی
ناکهن، یان قولاییکی راوکردنت به دهسته وه گرتو وه به هیوا وه
چاوت بریوه ته ئاسۆی زه ریا و چاوه پری نیچیریکی نادیاریت
که له سه ره وه نایبیت، یان له سه ر کورسی نیو یاریگایه کی
تۆپی پی دانیشتوویت و له گه ل جولله ی یاریزانه کاندای کارلیک
ده که یته و به هه لچوونه کانی هانده ران و فیکه ی دادوهره کان
دهوره دراویت، یان خواردنیکی دیاریکراوت داهینا وه له گه ل
ئه وانه ی له گه لئدان بوئی ده کهن، و به لیها تویت سه ریان
ده سورمینیت، یان ئۆتۆمبیلیکی کۆنت به پارچه ی ئۆتۆمبیلی
کۆنه دروست کردو وه، بوئه وه ی پارچه یه کی هونه ری
له ئۆتۆمبیلی سه رده مه جوانه کان دروست بکه یته وه، ئه وه یه ئه و
کاته ی له باره یه وه قه رزاری خۆمانین، که تیایدا له ئاسته نگه کانی
واقع و که له که بو وه کانی رابردو و جیاده بینه وه، که تیایدا ئه و
که سوکارانه مان له بیرده چیته وه نایانناسینه وه و ئه و هاو پریانه ی
دوور که و تو وه نه ته وه و ئه و خۆشه ویستانه ی که گۆراون.
زۆر کهس به سه ر بردنی کات له شتی کدا که مرۆف چه زی پیی

هه يه يان لښې ده زانیت به که م ده زانن، جا بؤ به سه بر دنی کات
بیټ یان بؤ دروستکردنی سه رچاوه یه کی تری داهات، کاتی
مه وداکانی یاده وه ریمان به لیهاتووی له وجوره وه سه رقال
ده که ین، خه مه کانمان که م ده بڼه وه، واقع به و شیوه خراپیه ی
نابیت، دوژمنیش هیڼده به و پیسیه نابیت، هاوبه شیش به و
که موکورتیه وه نابیت، زیاتر ئاگاداری به ربه سته کانی به رده م
په روه رده کردنی منداله کانمان و کیشه ی خزمه تکاره کانمان
ده بین، سنگمان زیاتر فراوان ده بیټ بؤ به رگه گرتنی هه راسانی
هاورپییانی شوینی کارمان، خه م ده بیټه به شیک له ژیانمان
له بری ئه وه ی ژیانمان به شیک بیټ له خه م.

زور ناپاکی هاوسه ری هه بوون که ده کرا روونده دن
ئه گه ر پیاوه که له بری سه رقال بوون به ژنیکی تره وه سه رقالی
ناره زوویه کی خوی بووایه، چند که سی ده ستکورت هه ن
که ده کرا به هوی ئه و به هرانه ی خودا پیی به خشیون ئاستی
بژیوی ژیانمان به رز بکه نه وه، به لام وه ک پیویست گوئیان پی
نه داوه، به لکو له ناخی خویاندا ناشتووایانه تا به ره و ونبوون
چووه، بگره چند نه خوشی ده روونی هه بووه که ده کرا
که سه که خوی لی به دوور بگریټ ئه گه ر خوی سه رقال بکرده یه
به گرنگیدان به ته ندروستی له نه نجامدانی کاریکدا که حه زی
لییه و به وهش متمانه ی به خوی به ده سته هیئاو هه سستی به توانای
خوی ده کرد! چند ژنیش هه بووه که ته لاقی هه لېزار دووه له به ر
هیچ نا جگه له وه ی کیشه کانی ژیانمان هاوسه ری له چاوی ئه ودا
قه باره یان له قه باره ی ئاسایی خوی گه وره تر بووه، به وه ی

به شیوه یه کی عاقلانه بیرى نه کردووه ته وه و خوی له که شه
گشتیه که دهر نه کردووه به جیبه جیکردنی کاریک که خوی
پی خوشبووه تا هیوای گورانکاری له ناخیدا دروستبکات!
ئه مه بانگه وازی که بۆ ته کاندنی تۆز له سهر ناخی خۆمان، بۆ
گه رانه وه بۆ کاریک که هه بووه، له وانیه ئه و کاته ی به دوور
له خۆمان به سهرمان بردووه به شیک له رۆحمانی روشاندییت،
با به داناییه کی گهره ترو ئارامگریه کی جوانتره وه بگه رینه وه
بۆ ئه و ئاره زووه بۆ ئه وه ی ئه و توانا جوانه بگه رینه وه دوی
ماوه یه کی زۆر له داپران، له زۆربه ی حاله ته کانیشدا گه رانه وه که
جوانتر بووه، وه ک ئه و ئافره ته ی حه زی له چیشتلینان بووه،
پاشان چند سالیک لیی دوور که وتووه ته وه تا به گه شان وه یه کی
زیاتره وه بۆی گه راره ته وه، دواتر چیشخانه یه کی تایبه ت
به خوی ده کاته وه، و وه ک پیشه یه ک ده یگریته به ر،
گه رانه وه که ی جوانتره له به رئه وه ی پالنه ریکی قولتری هه بووه،
له دهرگای ناچاریه وه هاتووه، نه ک ته نها بۆ سهرگه رمی،
هاتووه وه ک (ستراتیژ) یک بۆ مانه وه، بۆ پاریزگار یکردن
له ته ندروستی ده روونی که سه که، بۆ ئه وه ی هاوسه نگ بییت
له رووبه روو بوونه وه ی شه پۆله به یه کدا چووه کانی ژياندا،
چهنده جوانه گه رانه وه! پیرۆز بییت له گه راره وه کان.

ئه گه ر تامه زرووی خۆتی رابردوویت، ئه وا بگه ریره وه بۆ
ئاره زووه کانت

به خمه بچوکه کانت پېبکه نه

ئو بیعه قتر ده بییت، منیش زانستم زیاد ده کم
وهک بخوردیک که سوتانی بونی خوش بلاوده کاته وه

پیشه و شافیعی

پیشتر پیمو ابو مه حال بییت به کیشه کان پېبکه نیت تا
ئو کاته ی چاوم به (میم) ی هاوړیم کهوت که زور شاره زای ئه م
شیوازه ده گمه نه بوو بو مامه له کردن له گه ل نارچه تییه کانی
ژیان و به رزی و نزمییه کانی، وهک هه ندیک که سیتر سه رچاوه ی
ئیلهامم بوو که یارمه تی دام له نووسینی ئه م کتیبه دا به بی
ئوه ی خوی بیزانیت.

هه لویسته بچوکه بیزار که ره کان که ژیانی مرؤف ده شیوینن،
به تایبه ت ئه گهر رۆژانه بییت، (میم) به تایبه ت به به رده وامی
رووبه پرووی هه لویستی له وشیه وه یه ده بووه وه، له کوتایی
رۆژه که دا به ته له فون پیی راده گه یاندم، قسه ی زوری نه ده کرد،
ده یگریاندم له پیکه نیندا به هوی گیرانه وه گالته ئامیزه که یه وه بو
ئوه ی روویداوه، چی چاره نووسیک له وه جوانتره هاوړییه ک
توی خوشبویت.. و به (کومیدیا) رووبه پرووی (تراژیدیا)
بیته وه؟

به ریوه به ره که ی دژایه تی ده کرد له ترسی ئه وه ی نه وه ک
رۆژیک له رۆژان جیگای ئه و بگریته وه، هه موو رۆژیک
به ریوه به ره که ی هه لویستیکی تاکره وانه ی نویی ئه نجام

دهدا، ئەو هی سەیر بوو ئەمە نە دەبوو هۆی تووشبوونی بە
بەدبەختی بە لکو بە پیچەوانەو؛ هیزی ئارامگرتنی پی بە خشی،
کەبوو هۆی بە راستگەرانی خراپترین مۆتەکە ی ژیا نی
بە پێوە بەرە کە ی بەو هی جیگای گرتەو، بە لام دواتر دەستی
لی هە لگرت بو پێگە یە کی با شتر، کۆتاییە کی بە ختە وەرانه بو
گە شتیکی بیزار کەر کەر پی لە بە ختە وەری گرتبوو.

(میم) بە ئاسودە ییە کی سەیرە وە مامە لە ی لە گە ل
ئاستە نگە کانی رۆژانە ی دە کرد، لە دوای باویشکیک
زەر دە خە نە ی دە کردو بە گەرم و گورپیە وە ئەو شتە ی بو باس
دە کردم کە نە یهیشتوو شەوی رابردوو خەوی لی بکە ویت،
پیکە نینی بە ئاژا وە چیتی مندالە کان دە هات کە ناچار یان کردوو
بە درێژایی شەو بە خە بەر بیت، رستە کە ی بە درە و شانە وە یە ک
لە چا وە ماندوو کانی دە ستپیدە کردو بە گەرم و گورپیە وە
دە یوت: با وەر نا کە ییت ئەو دوانە یە شەوی رابردوو چیا نی
کردوو، پاشان باسی ئەو ئا هە نگە ی دە کرد کە بریار بوو
لە کاتی نوستندا ئەنجامی بدەن، بگرە هە ندیک وینە شی نیشان
دە دام کە گرتبوونی لە کاتی کدا لە و پەری چالاکی شەوانە یاندا
بوون و سیسە می نوستنه کە یان هە لگێر ابو وە وە.

رۆژیک لە خۆم پرس ی: چۆن دە کریت وە کو ئەو بم؟
بە و پەری سادە یی وە لامە کە ئەمە بوو: دە بیت وە کو ئەو بم،
بە دلنیا ییە وە دە ستم کرد بە پیچەوانە کردنە وە ی کار دانە وە کانم
بە رامبەر بەر وودا وە رۆژانە ییە بیزار کەرە کان لە شوینی کارو
سەر شە قام و تە نانە ت لە چوار چی وە ی پە یو هە ندییە نزیکو

دووره کاندا، هندیك له ورده کاریبه کان بیزار کهرن، به لام نه وه
مرؤف خوږه تی بریار دهدات که کاریگه رییان له سهری چند
ده بیته، پیویسته له قه باره ی خوږی گه وره تری نه که ین، هه روه ک
پیویسته به رده وام به بیر خوږمانی به ینینه وه که تیده په ریته،
دواتریش ده بیته یادگاریه کی جوان.

که سیته سهرزه نشتکار کاریگه ری خوږی له ده سته دات،
که واته هیمنی خوږت بپاریزه، و چیژ له گه شته که ت ببینه، پیویسته
ده ست له بینینی رولی قوربانی هه لبریت و ده سته که یت به بینینی
رولی جه ماوهری شانوگه ری کومیدی، سهیری رووداوه کانی
روژانه ت بکه که ده سته خوږتیا تیدا نیه، قه ره بالغی هاتوچو
یان غیره ی هاورپییانی کاره که ت یان ئاژاوه گیرپی منداله کانت
یان هه رشتیک بیته هوږی به دبه ختیت، و زیان به ته ندروستیت
بگه یه نیت، چونکه ژیان له و شته بچوکو کاتییانه قولتره.

له ئیستاوه بریار بده کاره کان به ساده یی وه ربگریته،
سه رنجی کاردانه وه کانت بده و به خیرایی بیانگوره، له گه ل
تیپه رینی کات هه ست به جیاوازییه که ده که یت.

به دوای ئیلهامدا بگهری

«ئه گهر داناییتان بینی له سهر سکه یه ک فریدرابوو
هه لیگر نه وه».

وته یه کی عه ره بییه
هه رکات هه ستت کرد گه نجینه ی هیوا یان دانایی یان
ئارامگریت له ناختدابه ره و به تالبوونه وه ده پروات، په نا بو
سه رچاوه ی ئیلهامی ده ره کی ببه، داوا له مرؤقایه تی بکه
کورته ی ئه زموونی که سانی ترت پیدات، له هه موو شوینیک
ئیلهام ده دۆزیته وه: له پیگه کانی گه ران له تۆری ئینته رنیت..
له کتیبه کاندای.. له تۆره کومه لایه تییه کان.. له سهر شه قام..
له فیلمدا.. له گۆرانییه کدا.. له مندالیکدا.. له ئازهلایکدا، ته نانه ت
له فیلم کارتونه کانیشدا، گرنگ نییه کی و توویه تی، دانایی
و نبووی تۆیه سه رچاوه که ی هه رکوی بیت.

ده ئه کریت ئیلهامه که راسته وخو له شیوه ی وته ی
دانایه که وه بیت، یان له شیوه ی گرته یه کی شانوییدا بیت، رهنگه
له ته رسته یه ک بیت که مندالیک ده ری بپریت، له وانه شه خودا
بیخاته سهر زمانی خو ت له کاتی دلدانه وه ی هاوړییه کتدا که له
قهیراندایه، وینه ی ئیلهام و سه رچاوه که ی هه رچییه ک بیت
به نرخه و به سه بو چاره سه رکردنی روحت ئه گهر تووشی
ماندوو بوون یان بیه یوایی بوو.

دهست به هر داناییه که وه بگره که هیوات پیده به خشیت،
ئو وتانه لای خوت هه لبره که سه رنجت راده کیشن، عه قلت
به تایبته ئه وهی هه لبراردووه، چونکه له ئیستادا پیوستی
پیته، ده توانیت چه زو پیداویستییه شار اوه کانت بدوزیته وه
به سه رنجدان له و وتانهی سه رنجت راده کیشن، هه روه ک
به شدار پیگردنی له گه ل که سانیتتر ده بیته هوی چه سپاندنی
زیاتری له ناخی خوتدا، هه روه ها ئه گه ر به هه سته جیاوازه کانت
کارلیکی له گه ل بکه یت کاریگه رییه که ی زیاتر ده بیته، ئو
هونراوه یه له به ربه که هیوات پیده به خشیت و بیلیره وه، ئو وته
جوانانه ی پیت جوانن بیانرازینه روه وه هه لیا نواسه، به وشیه وه
به پیی گرنگی پیدان و به هره کانی خوت.

ئاگاییت به چه زی سودوهر گرتنت له دانایی ده سته وتیان
زیاتر ده کات، دلت بکه روه وه بوئه وهی له هه موو شوینیکه وه
وه ریگریته.

به (رۆتین) دا رۆمه چۆ

«هه موو به یانییه ک له سه ر جیگا که م هه لده ستم بۆئه وه ی
بۆئه وه ی به درێژای رۆژ هه ناسه هه لمژم و بیده مه وه، دواتر
پاش ماوه یه ک ناچار نابم به بیرى خۆمى به یتمه وه که هه موو
به یانییه ک هه ستم بۆئه وه ی هه ناسه وه ربگرم و بیده مه وه،
دواتر پاش ماوه یه ک نابینم بیربکه مه وه که چۆن له رابردوودا
ژیانیکی نایاب و نموونه ییم هه بووه.»

تۆم هانکس (له دیمه نی فیلمیکی ئەمریکی)

سه ری خسته سه ر سه رینه که، ده ستیکرد به هه لدانه وه ی
کاره کانی ئەو رۆژه ی، بینى وه کو دوینى وابوو، پاشان بیری
له سبه ینى کرده وه، گومانى ئەوه ی لا زال بوو که هه روه کو
دوینى و ئەمپۆی ده بیئت، رووداوه کان دووباره ن و شتی
نوی نییه، شتیکی هه ژینه ر نییه که جیى باس بیئت، هه ستیکی
به هیژ نییه، وه کو (رۆبۆت) یکه ده جولیت، هیچ ئاماژه یه ک
له روه خساریدا نییه، ده چیت بۆ سه ر کاره که ی و ده بینیت دۆخه که
هه روه کو خۆیه تی، سلاوی به یانیان ئەوه یه که به پیتی سینیکی
دریژکراوه بلیت و ئەوانیش به سینیکی تر وه لامی ده دهنه وه،
ده چیته ناو نووسینگه که ی، چاوه رپی تیپه رینی کات ده کات

بوئوه وې بگه رېته وه بو مال ه وه، به مشيوه يه ش زنجيره وې
هه لسوکه و ته روټينيه کان ته و او ده کات.

ئو قسه يه ي سهره وه له سهر زمانې پياوړې خه موکو
بيزاره وه يه که به مدواييانه ژنه که ي مردو وه، هه ولده دات
به روټين هه ستي نازاره کان بو له ده ستيانه ژنه که ي سر
بکات، ئيمه چو ن به شيوه يه که ي خو نه ويستانه هه ناسه ده دهن
هه روا رو و دا وه کاني تر يش له گه ل تي پهريني کاتدا ده بنه
خو نه ويستانه هه روه کو ئه رکه کاني جه سته يه که ي زيندو و،
هه رکه هه لسوکه و ته که چو وه چوار چيوه ي روټينه وه تواناي
راسته قينه له چيژو ه رگرتن و نرخان دن له ده سته دهن، پاشان
له وانه يه دواي ماوه يه که روټين به سهرماندا زال بيټ و
نه توانين چيتر چيژ له ژيان وه ر بگرين و به هاي بزائين به هو ي
ئوه وې ئيمه بو وينه ته زينداني چهن شيوه يه که ي سنورداري
هه لسوکه و ت.

روټين له لاي هه نديک، ئو قالغانه يه که واده کات کاره کان
به شيوه يه که ي روو که ش له پله يه که ي به رزي ريکو پيکي و
سه قامگيريدا ده ر بکه ون؛ له کاتيکدا له وانه يه که سه که
له راستيدا خو ي له واقع يه که ي به نازار دزي بيته وه، و زينداني
ره فتاره دوو باره بو وه کاني روژانه ي بيټ، و له ژير هه ره شه ي
تووشبوون به خه موکيدا بيټ له هه ر ساتيکدا، مهرج نيه ژياني
بي کيشه ژيانيکي به خته وهرانه بيټ، له وانه يه ژيانيک بيټ
که ژياني تي دا نه بيټ، شتي تازه ي تي دا نه بيټ، داهيناني تي دا
نه بيټ، ده سته و تي تي دا نه بيټ.

پاريزگار يڪردن لاهسار ڪاتا، ڪاٺي خهوتن و ههستان و
 رهمه ڪاٺي خواردن ڪاريڪي ٿارينييه، بهلام لهورده ڪاري
 رووداوه ڪاندا پيوستمان به ڪاهميك گورانڪاري دهبيت،
 ههروهڪ لهٿاينه ڪه ماندا چهند خواپهرستيهه ڪي بهردهوام
 ههيه ڪه ناکرئيت زياده پروبيان ٿيدا بڪهين، و ناکرئيت له ڪاره
 روٿينيه ڪان هه ژماريان بڪهين؛ بهلام به بي ٿه وهي ههست بڪهين
 روٿين ده ڪشيت بوناو هه موو شته ڪان، بونموونه له نوٿرڊا
 رادئين لاهسار خوٿندن سوره ٿيڪي ديار يڪراو به شيوهيه ڪي
 خوڪارانه ڪه ٿاگامان لهيه ڪ پيتيشي نيه هه رچهنده به جوانيش
 بيخوٿينه وه، ٿه ي چاره سهر چيهه؟

خوت مهده به دهست روٿينه وه، ڪه ميڪ ڪات بوخوت ته رخان
 بڪه بوٿه وهي به جدي لهو دوخه بڪوٿيه وه ڪه ٿيڪه وتوويت،
 خوت باشتر شاره زائيت له دوخي خوت، ته نها خوشت ده توانيت
 خوت لهو لهيه ڪچوونه ي روٿه ڪان ده ربهٿيت، ته نانهت ٿه گهر
 پهناشت برديته بهر پسيورپيڪ يان داواي ٿاموژگاريت
 له هاورپيه ڪت ڪرديت؛ ٿهوا برياري پشتبهستن به ڪه ساني
 تر سه رچاوه ڪهي هه ر خوت بوويت، هه نديچار ناچارده بين
 خوٿمان ملڪه چ بڪهين بوٿه و شته ي چاڪهي بوخوٿمان ٿيدايه،
 ٿه گهر وزه و چهزي پيوستيشمان بوٿه وه نه بوو، ٿهوا دهنگي
 دانايي بووني ههيه ٿه گهر چي دهنگي ته مهلي و خهفته تيش زال
 بوويت به سهريدا، و به داناييه ڪي ڪه م ده توانيت گوٿبيستي
 دهنگي جواني ناخي خوت بيت ڪه پيت ده لئيت پيوسته له سهرت
 چي بڪهيت، له وانايه چهزو ٿاره زوويه ڪت بيربخاته وه ڪه له بيرت

کردووه، یان له وانه یه پیشنیاری گه شتکردن بو شوینیکی
دیاریکراوت بو بکات، له وانه یه پالت بنیت بو تاقیکردنه وهی
چهند بابه تیکی تازه بوئوه وهی دواتر یه کیکیان هلبژیریت
که له گه لټ گونجاوه، له وانه یه نیستا کاتی ئه وه هاتبیت کاره که ت
بگوریت، یان له وانه یه پیویست بیت بیربکه یته وه که کاتی ئه وه
هاتووه له ره به نی دهر بچیت.

نه گهر له پوتین بیتاقت بیت باشتره له وهی تیایدا
رؤچووبیت، به جوریکی لیدیت که به بی ئه و ژیانی خوت
ناناسیته وه.

بههشتی بیئاگایی

پیغمبهر (درودو سلاوی خودای لهسهر بییت)
دهفهر مویت: «من بانگه شهی مالیک دهکهم له بههشتدا بو
که سیک کهواز لهدهمهدهمی بهینیت نهگهر لهسهر حهقیش
بییت».

ئه بوداود گیراویه تییه وه

ئیمه لهسهرچی هلهدهچینو توره دهبین لهگفتوگو
بیهرهه مهکاندا، لهگهل کهسانیک که حهزبه دریزدادری دهکهن
لهدهمهدهمیدا؟ کاتهکان بههدهر دهچنو دهروونهکان رقیان
لهیهک دهبیته وه، مروف شتانیک لهدهستدهدات کهئهگهر بیدهنگ
بوایه لهدهستی نهدهدان، و بههوی بهردهوامبوون لهدهمهدهمی
لهئاستیکی بهرزه وه بو ئهوپهری ئاستیکی نزم داده بهزیت.
توانای چاوپوشی زور له وه ئاسانتره که کهسانیک
پیشینی دهکهن، بابه ته که په یوه ندیی به راهاتن و توانایه کی
به هیزه وه ههیه بو زالبوون بهسهر دهرووندا، ئه م خوگیلکردنه
مهرج نیه واتای گوپیینه دان بگه یه نیت، رهنگه به و واتایه بییت
که ئیمه هینده خومان خوشدهویت که سوورین لهسهر ئه وهی
دهروونمان ئاسووده بییت، بویه ریگا به کهس نادهین
دهروونمان بوروژینیت، و کاته کانمان به لاوه گرنگه بویه لهگهل

که سیکا به فیروزی نادهین که به های کاتی به لاوه گرنگ نییه،
 به لکو پاریزگاری له تهن دروستیمان ده کهین، به مهش خومان
 له بهرزبوونه وهی فشاری خوین و قولونی هه ژانه ده ماری و
 شتی تریش ده پاریزین.

که سیک ئەم هونه ره ی هه بیته که سیکی نه رینی نییه،
 وهک هه ندیک کهس وه سفی ده کهن، له کاتی ئاماده کردنی
 ئەم به شهی کتیبه که مدا له گه ل هه ندیک له وه که سانه گفتوگوم
 کرد که ئەم هونه ره یان تیدایه، بۆم ده رکه وت ئەوان زۆر له وه
 زیره کترن که که سانیک بیرى لیده که نه وه، له بهر ئەوهی ئەوان
 گه یشتوونه ته قوناغیک له سه به خوئی که وایکردوو هه متمانه یان
 به بۆچوونه کانی خویمان هه بیته تا ئەو ئاسته ی سوور نین
 له سه ره ئەوهی بۆ خه لکی سه لمینن که ئەوان له سه ر راستین؛
 ئەوه به سه که خویمان ده یزانن، لیره دا بۆچوونی به رامبه ر
 هیچ به هایه کی نیه، ئەم له بۆچوونه کانیدا ئازاده و ئەوانیش
 به هه مانشیوه، لای هه ندیکیشیان کهسی به رامبه ر که سیکه
که خوشیان ده ویت، له بهر ئەوه بیده نگیان هه لبژاردوو هه له کاتی
به رگریکردنی له وهی ئەمان به رپه رچی ده ده نه وه، چونکه
 دلخۆش ده بن به وهی بینن ئەو که سه رۆلی سه رکه وتوو
 ده بینیت، چه ندین سه عات چیژ له وه له ویتسه ده بینن، بابته که
 هه موو کاتیک شیاوی ئەوه نیه له سه ری بوه ستیت، به تایبه ت
 ئەگه ر له وه که سه دا چه ند سیفاتیکى تری جوانیش هه بیته،
 هه روه ها نایانه ویت له بهر چه ند شتیکی ساده له ده ستی بدن
 یان له بهر چه ند بۆچوونیک که ئەمان به بیزارکه ر ناباوی ده بینن.

با ئۆتۆمبیلە (کل)ی نەبی و رەش بیټ، با دادوهری یارییه که بهرتیلخۆر بیټ، بگره با خەرتوم پایتهختی چین بیټ، خۆ ئەنجومهنی زانایان که ئەم گفتوگۆیانە ی تیدا کراوه نەخشە ی جیهان ناکیشیتەوه، هەر وهه گتوگوکه ریپرهوی ژیان دیاریناکات، تۆ (گالیۆ) نیت که ههستیکرد پئویسته له سەر شانی راستی سورانهوهی زهوی به مرۆقایه تی بگهیه نیت، نه یاره کانیشت ئەو پیاوانه ی کلێسا نین که دژایه تییان کرد، ئەو په یامه ش که تۆ ده ته ویت بیگهیه نیت هینده ی په یامه که ی ئەو گرنگ نیه، بۆیه رسته ی «له گه ل ئەوه شدا ده سوریتەوه» بووه هۆی ئەوه ی تاکو مردن له زیندان بمینیتەوه، کلێساش پۆزشی بۆ نه هینایه وه تاکو دوا ی چهند سالیک دوا ی مردنه که ی، ئەگەر ئەوه ی تۆ ده یلیت هینده ی بیردۆزه کانی گالیۆ گرنگ (له کاتی خۆیدا) و خزمه تیک به مرۆقایه تی ده گهیه نیت ئەوه واده کات ئەو ته ندروستی و ئاسوده ییه ی خۆت به هایه کی پر به پیست ده بیټ و شیاوی هه ولدانه، که واته ده نگه ژیه کانت توند بکه ره وه و بچۆره پیشه وه (ئه گه رنا بیده نگ به).

فیربه پیشتر وشه که قوت بده ئینجا بیل، ئەوکات سهرت
سورده مینیت که تووشی به دهه رسیت ناکات

چیز له گهشت بیینه

«ریگایه ک نییه بو ناشتی، ناشتی خوی ریگایه».

مه هاتما گاندی

ئه وهی بومان دیته پیش بریتیه له په رچه کرداره کانی ئیمه به رامبه ر به رووداوه کان، ئه وه ئیمه یین بریار دده یین که چون مامه له بکه یین له گه ل ئه وهی ژیان پیمان ده به خشیت، ئه وه ئیمه یین که چاودیری هه له بچوکه کانی دلخوشی ده که یین بوئه وهی به قولی هه لیمژین، و سییه کانمانی پی پر بکه یین، یان به خته وه ریمان دوا بخه یین بو دوا ی چاکبوونی بارودوخ، به مهش چاوه ری پی کاریک یان ته و او کردنی خویندن یان پاره و هاوسه رگیری و مندا ل بکه یین، پاشان چاوه ری بین تا مندا له کان گه وره ده بن یان چاوه ری کاتی خانه نشینی بکه یین یان شتی له وشیه وهیه، به رده وام و به رده وام چاوه ری ئه و ژیا نه نمونه ییه ده که یین بوئه وهی دوا جار ریگا به خومان بده یین که ههست به به خته وه ری بکه یین، له وانه یه ئه و هه له هه ر نه یه ته پیش به مهش خه مه کان کو تایان نایه ت، پاشان سه رسام ده بین که جوانترین سا له کانی ته مه ن له جه نجالیی ژیا ندا له ده ستمان ده رچوون، ئه وهی له کو تاییدا پی ده که نی ت له وانه یه کات ده رفه تی ئه وهی پی نه دات که زور پی بکه نی ت، له وانه شه درهنگ پی بکه نی ت دوا ی ئه وهی پی که نی نه که به های نامی نی ت و ئه می ش چه زی پی نه ما وه.

به دهستی خۆمانه كه نه خۆشییه كی مه ترسیدار بگۆرین
به ههلیك بۆ هۆشیار كردنه وهی ئه وانیتیر به وهی خۆیان بیاریزن
یان خۆمانی رادهست بکهین، و چاوه پێی مردن بین، به دهستی
خۆمانه كه ئه و ساتانهی تیا یاندا ههست به باشی ده کهین
بیقۆزینه وه و شتیکی سه رنجراکیش بکهین له گه ل خیزانه که ماندا
بۆ ئه وهی ریژهی یادگارییه جوانه کانمان زیاتر بکهین یان ئه و
کاته له بیر کردنه وه یه کی تالدا به سه ربه رین به وهی دۆخمان
به ره و کوئی ده پروات تا ئه و کاتهی ئازار هیرش ده هیئتیه وه،
له وانیه دلخۆشیمان دوا بخهین تا کو ئه و شیفایه مان بۆ
دیت که به دهستی خۆمان نییه، به مهش جلهوی ژیانمان
له دهسته دهین، به وهی کاریکمان کردوو که به خته وه ری
په یوهست بیت به بابه تیکی تره و که به دهستی خۆمان نییه و
ده چیته چوارچیوهی غه یبه وه.

ژیان به بۆچوونی من چیرۆکیکه که کۆتاییه که ی گرنگ نییه،
به لام سه رکه و تنه که ی په یوهسته به چۆنیه تی ئه و ژیانیه
که سه که هه لیده بژیریت، کۆتاییه ناخۆشه کان شکست نین، په ندو
وانه به کۆتاییه که ی نیه، په ندو وانه وای ده بینم منه تباریمانه
به وهی کردوو مانه تا گه یشتووینه ته چاره نووسمان له م
ژیانه دا، ئه گه ر له و جه نگاوه رانه بووبین که توانیومانه هه موو
کاتیک دوا ی که و تنمان هه ستینه وه ئه وه هینده مان هه یه بتوانین
شانازی پیوه بکهین، پیویستیشه له سه رمان چا و چنۆک نه بین
به رامبه ر مافی خۆمان له ئاشتی و ره زامه ندی.

دروستکردنی جیهانیکی تایبته به خۆت ناچارت ده کات چیژ

له گه شتکردن وه ر بگریت، که واته جیهانه تایبه تیه که ت له ناخی
خوتدا شار او ه ته وه، تیروانینت بو شته کان سروشتی نه و شتانه
دیاریده کات، مامه له ت له گه ل روودا وه کان خودی روودا وه کانه،
کار دانه وه کانت بریتین له خوت، جیهانیکی تری به چیژو ته ریب
به جیهانی ده ور و به رت بو خوت دروستبکه، بو نمونه له وانیه
ته پوتوز بابه تیکی بیزار که ر بیت و بینین که مبه کاته وه، به لام
به دست خوته به شیوه یه ک بیینیت که زیاده یه کی نه فسوناوییه
بو روزه که ت کاتی شه قامه کان ده گوریت بو شیوه ی خه ون و
توتومبیله کان به شیوه یه کی هیواش ده رون که نارامیه بو
ده روون، لای یه کی که له قاوه خانه کان بو هسته له ریزه که داو
نه مجاره به هیواشی قاوه که ت بخوره وه، هه موو شتیکی ده کری
دواخریت جگه له به خته وه ریت.

زورکات جیهانی خه یال له گه ل واقیعدا تیبه لکیش ده بیت و
تیکه له یه کی نایاب دروستده کات، و هه ستیکی شاعیرانه
ده خاته سه ر روتیناتی وشکی روزه انه، شته کان به وشیه وه یه
شیبکه ره وه که ده ته ویت به وشیه وه یه بن بوت، به خته وه ری
ریگات بو ناکاته وه نه گه ر تو هه ولت بو نه دابیت و ریگات
بو خوش نه کرد بیت، هه ر هه نگاویک به ناراسته ی جیهانه
تایبه ته که ت شیواوی هه لگرتنه، وای دابنی ژیان پیگه یه کی که پرانی
ئینته رنیتی گه وره یه نه نجامه که ی په یوه هسته به و وشانه ی خوت
دهینووسیت.

ژیان له وه که وره تره تو له دوایین رووداویاندا کوی
بکه یته وه، که له وانیه نه یه ته پیش و کیشش نه بیت.

لەرۋى لۆژىكىيەۋە: ناتوانىت ناگادارى ژيانى كەسىك
بىت كەخۆت نىت، تۆ چوزانىت چەندە ترس و خەمى ھەيە
كەلەۋانەيە تۆ نەتېت؟ تۆ ناگات لەژيانە تايىبەتېيەكەي و
پەيۋەندىي لەگەل كەسە نزيكەكانى نىە، لەرېنگەي ۋەلەمىك
كەدەيداتەۋە يان ۋىنەيەك كەبلەۋى دەگاتەۋە بېرىرى لەسەر
مەدە، زۆرگات ئەۋە بەدىارىكراۋى مەبەستەكەيەتى بۆنەۋەي
تۆ باۋەرى پېيگەيت، ئەگەرنا پېۋىستى نەدەكرد ئەۋ ۋىنەي
خۆي نىشانى كەسانىتر بەدات، لەۋانەيە ۋىنەكەي ساختە بىت
يان زىادەرەۋىي زۆرى تىدابىت.

Your'e
Going to Be
Okay

كتىبخانەى گۆلدن بووك

بۇ چاپ و بىلەۋكردنەۋە

07701598762 - 07501444434

[Goldenbook](#) [@ktebfroshe_warzer](#)

